

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی رۆشنایی

*

خاوەنی ئیمتیاز: شەوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد ھەبیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

رۆمان

Santiago De Compostela

سانتیاگو دی کۆمپۆستێلا

Santiago De Compostela

رۇمان

سانتياگو دى كۇمپۇستېلا

فەرھاد پىربال

ناوى كىتېپ: Santiago De Compostela سانتياگو دى كۇمپۇستېلا - رۇمان

نووسىنى: فەرھاد پىربال

بلاۋكراۋەى ئاراس - ژمارە: ۱۱۹

دەرھىنانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد جەبىب

بەرگ: شكار عەفان نەقشېئەندى

نووسىنى سەر بەرگ: مەھمەد زادە

تېرېژ: ۱۶۰۰ دانە

سەرپەرشتىبى كارى چاپخانى: ئاۋرەھمان مەھمۇد

چاپى يەكەم - چاپخانى ۋە زارەتى پەرۋەردە، ھەولېر - ۲۰۰۲

لە كىتېبخانى بەرپەرۋەرايەتتې گىشتىبى رۆشنىبىرى ۋ ھونەر لە ھەولېر ژمارە

(۳۸) ى سالى ۲۰۰۲ ى دراۋەتتې

پیشکشه شه به « **تەرزە** » ،
به و ماله ی که بووه نیشتمانیکی
پزگارکراوی بچکۆله بوۆ خۆم...

لە تۆلۆز، تەنیا چارەگە سەعاتیک بوو لە شەمەندەفەر دابەزیبوم، هەستم بە برسیستی و هیلاکی دەکرد. لە نزیک وێستگای شەمەندەفەر چاوم بە دەرووبەری خۆمدا دەگێتێرا بۆ ئەوەی چێشتخانەیەکی خۆش بدۆزمەوه و بچم نانیک بخۆم. لە کۆتاییدا چووم لە دالانی بەرستیەری چێشتخانەیک لەسەر کورسیەک دانیشتم.

هەر کە دانیشتم و دانەنیشتم، قۆلەرەشیک هات لە بەردەم پراوەستا. جانتایەکی گەورە رەشی پێ بوو، لەسەر مێزەکە بەردەم کردیبەوه. من کە جاری داوی هیچ خواردنێکم نەکردبوو، وامزانی ئەو قۆلەرەشە گارسۆنە و خواردنی بۆ هێناوم؛ بەلام کە چاوم بە ناوەوەی جانتا کراوەکە کەوت (پێ بوو لە ئەنگوستیلە و سەعات و گوارە و ددانە فیل و ملوانکە زیوین)، یەکسەر تێ گەیشتم!

قۆلەرەش بە زمانیکێ فەرنسیسی ئەوتۆ کە دیار بوو لە باکووری ئەفریقاوە فێری ببوو، زەردەخەنەیک بۆ کردم:

– مسیۆ، ناتەوێ دیاریبەکی جوان بۆ خۆشەویستەکت ببەیتەوه؟

بە هەناسەساردی و هیلاکیبەوه، گوتم:

– نا، سوپاس.

قۆلەرەش لە من دوورکەوتەوه، چوو هەمان شتی لەگەڵ پیاوه سەر پروتاوەکە ی نزیك من دووبارە کردەوه. منیش، پشتم بە کورسیبەکە دابوو، بە پشتە دەستم بە هێواشی عارەقە نێچەوانم سربێهەوه و هەناسەیکە قوولی حەسانەووم هەڵکێشا.

من پێش ئەوەی سەری خۆم هەلگرم و بە ولاتان کەوم، لە دەربەدەری زۆر دەرترسام، دەرترسام تەبای ئەم قۆلەرەشە، سنووقیکێ پر لە سەعات و گوارە و ددانە فیل و ملوانکە بە مەمەوه بکەم و لە شەقامەکانی ئەوروپادا بسوورێمەوه، یان بچم لە چێشتخانەکاندا بەشەو کار بکەم، یان لەناو مێترۆکاندا دانیشم رۆژنامە بفروشم، تەنیا بۆ ئەوەی هەندێ پارەم دەست بکەوێت و لە دوورەولاتیدا مەمرە و مەژێ پێی بژیم.

نەریمان بۆی دەگێرامەوه، دەگوت کە لە بەهاری سالی ۱۹۸۲، دواي ئەوەی سنووری نێوان عیراق و تورکیای بە قاچاغ بریوه و گەشتتۆتە ئەستەمبۆل، لەوێ، پێ ئەوەی هیچ کەسێک بناسێ، کاتێ پارە لێ براوه، چۆن هەموو رۆژیک، سەر لە بەیانیان زوو، لە گەرەکی دیوانلی لە ئەستەمبۆل، چوو ریزی گرتوو: دوو دەستە بلیتی پاصی کرپوه و لە بەردەرگای وێستگە شەمەندەفەرکاندا، یان لە بەردەم نوقتە ی وەستانی پاصەکاندا، ئەو بلیتانە ی تەنیا بە لیڕەیک قازانج فرۆشتتۆتەوه «کە ئەو لیڕەیک ناکاتە تەنانهت نرخ ی یەک جگەرەش!» و چۆن لە ئەستەمبۆل تەنیا پرۆبیرەژن و ئافەرە مێهرەبانەکان سکریان پێ سووتاوه و ئەو بلیتانە یان لێ کرپوه!

نەریمان دەردتیکێ کوشندە ی بەدەست بێ پارەیی و برسیتیبەوه لە ئەستەمبۆل دیبوو، هەموو جار دەگوت: «تورک زۆر پێ ئینسافن». حەمەزیادیش بە هەمان شتیه: هەتا لە دیەشق بووه هەر بە کرتیکاری و ئیشی قورکاری ژیاوه، کە گەشتتۆتە ئیستالیاش بۆ ماوهی سێ هەفتە لە شاری قینیس لە پۆلیس رایانگرتوو و دەیان سەراو و دەراییان پێ کردوو، ئنجا لەوێشەوه – لەبەر ئەوەی قیزە ی میسر بە پەسپۆرتەکە یهوه هەبووه – گەراندوو یانەتەوه میسر؛ لەکۆتاییشدا، هەر لەوێ، لە قاهیرە «لە رێگە ی پیاوێکەوه کە بە رێککەوت باب و باپیرانی کوردی دیاربەر کر بوونه و لە بەرپۆتەرایەتی کاروباری سەفەرکردنی بێگاناندا کاری کردوو و بەزەیی بە حالی حەمەزیاددا هاتۆتەوه» توانیویەتی بگاتە میونخ؛ ئیتر لەو رۆژەشەوه تاکو ئیستا لە گوندیکێ نزیك شاری میونخ گیرساوهتەوه و لەوێ، لەگەڵ چەندین پەناهنەدی دیکە ی کورد و (۲) لبنانی و (۳) سریلانکی، هەموو بەیانیبەک، نان و پەنیریان دەرخوارد دەدن و دواي ئەوەش ئیتر هەر لە بەیانیبەوه تا پاش نیوەرۆ – ناو مێترۆ و گۆرستانەکانیان پێ پاک دەکەنەوه. خۆ سەرداریش لە ئەمستردام بە هەمان شتیه، هەر کار دەکات و لە نامەکانیدا هەمیشە دەنووسی، دەلێ:

– گەواد، من پارە ی تیارەم نییه، دە تۆ وەرە سەرێکم لێ بدە!

لەوه دەچێ لە ریزی هاوێ ئاوارەکانم، تەنیا من لەم بارەیهوه کەمێک بەختەوه ر بـم: لە دوورە ولاتی و ئاوارەیی خۆمدا، وەک ئەوان و بەقەد ئەوان، دەردی بێ پارەیی و برسیتیم لە ئەوروپا نەچێشتوو: تەنیا حەوت مانگ لە تۆردوگای پەناهنەدانی شاری ئۆسلۆ مامەوه؛ ئیتر لە ئۆسلۆ کە مافی پەناهنەدیی بۆ دەرچوو، یەکسەر – باشیشم کرد – چوومه ژنیف، لەوێشەوه بە قاچاغ سنورم بری و هاتم بۆ پاریس، بۆ (مۆفاخت)؛ بۆ مۆفاختی پەلکەزێرینە ی رەنگ و تابلۆ و پۆرتریت، مۆفاختی فریاگەری دەردی برسیتی و بێ پارەیی؛ ئەو مۆفاختە ی تەنیا پێنج سەعات کارکردنی یەک رۆژ، پێنج صەد دۆلارم پێ دەبخشی! باشیشم کرد. ئا. باش بوو ئەو جەرەزەییەم کرد.

لە دالانی بەرستیەری چێشتخانەکەدا تەماشای قۆلەرەشەکەم دەکرد: بەردەوام دەسووڕایهوه و جانتا رەشەکە ی، یەک یەک لە بەردەم دانیشتووکاندا دەکردهوه، بەلام بێ ئەوەی کەس هیچی لێ بکڕێ، پووی دەکرده لای مێزیکێ دیکە.

من لەو دەمەدا غەمی غوربەت و هەستی پر سوتی بێ ولاتی خۆم بەوه دەر واندەوه کە من هەر هیچ نەبێ – وەک ئەم قۆلەرەشە – هێندە ئازاری گەران و سووران و ماندوو بوون ناچێژم: ئەو ئەگەر لە ماوهی هەفتەیکە ی رەبەقدا، دواي گەران و راکەرکە یەکی زۆر، تەنیا سێ صەد فرەنکی دەست بکەوێ، ئەوا من ئەم سێ صەد فرەنکم بە ئارامییەوه لە ماوهی تەنیا دروستکردنی تابلۆکەدا دەست دەکەوێ.

– جیاوازی من لەگەڵ ئەودا چییه؟

هاتوچۆی دهکرد، ئنجا دهچوو به تهباشير شتيكي له سهر ته خته ريشه كه دهنووسی و به دهنگيكي كه رخ، وه كه وهی شتيك له كوڵ خۆی بكا ته وه، دهیگوت:

- رېسميک به ئاره‌زووی خۆتان بکهن!

ئىتير ئېمەش، قوتاببەكان، پېتىئوس و ددفتەرى رەسمان ددرەدھېئا و ددەكوتېنە نىگار كېشان. ھېندە پى نەدەچو، ناچىبە فەندى دواى يەك دوو جار ھا توچۇكردن بەناو پۆلەكە داواى لہ «تەھا لوتە»ى چاودىرى پۆلەكەمان ددكرد بۆ ئەوۋى بېت، لہ جياتى ئو، لہ بەردەم تەختە رەشەكە رابوەستى. ئىتير ناچىبە فەندى بۆ خۆشى، ددچوۋە ددرەوہ و تا دوايىن دەقىقەكانى ھەمان وانە نەدەگە رايەوہ. قوتاببەكان، ھەموومان، دەمانزانى كە ناچىبە فەندى ئىتير لہم ماویدەدا لہ ژوورى مەرسەم، كە بۆ ئەو برىتى بوو لہ ژوورى عارەقخواردنەوہ، وا خەرىكى عارەق خواردنەوہ!

گولنؤش!

گولٽوشی میهره بان، گولٽوشی گولٽه نه خشه ږهنگاورهنگ جوانه کانی سهر
 بهرگه بالیف و پهرده و چهرچه فه کان، گولٽوشی خوشکم! تاقه که سیټک بوو که لهو
 رږڭاره دووره دهسته ی ئه وسای هره زه کاریدا نیگار ه کانی منی خوش دوهیست. هه موو
 جار ده دات لاپه ر ه کانی دهفته ری ږه سمه که می یه که یه که هلده دایه وه و کونجکولانه له
 نیگار ه کانم ورد ده پوه:

– ئا دەی بزنام چ وینیه کی تازەت کردووہ!

جارتیکيان نیگارټکی ئه‌وم قۆیه‌ کردبو، که ئه‌و پیتشت له‌سه‌ر په‌رده‌ی په‌نجه‌رده‌یه‌کی ماله‌وه‌مان، له‌سه‌ر په‌رۆیه‌کی جاوی سپی به‌ دانسیل و داوی رهنگینی بریقاوه‌ چنبیووی: وینه‌ی سوارټیک بو، به‌ رانک وچۆغه‌ی کوردی و کلازټیکی په‌دارده‌وه‌، له‌سه‌ر ئه‌سپټیک، تازییه‌کی ږه‌پیش خۆی دابوو، بۆ ږاو ده‌چوو. گولتۆش که نیگاره‌کی منی بیینی، بټی ئه‌وه‌ی دلی بټی ته‌ریقم بکاته‌وه‌، به‌ سه‌ر سه‌رمانیټکی که یفخۆشیه‌وه‌، به‌سه‌ر ده‌فته‌ری ره‌سه‌مه‌که‌مدا نوشتایه‌وه‌:

- ئاي، شەيتان! ئەم ويىنەيەت لە ئەو دەكەي من زۆرە جوانترە!

واتی دهگم ئیتر هەر لهو رۆژوهه بوو که ناشنایه تیی «تاییه تی» نێوانمان دهستی پێ کرد: هه موو هه فته ی جارێک، به رده وام، ده هات دیگیوت:

- وهيش! نه وه بۆ پيڻم نالاييت كه لاپه ره كاني دهفته ري ره سمه كه ت ته او بووه؟

دەچوو جاننا چکۆلەنە ڕەشەکەى خۆى لەناو قەدى نوێنەکانى ژوورە بچکۆلەکەمان
دەردەدەینا، «روبیەک» یا چەند درەهەمىکى دێدەم، دەبگوت:

- هانئى، بچۆپەراوئىكى تازە بۆخۆت بىكرە!

گولنوشی میهره بان! چ سالیک بوو، نازانم! کاتی شووی کرد، ئیتر گولنه خش و

- تەنیا ئەو دایە کە تۆ بە ھەری پەسم کردنت ھەدە ، بەلام ئەو ئەم بە ھەدەدە تۆی نییە .

- وانبييه.

— چوں؟

- چەند كەسى دىكە بەهرەى پەسمەردنىشيان ھەيە و لەناو مەترۆكاندا سوآل دەكەن؟

- کہواتہ..

- مه‌سه‌له‌كه په‌يوه‌نديي به تواناي جه‌ريه‌زيي و خواستتېكي سره‌كېشانه‌يشه‌وه هه‌يه له‌لای مرؤفدا.

- تۆلە پىرتە؟

-چی؟

- وت که نهو وهخته‌ی له ژنیف بووی، به دروستکردنی کاریکاتییر ده‌ست پئی کردووه.

- له نیگار کیش په ناهه نده یونانییه کانه وه فیږی «ئهم جوړه کاسبییه» بووم.

- له ئورووپا، له زۆریه ی پایته خته کاند، ئەوانه ی ته نانه ت یه ک تو ز قالی ش ده ستی ده سم ک رد نیان ه ه به ، رو و ده که نه ئه م ه ونه ره .

- به تاييهت له قه راغ رووبار و دهرياکاندا..

- به لئی، دہزنام: ستانديک داده نين و کاریکاتير..

- لہم جوڑہ شوینانہ تووریستہ کان زیاتر وہک خیریک دہسہہ فی کاریکاتیترہ کلمان دہدہ نہی.

له کۆتایی ئەم گفتوگۆیەدا «ڤینۆس» که دیار بوو دەبیوست هانم بدات و دڵم بداتەوه، گوتی:

- هەر چۆنیک بێ، ئەم هونەری که تو ناوی دەیت «کاسبی» هەرگیز وەک
دەرۆزە که دن تەماشای نەکر او!

جگه ره ديه كم داگيرساند و كه وقته بدير كرده و دى زهمانى منداليم. حزم ده كرد و دبیر خومى بهيتمه وه: له سه ره تادا چۆن دهستم كرده نيگار كيشان؟ چۆن خوم دايه ئەم هونه ره! كهى بوو؟

لهو دهمه دا يه کسره سهر و قرڼی به پړون بریقاوهی ماموستای وانهی ردسم هاته وه بهرچاو. هئږ ناوی چی بوو؟ ئا. ناجی - ناجیبه فهندی! له قوتاخانهی ناوهندیبه ههله بجه، ههمو سڼ شمه میهک، پاش نیوهړو، کاترمیتر سڼ و نیو، کاتن دهاته پۆله کوه، یه کسره بۆنی عارهقی زحلاوی بلاو دهبۆوه. ناجیبه فهندی له ناو پۆله که دا، بڼ ئوهی سهیری هیچ قوتا بیسهک بکا، یهک دوو جار، به درتیژی و پانیی پۆله که

نیگاری سەر بەرگە بەلیف و پەردە و چەرچەفەکانیش لە مالهەمان کۆتاییان پێ هات. قەلەمپەنگ و تابلۆ و لاپەرە ڕەنگاو ڕەنگەکانی منیش، تەنیا مانەو. هەرچۆنێ بێ، وا تێ دەگەم هەر لە سۆنگەی ئەو یادگارە شیرینانەی رۆژگاری جارنامان بوو، کە لە سەرەتای بەهاری ساڵی ١٩٨٢د، کاتێ من خەریک بووم سەری خۆم هەڵدەگرت و بە یەكجاری مالم بەجێ هێشت؛ لە رۆژی مالتاوااییمدا، پێنج صەد دۆلاری کاشی لە دەست نام، گوتی:

- هانی دارا، ئەم پینج ھەد دۆلارەم لی وەرگرە.

من سه یری پینج صده دۆلاره غه مگینه که ی ناو دهستی خوّم ده کرد و خه ریک بوو بگریم، نه و گوتی:

- هه‌لێ گهر، دارا، نه‌وه‌ك له هه‌نده‌ران، له ولا‌تی غه‌ریبیدا بۆ فل‌چه‌یه‌ك یان بۆ قه‌له‌مه‌رنگی‌ك ده‌ست له ئه‌م و نه‌و پان ب‌كه‌یته‌وه.

من له ودمهدا ههستیکی سوغواریی قولۆ، له تاو ئهوهی که چهند ساتییکی دیکه دهۆیشتم (گولۆش و دایکم و دهزگیرانه کهشم، هه موو ئاشنا و خوشه و یستییکی دیکه شمم به جی دهه یشت) تهایی دهستیکی ژههراوی، چرووکی له رۆحم گیر کردبوو. قولیی گریانیکیی به سۆز له سینهدا پهنگی دهخواردوه.

من ته نیا دوو ږتګام له بهر ددم مایوو: یا دهبوایه جلویه رګی سهریازی له بهر بګم و بچم جو ګنګ و، بېم به ئامیړیکي دهست دکتاتوریه تی حزبی به عس؛ یانیش دهبوایه سهری خوډ هه لګرم و به ولاتان که وم.

ئەوکاتە، جارى ھېشتا حىزبى بەعس دەستى نەکردىبۇە ئەنفال كىردىن، بەلام تازە پىياۋى خىزان و ماله بارزانىيەكانى گواستىبۇە و بىئ سەرۋوشىنى كىردىبون. پىياۋى بەتمەمنەى وەك باۋكىمى پىئ چاۋترسىن كىردىبو، بەتايىبەتېش لەو ماۋەيەدا كە تازە - تەنيا چەند ھەفتەيەك بو - مەيتى سەمىرى كورى مام لە قادىسيەى سەدامەۋە گەرابۇۋە ھەلەبجە: مەيتى سەمىر، بىئ لەسەرنوسىنى ھېچ ناۋىشانىك، لە بەردەم مزگەۋتى گەۋرى ھەلەبجە، لەناۋ دارەمەيتىكدا فرىئ دراۋو، لەسەرى نووسراۋو «استشەد فى دىزفول». ھەر لەو ماۋەيەشدا، رۆژىكىيان حىزبى بەعس ھەوت گەنجى فىرارى جەنگى لە ناۋەراستى مەيدانى ناۋشار لە ھەوت كۆلەگەدا بەستىبۇە و گوللەبارانى كىردىبون بۇ ئەۋەدى گەنجى دىكە چاۋترسىن بن و چىتر لە خزمەتى سەربازى رانەكەن. ئەو ئىۋارەيە باۋكم بەشلەۋاۋى ھاتە مالەۋە و دەستى كىردە قەناەت پىئ ھىتانەم. باۋكم گوتى:

- کورم، ئاخر، تۆزانکوۆ تهواوکردووہ...

- نی!؟

- ناچیتہ عہد سکہ ری؟

- بچم عەسكەرى بێ تاوانی ئێرانی بكوژم؟
 - ئاخر، ئێستێر؛ ئەمە جەنگە كۆری خۆم.
 - جەنگی نێوان دوو حكومەتی عێراق و ئێرانە؛ جەنگی من نییە. من جەنگم لەگەڵ كەسدا نییە.

- ناشیته پیشمرگه؟

- ھەزەنە ناھەم سەرتاپای لە ناو ئەشکەوتان و لە ناو تەپاشان بە ھەدەر بڕوا.

- ناشیبت به جاش..

- نه‌خێر؛ نامه‌وێ سومعه و کهرامه‌تم بشکیت و تا هه‌تایه ههر ڕووزه‌زدی میلیله‌ته‌که‌م بم.

باوڪم، ليٽم توور ۽ بوو:

- نئی، دہ، کوپم؛ ٹہمپڑ ھہموو خہلک یان جاشن، یان عہسکھرن، یان پیشمہرگہ...

باوكم راستى ده‌كرد: جه‌نگى عىراق و ئىران خه‌لكى به بىلایه‌ن نه‌ه‌یشت‌بۆوه. له
 ڕوى باوكم ڕاوه‌ستام:

- وایه، به لام من نامه هیچیان.

باو کم تو وره تر، هاواری کرد:

- ئى، ده ھەر رۇژىكە ئىستىخبارات و پوليس ليمان وژوور دكهون و قولبەندت دكهن، بەبەر چاوى ھەموو خەلكوۋە گوللەبارانت دكهن؛ ئەو ۋەختەش دايكت لە ھۆمەتان شىت دەبىت و منبش دەبى لە داخى ھەمووتان خۆم بكوړم!

گولنوش نه يه يهشت نااارامی له وه زیاتر پوحم بکوژی: پینج صه دؤلاره که ی له ناو دهستم دهره یینا و په ستایه گیر فامه وه:

- ھه ٿيگره!

من ته ماشای نهوم ده کرد.

گوتی: دلّ له دلّ مهده. برو!

گولتوش نهمه ی گوت و ته ماشای دایکمی ده کرد «که له سه ر پتپیلکه یه کی شکاوی
حه وشه که مان به ته نیا دانیشتبو، ده گریا». پاشان گولتوش به دننگیکی گریانای و له
همان کاتدا به ئازایه تیبیه وه وتی:

- له دووره ولانيدا توهنگه بشمريت، به مردني خوت دهمريت؛ نه وک لهم جهنگه نه فته تيار وي مانا به دا بکورتيت.

من چاوه کانم له وکاته دا پر بېوون له فرمیسک، وتم:

- ده ترسم.

– لە چی!

وتم: لەوێی کە جارێکی دیكە نەتانیبمەو.

ئەمەم وت و ئیتر لە پرمە ی گریانم دا.

– مەسیوو!

دەنگی بارمانە کە راپچلەکاندم.

«توولوز!» . سەرم بەرز کردەو و سەیری بارمانە کەم کرد، زەرەنە یەکی بۆکردم.

وتم:

«نیو مریشکی سوورە کراو، تکایە»، «لە گەل فریت و شەریە تێکی پرتە قال».

2

ستاند و بۆرد و جانتاکەم خستە سەر شانمەو، جانتایەکی دیکەش بە دەستە ی چەپمەو، بەرەو ناو بازار بەرێ کەوتم.

هیلاکیی نەخەوتن، ماندوویی هەشت سەعاتی ناو شەمەندەفەر کەمێک لە گیانم تەریبەوونەو. باش بوو، بەدەم نانخواردنەو ئیسراحتی باشم کرد. بیرم لەو دە کردەو کە دەبوا یە بچم لە ناو بازار ئوتیلێک بدۆزمەو یۆئە ی کەلپە لە کانی تی بهاوتیم.

ئەمە یە کەم جارم بوو لە پارێسەو بێم بۆ توولوز. ناو شارە کە شارەزا نەبووم. وەک هەر گەری دەیهکی نامۆ کە تازە دەگاتە ناو شارێک، غەریبانە دەڕۆشتم و چاوم بە دەورووبەری خۆمدا دەگێرا.

دوو شەقامی درێژی پان و پۆر لە بەردەما درێژ بێوونەو. جوتیارێکی ئارام لە ناوەراستدا لە یە کتری جودا کردبوونەو. هەر دوو کەناری جوتیارە کە، وێرێ هەر دوو شۆستەکان، بە دارکاژ و دارچناری بێند و سەرکەش چنرا بوون. چلە پۆپ و لقەکانیان، زۆر بەرزتر لە لوتکە ی ئاپارتمان و بێنا یە دوکانەکان (کە زۆریەیان بە کەرپووجی سوور بێنا کرابوون) بە کزەبا یەکی فێنک هێور هێور دەلەنجانەو. نەشئە و ئارامییەکی خۆشیان پێ دەبەخشیم.

توولوز!

شاری (توولوز لۆتريک)، ئەو هونەرمەندە گەورە یە کە لە تیاترۆخانە ی (ئاشی سوور) لە پارێس سەری نایەو و رەنگی سوور کوشتی! سەیرە، ئەو هونەرمەندە بۆچی ئەم شارە ئارام و خۆشە ی خۆی جێ هێشت و هاتە پارێس؟ بۆچی هاتە ناو ئەو ئاشە سوورە رۆحە تێنە؟

دوێنی شەو، پێش ئەوێ سواری شەمەندەفەر بێم و پارێس بە جێ بهێتیم، لە گەل

نەریان، خەلیل، بێجان، شازاد، سیامەند.. هەر بە یۆنە ی ئەم سەفەرە لە ناکاوی مەو، لە قاوەخانە کە ی (مۆمخا) دانیشتبووین باسی «رەنگی سوور» و فێگەرە پروتەکانی ئەو هونەرمەندەمان دەکرد.

نەریان دە یزانی کە من ئەم سەفەرەمدا نیازم وایە چەند رۆژێکیش لە توولوز بێنمەو، وتی:

– کەواتە دارا، تۆ کاتی دەچیتە توولوز، سەریکیش لە مۆزەخانە کە ی توولوز لۆتريک دەدە ی!

– باوەرێ ناکەم.

– بۆ؟

– چونکە مۆزەخانە کە ی توولوز لۆتريک لە شارۆچکە یەکی دیکە یە بە ناوی ئەلبی، نزیکە ی سەعات و نیوێک لە سەنتەری شارە کەو دەوورە.

نەریان دیسانەو کونجکۆلانە دە یوست قسەم لێ دەرینتی:

– ئەد ی دوا ی توولوز؟

– ئێ؟

– یە کراست بەرەو بەرشە لۆنە دەڕۆ ی؟

دە یوست وەلامی بدەمەو بێم «جاری نازانم»، سیامەند وتی:

– بەخوا تۆش سەیری، دارا.

وتم: بۆ؟

وتی: ئەد ی بەم هاوینە خۆشە کەس پارێسی بە جێ هێشتووە بۆ بەرشە لۆنە؟

– باشە، تۆ دەچیتە توولوز یان دەچیتە بەرشە لۆنە؟

شازاد لە جیاتی من وەلامی دا یەو:

– دەچیتە توولوز، لەوێشەو دەچیتە بەرشە لۆنە.

بێجان کەبابی دەجوو، وتی:

– پیاو بەم گەرمایە تا لە پارێسەو دەگاتە بەرشە لۆنە، لە ناو گەرمای شەمەندەفەر، ئیسقانی دەڕۆ ی.

خەلیل لە شوێنی خۆ یەو، بە دەنگی بەرزی سوعبە تاو یی خۆ یەو تێی هە لکرد:

– ئەو لە بەرشە لۆنەش خوارتر دەروا.

– بەرەو کوێ؟

– بەرەو کەنارەکانی زەریای ئەتلەنتیک..

– کەس نازانی بەرەو چ گوندیک!

- مه گهر ته نیا خوا بزانی دارا به رهو کوئی سهره لده گری.

- سه فہری عومرہ ..

– ده‌چیته «جه‌زیره‌ی واق واق»!

بەم قەسەیی خەلیل، ئیتر ھەموویان دایانە قاقای پێکەنین. منیش، بێدەنگ، شەرایە ھەناریبە کە نەشتەیی کی خوشی پێ بەخشییووم، زەرەدە خەنە یەکم کرد و بە خوشە و یستییەو ھە تەماشای خەلیلەم دەکرد. ھەمیشە دڵم بە لەھجە خوش و قەسە خوشەکانە، خەلیل دەکرابوو.

ناگام لی بوو، ئەو شەو، لەبەر ئەم سەفەرە لەناکاوی من، هاوێشکانم گالته‌کردن و راپاردن‌یان به «دختۆر نووری» به‌ته‌واوتی له‌بیر چوو‌بو‌وه. شەوانی جارێ که داده‌نیشتین، هەر کاتی بیانی‌وستایه بکه‌نه گۆلمه‌زیک و بیانی‌وستایه شه‌وبی‌رییه‌ک به‌سو‌عبه‌ت و پتیکه‌نین و قسه‌ی خو‌ش به‌سه‌ر به‌بن، «دختۆر نووری» و دو‌کانه‌که‌یان ده‌کرده‌ بنی‌شته‌ خو‌شه‌ی سه‌ر زاریان. هه‌موو جارێک ته‌نیا ئەوه‌نده به‌س بوو که به‌کن‌کیان له‌ ئەوی دیکه‌ی بیرسی‌ایه:

- ئەررى دختۆر نوورى خەبەرى چىيە ؟

تیر دهستان یہ، ده کرد.

نوورپی به سته زمان! خه لکی قامیشلی، سیزده ساله ئاوازی ته ئه وروپایه بووه و ئیستا له پاریس گیرساده ته وه. له بهرامبه ر باغی لووگزه مسوورگ بۆ خۆی کووشکیکی بچکولانه ی کردوته وه و رۆژنامه و گۆشاران دهرۆشێ. به قسه ی خه لیل، گویه جارێکیان نووری گێڕاوه تیه وه که ئه وکاته ی هێشتا له قامیشلی بووه، پێش نه وه ی سه ری خۆی هه لبگری و ئاوازی ئه وروپا ببیت، له رۆژی مائنا واییدا به دایکی خۆی گوتوه:

- دایه، دهچم له زانکویه کی پاریس له پزیشکی دهخوینم، دهېمه دختور.

ئېتىر لەو رۆژدە كە ئەم قەسەيەي، لەو چىشتخانەيەي مۇنماخت، بۆخەليل و
 ھاوپىكەنى گىيەراوتەو: بۆتە پىكەنەن و ھەرا. ھەر لەو رۆژدەوش ناويان لى ناو
 «دختەر نوورى»: چونكە لە جىياتى ئەودى لە پارس بېيتە دختەر، ھاتووە دوكانىكى
 بەردەم باغى لوكەزمبۆرگ كەوتەو و رۆژنامە دەفرۆش!

ټوډه بیه ټیټر، ژبانی منیش له پاریس وک ته نکسته سارد و عه مگینه سالاتیکی
رؤر بوو بیوه شتیکی رؤتین و سواو. تا له پاریس مابایه تڼوه، دهبویه هممو رؤر،
هممو رؤر به هه مان شیوه، هر هه مان شت بیستمه وه: هیچ شتیکی تازه له ژیانم
روینه دا.

من ئەوا ھوت سالى رەبەقە لە پاريس دەژيم. ئەگەر ھوت سالى ديكەشى تيا

بمېنمه‌وه، ژيانم - دلتيام - هەر ئه‌وه ده‌بې که بوو: به‌يانيان، کاتژمير حه‌وت و نيوى به‌يانى رډېې به‌وه، ميترۆ بگره «نيو سه‌عت له‌ناو ميترۆ» بچو سهر کار، پاش نيوهرۆ بگره‌پتوه ژووره بچکوله‌کەت، به‌په‌له‌ نايتک يخۆ، دووشيتک بگره، ديسان ږاکه‌وه به‌ره‌و موځاڅت؛ ستاده‌کەت هه‌لده و چاوه‌ړې به‌ تا که‌سيک دى و داده‌نيشي، ئوتوماتيکيانه وښه‌په‌کي به‌په‌له‌ى بازارگانياينه‌ى بو بکيشه، پاشان که‌سيکي تر، تابلو په‌کي تر، دووى تر، سبي تر؛ ئينجا که ئيواره‌ش دادى، ديسانمه‌و ستاد و بوړد و که‌لوپه‌له‌کانت بېيجمه‌وه، هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک، به‌ره‌و چيستخانه‌کەى موځاڅت تا نيوه‌شه‌وان به‌ده‌م خواردن و خواردنه‌وه‌وه گوځ له‌ سوعه‌ت و پتکه‌نين و هه‌راى هاوړپکانت بگره که‌ چوڼ به‌ دختور نوورى يا به‌په‌کترى راده‌بوړين و پاشمله‌ باسى يه‌کتر ده‌کن؛ ئينجا نيوه شه‌وانيش که ته‌واو سهرخوش ده‌بيت و هه‌ستى بيکه‌سى و غه‌ربيايه‌تى و فيگارپه‌کي بئ سهر و شوين به‌ ته‌واوته‌ى گيانت داگير ده‌کا، به‌ داهيزراوى و ږه‌تاوييه‌وه دوايين ميترۆى نيوه‌شه‌وه بگره، بچوره‌وه ژووره سارد و تاريکه‌کەى خوت: دانيشه، به‌ديار قاوه‌په‌کي ساردوه، هون هون به‌سهر وښه‌ فوټوگرافيه‌کانى سيزده سال پيش ئيستته‌وه بگرى! حه‌يف! خوشي هه‌موو ژيات، له‌وانه‌په‌ تنيا ئه‌و شه‌وانه‌ى پشوى شه‌مه و په‌کشه‌مووان بيت، که جار جار له‌گه‌ل (پروزين)، يان له‌گه‌ل هه‌ر ئافره‌تتيکي دپکه، که ئه‌و شه‌وه پتي خوش بووه له‌گه‌لت بيته‌ ماله‌وه و شه‌ويتى جياوازت له‌گه‌ل به‌سهر ببات! ئه‌دى چي؟ چي له‌ناو ئه‌و حه‌وت ساله‌ى رابردووى ژيات له‌ پارس به‌دى ده‌کەيت که ئه‌مړو دلته‌ خوش بکا و داهاتوت - هيچ نه‌بى بو ماوه‌په‌کي که‌م - مسوگر بکا؟! هاوړپکانت ئاره‌زووى خوږانه، له‌وانه‌په‌ ئه‌وان چيژتيکي تابيه‌ت له‌م روټين و له‌م شپه‌ ژبانه‌ى خوږان بيين.

سه‌یره! به‌دریژایی ئه‌و سێ شه‌وه‌ی دوا‌یی، له‌وه‌ته‌ی له‌شازادیان بی‌ست‌ه‌وه‌ که‌ من نیازی سه‌فه‌ریکم هه‌یه، هاو‌پێک‌ان، یه‌ک یه‌ک، هه‌ر له‌خه‌لیله‌وه‌ تا ده‌گاته‌ بێجان و به‌هجه‌ت وه‌لی و کامه‌ران، هه‌موو ئیواره‌یه‌ک، هه‌ر که‌ ده‌گه‌یه‌شتنه‌ چیشته‌خانه‌که‌ و داده‌نیشتن، یه‌که‌م پرسیاربان له‌باره‌ی سه‌فه‌رکه‌ی منه‌وه‌ بوو! هه‌ستیان ده‌کرد که‌ ئهم سه‌فه‌ره‌ له‌ناکاوه‌ی من سه‌فه‌ریکی ئاسایی نییه‌، تووشی نامو‌ویی و سه‌رسو‌رمان هات‌بو‌ن.

- کونہ پارٽيکي له شاري نه لبي هه يه. تا نه لبي ده چيټ و ده گه رټته وه.

- نہ خیر، بہ یہ کجاری یاریس بہ جے، دہیلائی و ناگہ ریتہ وہ۔

- حەتەن ژنیکی که تره‌ی ده‌لەمه‌ندی باشووری دۆزیوته‌وه و «شوی پێ ده‌کا».

- باشه لیږه، له پاریس، له چیبی کهمه؟ ئەم کوره زۆر شیتته!

- ئەگەر مەسەلەكە ژن و ژىنخوазى بىت، خۆ ئېرە بۆ ئەو مەسەلەكە تترە.

- وهلا راست دهکا: پاریس پره له ژنه جووله که ی پورتوگالیی که تره ی جوان..

سیامه‌ند ئەم قسه‌یه‌ی خسته سه‌ر قسه‌که‌ی پیشووی بیجان:

- خواواشیانه مێرد به پیره‌کوێکی رۆژبه‌لاتیی وه‌ک ئەو بکه‌ن.

- دارا زۆر موعجیبیی ئەندری برۆتۆنه، ده‌چێ بۆئهو‌ی له‌ ئاسه‌واره‌کانی باشوور ورد بێته‌وه‌!

نه‌ریان، بێ ئەوه‌ی ئاگاداری هۆ و ئامانجی سه‌فه‌ره‌که‌شم بێ، ئەو وه‌لامه‌ی دانه‌وه‌.

- ئنجا برۆتۆن چووه‌ ئەفریقا.

- جا کێ نالێ ئەویش له‌وێه ناچێته‌ ئەفریقا؟

هاوڕێکانم، هه‌مووبان، کونجکۆلانه‌ هه‌زیان ده‌کرد بزانی له‌م سه‌فه‌ره‌دا به‌ره‌و کوێ ده‌چم؟ ده‌چمه‌ کام ولات، کام شار؟ بۆچی ده‌چم؟ به‌ره‌و لای کێ؟ تاکه‌ی هه‌ر له‌وێ ده‌مێنمه‌وه‌! منیش ئیتر له‌ شه‌وی یه‌که‌م و ته‌نانه‌ت له‌ شه‌وی دووه‌میشدا، وه‌لامی هه‌یچ یه‌کیانم نه‌ده‌دايه‌وه‌، هه‌میشه‌ ده‌مگوت: «جاری نازانم».

خه‌لیل وازی لێ نه‌ده‌هێنام، ده‌یگوت:

- چ نازانی؟

- نازانم ده‌چم یان نا.

دوێنێ شه‌و، پێش ئەوه‌ی چێشته‌خانه‌که‌ به‌جێ به‌یتم و به‌ره‌و وێستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری ئۆسته‌رلیچ به‌رێ بکه‌وم، ستاد و بۆرد و جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی خۆم ئاماده‌ کردبوون و له‌ ته‌نیشته‌ مێزه‌که‌م، له‌ پال خۆم دانا بوون؛ کاتی سیامه‌ند هاته‌ ناو چێشته‌خانه‌که‌، جانتا و که‌ل و په‌له‌ پێچراوه‌کانی منی بینی، یه‌کسه‌ر، پێش ئەوه‌ی بچێ له‌سه‌ر کورسییه‌ک، له‌ ده‌وری مێزه‌ درێژه‌که‌مان دابنیشیت، ته‌ماشایه‌کی جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی ته‌نیشته‌ مێزه‌که‌ی منی کرد و وه‌رسووپاوه‌ لای کورسییه‌ چۆله‌که‌ی ئەودو:

- ئەوه به‌راستیته‌، دارا؟

- چی؟

- سه‌فه‌ر ده‌که‌ی!

ته‌ماشای نه‌ریانم ده‌کرد، که‌ دوا‌ی ئەو هاته‌ ژووره‌وه‌؛ گوتم:

- به‌لێ.

سیامه‌ند دیار بوو پیتی ناخۆش بوو:

- به‌راستی دارا، ئەم سه‌فه‌ره‌ له‌ناکاوه‌ی تۆ، له‌ جۆره‌ سه‌ره‌له‌گرته‌یک ده‌چێ.

نه‌ریان وتی:

- تۆ بلی ته‌نانه‌ت له‌ جۆره‌ شیتیه‌کیش!

ئینجا بیجان، زۆر به‌ سۆزه‌وه‌، نه‌وازشکارانه‌ رووی تێم کرد:

- دارا گیان، ئیمه‌ هه‌موومان هه‌ر یه‌که‌ و هه‌وت هه‌شت ساڵه‌ له‌ پاریس دووره‌ ولاتین، زه‌لامی وا هه‌یه‌ هه‌ژده‌ ساڵه‌ ئاواره‌یه‌ و ولاتی خۆی نه‌دیوه‌. ئیمه‌ تازه‌ ته‌واو بووین؛ بۆ هه‌ر کوێیه‌ک بچین، هه‌ر ئاواره‌ین..

- بۆ هه‌ر ولاتیه‌ک بچین هه‌ر بێ ولاتین.

- دانیشه‌، له‌ناومان بمێنه‌وه‌!

سیامه‌ند رووی کرده‌ بیجان:

- ستاد و جانتا و که‌لوپه‌له‌کانی نابین!

بیجان، وتی:

- ئی باشه‌ باش.. ئیمه‌ هه‌ر هه‌یچ نه‌بێ له‌به‌رئهو‌ی هه‌موومان کوردین؛ با پێمان بلێت بۆ کوێ ده‌چێ، بۆ کام شار؟ ئەگه‌ر خوا نه‌کا شتیکی به‌سه‌ره‌ات!

له‌وه‌مه‌دا له‌گه‌ڵ شازاد ته‌ماشای یه‌کترمان ده‌کرد. سیامه‌ند وتی:

- راست ده‌کا، دارا! بۆ کام شار ده‌چی، بۆ لای کێ؟ با بزانی! به‌راستی.

منیش ئیتر گه‌یشته‌ تینم، وتم:

- ده‌چمه‌ سانتیاگو.

نه‌ریان، سه‌رسورماو، یه‌کسه‌ر گوتی:

- سانتیاگو له‌ کوێیه‌؟

- کام سانتیاگو؟

شازاد له‌سه‌ره‌خۆ بۆی روون کردنه‌وه‌:

- شارۆچکه‌یه‌کی بچکۆله‌یه‌ له‌ باکووری ئیسپانیا..

بیجان گوتی:

- من باوه‌رناکه‌م ئەم شاره‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌ی جوگرافای دنبا‌دا بوونی هه‌بێت.

- له‌سه‌ر سنووری زه‌ریای ئەتله‌نتیه‌که‌.

خه‌لیل ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌:

- نالیم! ده‌چێته‌ جه‌زیره‌ی واق.

- سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا.

سیامه‌ند رووی له‌ من کرد:

- بۆ ده‌چیته‌ ئەو شوێنه‌ لاتهریک و دووره‌، دارا؟

خه‌لیل گوتی:

- بهراست ؟

- بهراست.

بیجان به غمگینییه وه گوئی:

- شازاد بگه پیتیه وه کوردستان و .. دارا سهری خۆی به ره و سانتیاگو هه لبرکری ..

ئیتیر پاريسمان لی چۆل دهمینیتیه وه.

نهریمان رووی کرده وه دارا:

- ههر بهیه کجاری لهوئ دهژیت ؟

- ههر بهیه کجاری لهوئ دهژیم.

- کهواته ئیدی چیتیر نایه یته وه پاریس.

- لهوانه به.

- چۆن ؟

- جارجار، به سهفه ر.

له وکاته دا، دیسان بیده نگیه کی سه رسوپمین بالی به سه ر دانیشتنی سه ر
میتزه که ماندا کیشا. ته ماشه یه کی شازاد کرد، پاشان ته ماشه یه کی کاتر میتری قه د
دیواری چیشته خانه که م کرد و هه لسه مه وه گوتم:

- درهنگه.

شه مه نده فهر که م سه عاتیکی تر به ری ده که وت.

3

کاتی خه ریک بووم چیشته خانه که ی مؤمناخت به جی بهیلم و بجمه ویتستگه ی
شه مه نده فهر، نهریمان و بیجان و شازاد له گه لم هه لسه انه وه، بیجان وتی:

- تا ویتستگه ی شه مه نده فهر له گه لت دین.

سیامه ند و خه لیل له سه ر میتزه که، له شوینی خویان نه بزوتن، سیامه ند دهستی
ته وه قی بو درێژکردم، وتی:

- دهی، دارا سه فهریکی خوش.

ئینجا خه لیل له ناکا و هه لسه یه وه، پیکه نی و باوه شی بو کردمه وه:

- دارا گیان، ببوره، من ناتوانم بیم به ریت بکه م، چاوه ری (کریستین) ده که م.

پیش ئه وه ی بگه یه ئیسگه ی شه مه نده فهر، له ریکادا بیجان به ئاوازیکی
غمگینه وه ده یگوت:

- دارا، که ده ری، به راستی شویت له ناومان دیار ده بی. نامه مان لی مه به!

فهرهاد پیربان

- هه لیه تا! چونکه ئه و پۆرتیته بازرگانییه ی که تو بو تووریسته کانی مؤمناختی
ده که یه، له کوردستان به دوو دیناریش که س لیت ناکری!

- ئه دی بوچی که ده لیم کوردستان گوندیکی سه ده کانی ناوه راسته؛ لیم توو ره ده بی؟
له ولایتیکدا هونه ر نرخی نه بیته و جوانی قه دری نه گیریت. گوو به و ولاته! توش له م
پاریسه ههر له برسان بکروو زیروه و با ههر به له دیه به خیتوت بکا .. هه ی شاعیری
نه گه ت!

شازاد گوئی:

- تو خۆشت به له دیه که م به خیتوی نه کردووی، خه لیل. باش نییه من بیر له
چاره سه ریک بو خۆم ده که مه وه.

- چاره سه ره که ت ئه وه یه که چاوه ری بکه یه حزبه کوردستانیه کان مفاوه زاتیکی
له گه ل رژیم بکه ن بوئه وه ی توش بتوانیت به یه کجاری بگه ریته وه سه لیمانی. ههر بو یه ش
ئه م قسانه ده که یه و ئیمه ت له لا بوته بازرگان و «هونه رمه ندی ساخته»!

نهریمان گوئی:

- به سه یه تی، خه لیل!

خه لیل هیتور نه ده بوئه:

- ئاخه، پیم ده لی که هونه ره که ی من له کوردستان به دوو دیناریش که س نایکری!
ئه و بو خۆشی، ئه و شه هاده ی دکتۆرایه ی وه ری گرتووه، خه لکی ئیره به دوو فره نک
سووتاو لینی ناکرن.

شازاد یه ک قسه ی دیکه ی کرد و ئیتیر بیده نگ بو:

- خه لکی وه ک ئیه، تازه له پاریس راهاتوون! کیلۆمه تریک له پاریس
دوو ریکه ونه وه، ده مرن.

بیده نگیه کیی له ناکا و بالی به سه ر میتزه که دا کیشا. پاشان، بیجان له سه ره خو
بیده نگیه که ی شکاند؛ رووی له من کرد و به هیمنیه وه وتی:

- که ی ده گه ریته وه، دارا؟

وتم: «ناگه ریته وه».

نهریمان به حه په ساویه وه، به لام به هیمنی، یه که سه ر سه ری به رزکرده وه:

- ههر به یه کجاری؟

- به یه کجاری.

- ئی بو؟

- ده چم له وئ ده ژیم.

– هه‌رکه گه‌یشتیه ئه‌و و له شویتیک گیرسایته‌وه، ئادره‌سی خۆمان بۆ بنیره!

شازادیش ده‌یگوت:

– ئه‌وه‌یه ئیتر، ئیمه‌ش لیتر، وه‌ک جارێ درێژه به‌ ژبانه‌ رۆتینه‌ ئاواره‌یه‌که‌ی خۆمان ده‌ده‌ین.

– به‌ رۆژ کارکردن و به‌ شه‌و ئیتر.

– سیامه‌ند هه‌ر کرێکاریه‌که‌ی خۆی و کارگه‌ پێمه‌کینه‌ و دووکه‌ڵ و ئاسن و وایه‌ره‌کانی. بێجان هه‌ر ته‌رجمه‌ کردنی فارسی – فه‌ره‌نسی و دایه‌ره‌ چکۆله‌که‌ی له‌ پلاس دیتالی. به‌هجه‌ت وه‌لی خۆی و بێچه‌و پشیله‌که‌ی له‌ کوخته‌که‌ی خۆیدا له‌ قاتی چه‌وته‌می ئاپارتمانیه‌که‌ی له‌ ژاڤیل. کامه‌ران و مامه‌ند و نه‌ریان و خه‌لیلیش هه‌ر نیگار کێشان و مۆنماخته‌کیان..

شازاد هیشتا قسه‌که‌ی خۆی ته‌واو نه‌کردبوو، نه‌ریان به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی غه‌مگینه‌وه‌ پێی که‌نی:

– شازادیش، هه‌ر چه‌راسه‌تی شه‌وانی ئوتیله‌که‌ی و شیعه‌ره‌کانی...

شازاد رووی کرده‌ من:

– ئه‌وه‌یه ئیتر، باش ده‌که‌ی ده‌رۆی، دارا گیان!

هه‌موومان، بێده‌نگ، له‌ ژێر دارعه‌له‌تریکه‌ درێژه‌کانی سه‌رشۆسته‌که‌دا ده‌رۆشتین و هیچ قسه‌مان نه‌ده‌کرد. له‌وکاته‌دا هه‌ستم به‌ سوگواری و غه‌مگینییه‌ک ده‌کرد که‌ من دروستم کردبوو. سه‌باره‌ت به‌مه‌، زۆر دلم ته‌نگ بوو. هه‌ستم به‌ بێزه‌وه‌نیی خۆم ده‌کرد. من مادام بریارم دایوو پرۆم و به‌یه‌کجاری پاریس جێ بێلم، نه‌ده‌بایه‌ به‌ که‌س بێتم که‌ ده‌رۆم. له‌و کاته‌دا، ئه‌و رۆژه‌م بێر هاته‌وه‌، که‌ چه‌ند سالتیک له‌مه‌وه‌به‌ر ماڵ و براده‌ره‌کانی خۆم له‌ هه‌له‌بجه‌ به‌جێ هیشت؛ خه‌ریک بووم به‌یه‌کجاری ماڵ و حال و ولاته‌که‌م به‌جێ ده‌هیشت و به‌ره‌و غه‌ریبی به‌رێ ده‌که‌وتم: له‌ دۆلی گولان، له‌ودییو هه‌له‌بجه‌، هه‌کیم و حیکمه‌ت و که‌ریم و سه‌ردار، جانتا و که‌لوپه‌له‌کانیان بۆ هه‌لگرته‌بوم و ده‌یانویست تا ئه‌و کاته‌ی له‌ گۆرستانه‌که‌ی گولان ده‌په‌رمه‌وه‌ و له‌ سنوور ئاواده‌م، به‌رێم به‌کن. حیکمه‌ت ده‌گریا، ده‌یگوت:

– دارا گیان، وا ده‌رۆی. به‌م نزیکانه‌ ئیمه‌ش هه‌ر وه‌ک تۆ هه‌له‌بجه‌ به‌جێ دێلێن و ده‌که‌وینه‌ دووره‌ولاتی.

له‌سه‌ر شۆسته‌که‌، به‌ده‌م بێر هاته‌وه‌ی یادگارییه‌کانی ئه‌و رۆژگاره‌ دووره‌ ده‌ست و شیرینه‌، هێور هێور هه‌نگام ده‌نا و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: «ئه‌وه‌تا، وا دیسانه‌وه‌ له‌ کۆمه‌لێک براده‌ر و خۆشه‌ویستی دیکه‌م داده‌برێم»، «پاریس به‌جێ ده‌هێلم و به‌ره‌و گوندیکی نه‌دیته‌ی و نه‌ناسراو سه‌ری خۆم هه‌لده‌گرم»، «ئه‌وه‌تا.. وا دیسانه‌وه‌ ولاتیک

به‌جێ ده‌هێلم و به‌ره‌و ولاتیکی دیکه‌ ده‌چم.. ئه‌مه‌یه‌ ژبانی من».

رووم له‌ شازاد کرد:

– شازاد، جاریه‌جار شیعه‌ تازده‌کانتم بۆ بنیره!

شازاد وتی: «باش». پاشان گوتی:

– به‌لام خۆ شیعریش هه‌ر هه‌مان ئه‌و جیهانه‌یه‌ که‌ تازه‌ چیترا نایبینینه‌وه‌!

که‌ گه‌یشتینه‌ ناو وێستگای شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌، نه‌ریان ناوێشانی یه‌ک دوو براده‌ری نیگارکێشی ئیسپانیی خۆی دامی، وتی گوایه‌ که‌ وه‌ختی خۆی له‌ قیه‌نه‌نا پیشانگایه‌کی هاویه‌شی له‌گه‌ڵیان کردۆته‌وه‌ و باش ده‌یانناسی، هه‌روه‌ها پیشنییه‌ادی ئه‌وه‌ی لێ کردم که‌ له‌سه‌ر رێگه‌مدا له‌ (به‌رشه‌لۆنه‌) ده‌توانم چه‌ند شه‌ویک له‌لای ئه‌و براده‌ره‌نای مێنمه‌وه‌، به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ به‌رشه‌لۆنه‌ش ببینم.

کامه‌ران ده‌فته‌ریکی بچکۆله‌یه‌ی له‌ باخه‌لی ده‌ره‌ینا:

– قه‌ره‌نی جه‌میلێش له‌وێ ده‌ژی.

نه‌ریان، که‌ زوو زوووه‌ نامه‌ی ئه‌و هاوڕێ نیگارکێشه‌مانی به‌ده‌ست ده‌گه‌یشت، وتی:

– نا، له‌وێ نه‌ماوه‌. ئیستا چۆته «مۆسکۆ».

بێجان لایه‌ره‌کانی ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌پشکنی:

– ئادرێسه‌که‌ی جه‌غه‌ره‌یشم لایه‌.

– جه‌غه‌ره‌ کاکه‌یی؟

من وتم: «نا، باوه‌رناکه‌م».

– چی؟

– باوه‌رناکه‌م له‌ به‌رشه‌لۆنه‌ مێنمه‌وه‌.

– بۆچی؟

وتم: ته‌نیا چه‌ند رۆژیک له‌ توولۆز ده‌مێنمه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندێ پاره‌ی دیکه‌م ده‌ست به‌که‌ویت.. ئیتر له‌وتیه‌ یه‌کسه‌ر به‌رێ ده‌که‌وم، ده‌رۆم.

– یه‌کسه‌ر به‌ره‌و سانتیاگو؟

وتم: به‌لێ.

له‌ لیواری هێلی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کان راوه‌ستابووین. بێجان رووی لێ کردم:

– سانتیاگو له‌ به‌رشه‌لۆنه‌وه‌ چه‌ند دووره‌، دارا؟

شازاد پێش من، به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر نه‌شێوه‌، وه‌لامی دایه‌وه‌:

– بیست و چه‌وت سه‌عاتی ناو شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌.

دوودم ئاسوودە دەبین و چیتەرەستی بۆ ولاتی و ئاوارەییمان نامینێ.

شازاد پرووی خسته سهر من. سهیری چاوه کانیم کرد، وتم:

- راست دهکده‌ی.

خه لیل هه ئیدایى وتى:

- ده وه لالاھی، کوږی کوږی شمان چیتړ ولات نابینېته وه. هه تا ماوین همیشه هر له دووړه ولاتی و ناوارید ا ژبان به سر ده بین.

دختور نووری وتی:

- کورد هه‌میشه ئاواره‌یه! هه‌میشه ئاواره بووه، هه‌ر به ئاواره‌یه‌ش ده‌مینێته‌وه.

خه لیل گوتی:

- کورینه، به خوا، نووری دختوره و دهیزانی.. راست دهکا!

به هه جهت وهلی له سوچی میژده که وه، دهنگی هه لبری:

- ئى باوكم ئاخر، ئيتر له پاریسه وه به رهو کوی؟

بەم قەسەیی بەهجەت وەلی زۆر سەغەت بووم، چونکە یە کەسەر ئەو قەسەیم بێر
هاتەو کە شازاد بۆی گێتێر ابومەو: بەهجەت وەلی چەند رۆژێک لەمەو بێر، هەر
لەبارە ئەو سەفەرە منەو، لەناو جەماعەدا، گوئیوی:

- لِيِي گهريِن جانم؛ مندالَه، تاكوئِيستاش هه رَغهريبي دايكي دهكا.

ههروه‌ها گوتبووی:

- تہ گہر ناوی خوشکیکی یان ناوی گہرہ کہہ کی بین، سہ عاتیک دہ گریں۔

جەماعەتیش ئىتر دابوويانە قاقاي پىكەنن.

به هجرت وهلی و ایزانم ته من سی و نو ساله. حه‌قده سالی ږېه‌قه له پاریس ده‌ژی، دکتورایه‌کی له باره‌ی «اینی مەسیحیه‌ ته کوردستاندا» وەرگر توه، جار جار دهاته ناومانوه و خوی هه‌لده‌کی‌شا، دهیگوت: «دوو‌سه‌د لاپه‌ږم به‌س له‌سه‌ر مەسیحیه‌کانی کۆیه‌ نووسپوه» به‌لام به‌ چی ده‌چی؟ هه‌میشه‌ که باس دیته‌ سه‌ر باسی کوردستان، به‌ بیژیکه‌وه‌ ده‌لی:

- من ناگه ریتمه وه، هه رگیز ناگه ریتمه وه.

شەوێکیان کە دیسان هەموومان پێکەوه لە دەوری مێژیک دانێشتووین و چەند کەسیکی فەرەنسیمان لەگەڵدا بوو، لە گەرەمی دهمە قالی و گفتوگۆکردندا لەبارە «دواکەوتویی خەلکی خۆمان و پێشکەوتنی ژبانی ئەورووپییەکان» بەهەتە وەلی بە یەکێک لە مێوانە فەرەنسییەکانی گوت:

- ئىمە يىترولمان ھەيە، ئۆدەش عەقل، ئەمەيە جياوازيما.

بیجان بہ سہ رسورمانہ وہ، فیتہ یہ کی درپڑی لی دا۔

نه‌ریمان رووی له شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کان بوو، ته‌ماشای دووری ده‌کرد، وتی:

- دارا گیان، وایز انم شہ منده فہرہ کت ہات.

- سہ فہریکی خوش.

4

- به خوا من دوزانم: له ده ست مشکه کانی ناو مال هکته تهم پاریسه خوشه به جی دتلی!

له توولوز، له ناو حه مامی هۆتیله که، له ژێر دووش، به دهم خۆشتهوه بێرم لهم
 قسه یه ی خه لیل ده کردوه و له بهر خۆمه وه پێ ده که نیم.

- ئىى باشه بۆ كۆى دهچى؟

- پیم وتی، وتم: بۆ ئیسپانیا.

- بۆكۈم شار؟

منیش وهک نه وهی وهلامی مه ته ییکی لی یشارمه وه، سه یزیکم کرد و وهلام نه دایه وه. و ایزانم نه ریمان بوو، وتی:

- راست دهکا، دارا؛ پاریس، به پیچہ وانہوہ، تہم وہختانہی ہاوینان خوشہ.

سیامه‌ند سیّوی ده‌خوارد، وتی:

- پياو هاوينان دوو رڙڙ مؤناخت به جي بهيلى، به لاي كه موهه دوو هزار فرهنكي له قيس دهجي.

«دختور نووری» دهستی بو په رداخی شه رابه که ی دريژکرد، وتی:

- بیّزارییه، جانم!

تَبِیْجَا سَازَاد، کِه نَه شَئِیه کی نِه رَم غَه مَگِیْنِی چَاوَه کانی دِه دَرِه وِشَانده وه، رَوِی کَرده نِه رِیْمَان:

- ئىمە ھەمىشە ھەز دەكەين سەفەر بگەين، ھەمىشە ھەز دەكەين ئەو شوئەنى
تەيدان بەجىي بھەلەن..

سیامه‌ند به تان و ته و ه و تی:

– گہنجین...

شازاد به هه مان نه شهی مهستییه وه، وتی:

- نه‌خێر، چونکه واده‌زانی ته‌گه‌ر ته‌و شوینه به‌جێ به‌یڵین، ته‌وا ئیتر له‌ شوێنی

بچکۆلانه پېژ و بلاوه‌کە‌ی - له‌ هه‌وته‌م‌ین قات‌ی ئاپارتمان‌یک‌ی کۆن له «ژافیل»، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ماله‌وه‌ تا ده‌وروبه‌ری کاترثم‌یر چوار و پ‌ینج‌ی ئ‌یواره‌ ب‌ه‌ه‌و‌یت و ئ‌یواره‌ش ئ‌یتر «به‌تایبه‌تی ئ‌یوارانی شه‌مه‌ و یه‌کشه‌مه‌»، به‌ته‌نبا، به‌ره‌و شه‌قامه‌ رهنگا‌وره‌نگه‌که‌ی «سانت دونیس» ده‌که‌و‌یت‌ه‌ پ‌ی، له‌و‌ی، به‌ده‌م‌ پ‌یاسه‌وه‌، به‌در‌یزایی کۆلان و شه‌قامه‌ در‌یزه‌ رهنگا‌وره‌نگه‌که‌ی سانت دونیس، چاو به‌یه‌که‌یه‌که‌ی ئافه‌رده‌ته‌ سۆزانییه‌ نیوه‌ رووته‌کاندا ده‌گ‌یر‌ێ، به‌ل‌کو ئافه‌رده‌ت‌یک‌ی چاو و برۆ ر‌ه‌شی خر‌ینی «رۆژه‌لاه‌ت‌یانه‌ی» به‌هه‌زان ده‌ست ب‌که‌و‌یت و چه‌ند سه‌عه‌ات‌یک‌ی خۆش‌ی له‌گه‌ڵ به‌سه‌ر ب‌بات، شه‌و دره‌نگانی‌ش، ئ‌یتر ر‌ه‌تاو، داه‌یزراو، دیسانه‌وه‌ خۆ‌ی ده‌گه‌یه‌ن‌یت‌ه‌وه‌ هه‌مان ئ‌هم‌ چ‌یشته‌خانه‌یه‌ی ئ‌یره‌ بۆ ئ‌ه‌وه‌ی دیسان به‌ده‌م‌ شه‌راب خوارده‌نوه‌، به‌ده‌م‌ خواردن‌ی دۆل‌مه‌ یا ساواری کورده‌وار‌یه‌وه‌، له‌گه‌ڵ براده‌ره‌ کورده‌کان‌ی، «داب‌ن‌یشن و ت‌یر قسه‌ی خوش‌ ب‌که‌ن و شه‌و‌یک‌ی کورد‌ی خۆش‌ به‌سه‌ر ب‌ه‌ن». ئ‌ه‌وه‌یه‌، ئ‌هم‌ زه‌لاه‌مه‌، هه‌موو ژبانی خۆ‌ی، هه‌م‌یشه‌ به‌م‌ ش‌یوه‌یه‌ به‌سه‌ر ده‌بات.

دختور نووری له ناکاو ږووی پرسپاری لی کردم:

– باشه، دارا، ئيسپانيا بۆتۆڭيزه ناوي؟

له ناو قوزاغەي بێدەنگی و ئەندێشەي خۆمدا راپلەکیم، وتم:

- پرسپیومہ، نایہ وی۔

نه‌ریمان زهرده‌خه‌نیه‌کی له‌ژئیر سمیله‌کانیه‌وه کرد، دهم و ده‌ست سه‌یریکی کردم و پیکه‌نی، وتی:

- بۆ دارا، تهنیا «ئیتالیا» قیزهی دهوی.

ههركه نهريمان وای وت، سیامه‌ند و خه‌لیل و شازاد یه‌کسه‌لف ده‌ستیان کرده قاقای پینکه‌نین. دختۆر نووری و به‌جهت وه‌لی پئی نه‌ده‌که‌نین. دیار بوو ئه‌وان ئاگاداری چیرۆکه‌که‌م نه‌بون، جارئ نه‌یان‌بیس‌تۆوه. منیش ئیتر، بئی ئه‌وه‌ی به‌م پینکه‌نینه‌ سو‌عه‌تاو‌بیه‌یان ته‌ریق بیه‌مه‌وه، دهم و ده‌ست ئه‌و یادگار شه‌یرینه‌ی که ئه‌وان قاقا پیتی پئی ده‌که‌نین، وه‌ک ئه‌لبوومیکی رهنگینی بۆندار، یه‌که‌یه‌که‌ی لاپه‌ره‌ جوانه‌کانی، له‌به‌ر چاو‌مدا هه‌له‌ده‌ران‌ه‌وه. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارامیبه‌خشی پڕ له‌ تاسووقی، له‌ناو براده‌رکه‌مدا، خسته‌ سه‌ر لی‌وه‌که‌مه‌وه. من خۆم رووداو‌که‌م بۆیان گێڕا‌بو‌وه:

هاوینی پار بوو، چووبومۀ ئیسپانیا. له ئیسپانیا، دواى بۀسۀربردنی دووهۀفتۀى
خۆش له بۀرشۀلۆنۀ، خۀربك بووم دۀگۀرۀمۀوۀۀ پاریس. شۀمۀندۀفۀرۀكۀم پیتش تۀوۀى
بگاتۀ سۀر سنوورى فۀرۀنسۀ، له يۀكۀيك له شارۆچكۀكانى سۀرسنووړى ديوى
ئیسپانیا، له portbou، رۀى گرت. من له ناو شۀمۀندۀفۀرۀكۀ دانیشتبووم و
جگۀرۀم دۀكیشا. كچۀيك، له گۀل ژنيكى پير كۀ ديار بوو له ويستگۀى تۀو شاره
ئیسپانییۀوۀ سۀر كۀوتبونه ناو شۀمۀندۀفۀرۀكۀ، هاتنۀ ناو هۀمان فارگونگۀى مۀوۀ و

ئىنجا لە كۆتايى قسەكانىشى، پرووى كرده من و به قىز كرده وه وه كه وه وتى:

- ولات، ولات، ولات! دۆزه‌خیتکه، چلپاویکه؛ به‌راستی: زه‌لکاویکی گه‌ورده به‌ئوخوی! بۆ کوئی بگه‌رتینه‌وه؟

من بهم قسه یه ی بههجهت زۆر جار پس بووم، وتم:

- من ته نانهت غهريبي زيلخانه کانيشي دهکهم، غهريبي ته نانهت سهر گوفه ک و چلپاو ده کانيش.

تہمیش لہ وہ لاما دا گوتی:

- تو پياويكى خه ياليت. له ناو وه همدا ده زيت.

وتم: بۆچی؟

وتی: «ئەمەى تۆ غەریبی دەکەیت و بیرى لى دەکەیتەو: کوردستان نییه».

- تہدی چیه؟

- وههمی کوردستانه، خه یایی کوردستانه!

منیش توورہ بووم، گہیشته تینم، پیّم وت:

-ئەمەي تۆش بىرى لى دەكەيتەو: ئەوروپا نىيە..

- تہدی چیه؟

- پیگال و پارتووس و ناولنگی ئافرته سۆزانییه کانتە.

ئېتىر ئەۋشەنە لەسەر ئەم قەسەيە لەيەكتىرى زۆير بووين، لەو شەۋە بەۋلاۋە ھەرگىز يەكتىر نادۋيتىين. ئەۋ شەۋەش، كاتتى وتى «ئاخر باۋىم، لە پارىس بەرەۋە كوۋى؟»، دىسان ۋەلايىم نەدايەۋە، بەلام لەناۋخۇمدا ھەستەم دەكرد رەتتىكى تېپكەل بە ھەستى بېزىكرەنەۋە لە ناخىمدا دەيۋورۇۋاندىم. نازانم بۆچى لەۋ دەمەدا، ژيانى رۇژانەي بەھجەتم ھاتەۋە بەرچاۋ، لە دلى خۇمدا گوتە: (فەرەمو، ئەم ھەموو قەسە گەۋرانە دەكا، كەچى ئەمەتا، لىترە - لە ئەۋروپا - ئەمە ژيانىيەتى: ھەر ئىستەدۋى نىۋەسەتات يا سەعاتىكى تر، پاش ئەۋەي بوتلى شەرابە سۈۋرەكەي بەردەم خۇي تەۋاۋ دەكا، قەرەۋىتەكەي بە كەمىك وبقارەۋە يەك دوۋ جارار دىتىن و دەبا و ھەلدەستىتەۋە، جانناكەي ددخاتە ژىتر باخەلىيەۋە، دىسانەۋە، ۋەك سەدان نىۋە شەۋى تر، زەرەدخەنەيەكى دەرۋزانەي خۇشحاللى دەكات و روۋ لە ھەموو برادرانى سەرمىزەكە دەكات و دەلى: «دەي جەماعەت، شەۋتان شاد. لەۋانەيە تا سبەي شەۋ. جارى بەدوعا»، ئىنجا لە چىشتخانەكە دەجىتە دەرەۋە و لەسەر شۆستەكە سۋارى ئوتوموبىلە فۇكس فارگۇنەكەي خۇي دەبىت و دەۋا بەرەۋە ھۆتيلەكەي، ئەۋ ھۆتيلەي كە نىۋەشەۋىك لە سەعات يەكى شەۋەۋە تا سەعات ھەشت و نىۋى بەيانى كارى تىا دەكا، دۋا ئەۋەش كە ئىتىر بەرەبەيان كارى تەۋاۋ دەپ، ھەلتەك ھەلتەك بەرەۋە مائەۋە دگەرەتتەۋە بەرەۋە ژۆرە

حه په سانتيکي ټيکه له به ههستيکي غه مگيني له سهر نيشته. من به دوو چاوي فرميسک تيا قه تيسماوي خومه وه سه يريم ده کرد. نه ویش (که چاوه کاني هينده پاک و گهش و پروون بوون، نه ده کرا نه وه ههستي خوښه ويستی و ميه ره بانييه گهرمه يان تيدا ون بېی) به سه رسورمان و حه په سانتيکي بيده نگ داچله کابو، سه يري کردم.

له شله ژاني خويدا، خيرا سه يريکي به راميه ر خوی - پيريژنه کهي کرد، ئينجا له ناکاو هه لسا يه وه، بې نه وه ي سه يري هيچ شتيک بکا، به په له پرووزئ له کورسييه کان هاته دهره وه. به رپه وه کهي نيوانماندا، به ره دهرگاي پشته وه ي من، به ههنگاي توند و خيرا رپگاي گرته بهر. رويشت. له دلئ خومدا، وتم: «ده چيته ته واليت».

که رويشت، ماوه يه کي يه کجار زوري، نزيکه ي ده ده قيقه ي پي چو. له ماوه يه دا پيريژنه که دوو جار ان له سهر کورسييه کهي خويه وه، به لاي ده سته چه په وه خوي لار ده کرده وه و سه يري ناو دهرگاي فارگونه کهي ده کرد (نه و رپگايه ي ده چوزه سهر ته واليت که).

به خوم ده گوت: «له وانه شه چو بېته قاوه خانه که و بيه وي منيش بچم، له وي هه ر هيچ نه بې بتوانين دوو قسه بکه ين».

ده مويست بچم، به لام له وه دهرسام پيريژنه که ههستي به نيوانما کردېن، يان نه ویش به دوامه وه بېته قاوه خانه که. ثم هه لويستهم به جوان و گونجاو نه ده زاني. له کوتاييدا وتم: «دچم». خهريک بوو هه لسم، دهنگي کرده وه ي دهرگاي فارگونه که و پاشانيش دهنگي ههنگاهه کاني، خاويان کرده وه.

هات دانېشته وه. من به غه مگينييه وه، له په نجه ره وه سه يري دهره وه ده کرد. نه ویش له گه له پيريژنه که، به دهنگيکي زور نرم و ناديار، به لام دهمزاني به ئيسپاني قسه ده کهن، ورته ورتيان بوو.

پيش نه وه ي بگه ينه شاروچکه ي Cebere، نه و شاروچکه يه ي دوواين شاروچکه ي سه رزميني ئيسپانيا بوو، سنوري هه ر سئ ولاتي ئيسپانيا و فهره نسا و ئيتاليای به يه کتري ده به سته وه؛ دله کوتي و نااراميه کي کوشنده چنگي له روم گير کردبوو، به خوم گوت: «ئيسنا نه وه تا وا گه يشتين»، «به لام ئيمه له سهر سنوري سئ ولاتدين»، «ثم کچه به ره و کوئ ده روا؟».

ثم پرسپاره م ئاراسته ي خوم ده کرد و به سوزيکي غه مگين و پر له په رويشيه وه سه يريم ده کرد. نه ویش چاوه کاني گهش، پاک، پرووناک «به لام نه مجاره يان غه ميکي قووليان تي که وتبون» سه يري بنميچي شه مه نده فهره کهي ده کرد، به بې نه وه ي هيچ وه لام ميکم بداته وه.

شه مه نده فهره که خهريک بوو راي ده گرت. له ناکاو هه ردو کيان پيکه وه هه لسانه وه، که و تنه خو کو کرده وه ي خويان. جار جار به نيگايه کي مه لول، بيده نگ، نيگايه کي

له ته نيشته په نجه ره کهي ده سته راستي منه وه دانېشت. کچه که، هه رکه دانېشت و دانه نيشته (خهريک بوو جگه ره يه کي له پاکه ته کهي دهرده هينا) له ناکاو، که چاوي به من کهوت، وهک نه وه ي برايه کي چند سال ونبوي سهرگه رداني خوي بينيپته وه، به نيگايه کي گهشي پاک، پر له په رويشي، پر له خوښه ويستييه کي گهرم و قوول، جگه ره کهي له ده ست وشک ما. قه يريک هه ر سه يري کردم... پاشان شله ژا، چاوي داگرت.

من دواي نه وه نازانم بوي، يه کسه ر هزم کرد بگريم. نازانم له و کاته دا، نه وه هه سته ته لزموي و ليوانليوي ئاسوده يي و هه م فيگار ييه چي بوو، که سه رتاپاي رومح ي له ماوه ي چرکه يه کدا داچله کاند! روم کرده په نجه ره که، که و تمه بير کرده وه. به خوم وت: «سه يره»، «ثم کچه کبييه!»، «بو کوئ ده روا؟»، «ثم پيريژنه کبييه له گه لي؟».

شه مه نده فهره که به رپي کهوت. من روم له په نجه ره کهي خوم وهرگيتر! به شپوه يه ک که نه مه دتواني خروشان و داخورياني روم بشارمه وه، سيتره م گرته وه لاي نه وان. نه ویش له هه مان کاتا نيگاي خوي له سهر پيريژنه که گواسته وه و به دزه نيگايه ک سه يريکي ديکه ي مني کرده وه.

نه مجاره يان، راستييه کهي، نه مه دتواني ته ماشاي چاوه کاني بکه م. هه ستم کرد نه ویش نه ختيک شله ژا.

خيرا (وهک نه وه ي پتي خوش نه بې که پيريژنه که هه ست به شله ژانه کهي بکا) سه يريکي به راميه ر خوي و پيريژنه کهي کرده وه و پاشان، وهک نه وه ي فرکه ي له ناکاي په پوله يه کي بينيپي، ناوري بو لاي دهره وه، بو لاي په نجه ره که دايه وه. بينيم: دلخوشي و ئاسوده ييه کي په مبه که وتبون نه سهر روخساري، نيوه زهره خه نه يه کيش له سهر ليتوه کاني. قه يريک هه روا مايه وه، روي له په نجه ره که وهره گيتر. پاشان له ناکاو، بې نه وه ي سه يرم بکا و بميني، وهک نه وه ي ههستي به وه کردېن که من هيشتا هه ر ته ماشاي ده که م، شله ژا. له ناکامدا سه ري هه ليري، به دوو چاوي پر له شهرم و نه وين و په رويشيه وه سه يريکي کردم. ئينجا وهک نه وه ي له شتيک دلنيا بووبيت، به نارامي و که ميکيش به شهرمه وه سه ري خوي داگرت.

من ئيتر ماوه يه کي زور، که نيگاي گهرم و پر له په رويشي و بانگي چاوه کاني، په يتا په يتا گيانيان پر کردم له هه ز و شه يدايي، خهريک بوو له هه مان کاتا شه پولي ههستيکي فيگاري و غه ميکي قورسي بې ناو نيشان له ناخما سه ري ده کرد.

له ناکاو، نازانم له بهرچي، چند دلويه فرميسکيک زانه قوولايي چاوه کانه وه و هيتر هيتر به سهر روممه قدا هاتنه خواره وه.

بې نه وه ي ته ماشاي بکه م، هه ستم ده کرد و دهمزاني که ته ماشام دهکا. که سه رم هه ليري، چاوي به فرميسکه کانم کهوت. بينيم له ناکاو روخساري گورا بوو،

سہ رکہ و تم۔

دوای ئهوه، به پڕتهوی ناو شهمندهفهرهکهوه خۆم گه یانده ناو ههمان فارگۆنه که ی نهوانهوه. له ناو فارگۆنه که ی نهواندا، ته ماشام کرد دیتم: ههر دووکیان، له و بهری فارگۆنه که دا، له ناو پڕتهوه که دا، خهریک بوون جاننا و که لویه له کانیان دهخسته ژووره که یانهوه. ئیتیر به یه که جاری دلم ئای خواردهوه و سیچه نم گرت. شهمندهفهره که کهوته جووله جوول، خهریک بوو به پڕ دهکهوت. له دلی خۆمدا گوتم: «ته و او ئیتیر، دهچمه میلانتو»، «ناچمه وه پاریس».

زۆر زەحمەت بوو بىتوانم بەناو رېپوھى فاريگۈنەكەدا تېيەپ بىم، چۈنكە رېپوھەكە پېرپو لە خەلگ. ئاۋرم بۆلای ھەر ژورويكيش دەدايەو، خەلكيان تيابوو، پەردەكانيان دادابوھو و گلتۆپەكانيان كوژانديو. تەماشام كرد: «كچەكە»، لە بەردەرگای ژورەكەى خۆياندا راوەستابوو، لە دوورەو، بەپەلە، بەلام زۆر بە شاگەشكەيى و دلخۆشيبو، دەستى راستى بەرز كردهو: يەك دوو جارەن بەدلخۆشى و پيگەنينەو دەستى راوەشانە و چوھ ژورەو.

بەم ئاختىزەى ئەو، خەرىك بوو لە خوشيان بال بگرم. ھەتا بلىنى گەشامەو. «بەلام»
يە خۆمم گوت «باشە، من بلىتى بەردو ئىتالىام نەپبو»، «پەساپۆرتەكەشم،
پەساپۆرتى پەناھەندانى نەروىجىيە و لە فەرنەسا دەژىم، بۆ ئىتالىا فېزى دەوئ»،
«چى بکەم؟»، لەم بېرکەرنەو بەدا بووم، لەوسەرى فارگۆنەكەو شەبقەى پۆلىسىکەم
بېنى. داچلەكام. يەكسەر رووم وەرگىتړا، بەردو دوواو گەرامەو. چووم لە دالانەكەى
بەردەم ئاودەستخانەكە راوەستام. بېرم لەو دەكردەو، كە بۆ ماو بەكەى كورت، تا
ئەوكاتەى پۆلىسى سنوور» لە داواكردى پەساپۆرت تەواو دەبن، بچم خۆم لەناو
ئاودەستخانەكە بشارمەو.

دلم به ته په ته پ كه و تېوو. له وكا ته دا يه كس ډر مه و جوړو د و نه سه ډم بېر هاته وه، كه وه ختي خوځي، له نامه يه كېاندا بډيان نوو سېبووم، گوايه كاڼي ويستوو يانه له نه لمانيا وه خوځيان بگه يه نه نه هڅونده، هيچ په سا پورتيك، هيچ رډه گزنامه و هيچ ناسنامه يه كېان پي نه بوو كه نيشان بدا سر به ولايتيك يان دهوله تيتكي هم زمينين، ئيتر لاناو شه منده فراندا، لاناو پا پوراندا، هم ميشه خوځيان (لاناو ناوده سخاناندا) شاردو ته وه، تا گيشتونه ته نه مستردام و لهوځي داواي مافي په ناهنده بيان كړدوه.

دهستم نايه سهر دهستووی ئاودهستخانه که ، دهمیست دهرگاهه بکه مه وه و بچمه ژژو وه وه ، بینیم پۆلیسیک له ئاودهستخانه که هاته دهر وه ، بچی یه که و دوو ، یه کسه ر داوای په سپۆرتی لی کردم .

له‌وه به‌دوو، هه‌ستم کرد که تازه ئیتر بی‌هوده‌یه! سه‌عاتی‌کی ڕه‌به‌ق له‌ناو شه‌مه‌نده‌یه‌که‌دا، له‌ ژووری حه‌زکراواندا، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ قه‌دیفه‌ی شین، له‌

فہرہاد پیربال

ده‌کردم، وه‌ک نه‌وه‌ی بیه‌وی بۆ دوو‌ایین جار به‌شیک له‌ پۆحم، چلێک له‌ بوونم به‌ نیگای خۆی ده‌سکه‌نه‌ بکات و له‌گه‌ڵ خۆی بیا.

من دهبوايه هه‌له‌ستمه‌وه، ده‌باريه له‌ناو هه‌مان شه‌مهنده‌فره‌كه‌ی خۆم بچيمته‌وه و چاوه‌ري بكمه‌ بو‌ئوه‌ی شه‌مهنده‌فره‌كه‌ پينچ ده‌قيقه‌ی تر به‌ري بكه‌ويته‌وه: سه‌عاتی ديكه‌ ده‌گه‌يستمه‌وه ماله‌وه، له‌ پاريس. به‌لام كه‌ بپينيم ئه‌وان رو‌يشن، ئيتر منيش يه‌كسه‌ر به‌يه‌له‌ خۆم كۆكرده‌وه و جانتا‌كم گرت‌ه‌ده‌ست، به‌دوای ئه‌واندا دا‌به‌زيم.

مانگه شه ویکی خوش بو. کزه بایه کی فینکی دهات. له سه ره شوسته کهدا، من له دوواوه و نه وان له پی شه وه، ژن و پیاو یک و چمنه مندالیک که وتبوونه نیوا مانه وه، له یزی پی شه وهی هه مووشماندا، حه شاماتیکی زۆر له خه لک، له ناو ته م و تاریکایی سه ره شوسته کهدا ریزه بان به ستبو که به پرته وه کهدا بگه نه بهرده م پولیسه کانی بهرده را، بۆ ته وهی به سپا پۆرته کانیان پیشان بدهن و بتوانن بچه ناو خاکی فه ره نسواوه، یانیش له ویتوه هه ره که بان به ره و لا تیک، به ره مه نزلگایه کی دیکه سه فهر بکا.

من تا نه و کاته‌ی له پیشاندانی په‌ساپۆرته‌کم به پۆلیسی سهر سنوور بوومه‌وه، ههر خه‌می نه‌وه‌م بوو که هه‌نده لێببایان دوور نه‌که‌ومه‌وه. که گه‌یشتمه‌ ناو ساڵۆنه‌کش، ئیتر خه‌لک ههر بابا بوو رایان ده‌کرد به‌ره‌و شوینی پاره‌گوێنه‌وه، به‌ره‌و پرسگا، به‌ره‌و حانوت، یانیش زۆر به‌ په‌له‌تر داده‌به‌زینه‌ خواره‌وه و ده‌چوون هه‌یله‌ شمه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی خۆیان بدۆزنه‌وه.

من چاوم هه ره به لای ئه وانهوه بوو. له ناکاو دیتم هه ردوکیان پتیکه وه دابه زینه خواره وه، بۆ ژیر زه مینکه. ئیتر منیش به دووایانه وه دابه زیم. له ژیر زه مینکه دا توانیم به په له خۆم بگه یه ئه لای هه مان پتیکه که ی ئه وان و، سه رکه وتم.

ئەوان لەسەر شوێستەمی شەمەندەفەرە کەدا، لەناو تەم و تاریکیی نێووەشەودا، وەک دەیان خەڵکی تر – کە هەر بابا بوو رایان دەرکرد و خۆیان دەرگەیاندا ناو شەمەندەفەرە کە – چاویا دەرگەتێرا و بە پەلەپروزی کەوتیەون. لەناکامدا، بەسەر پیتپیلەکی یەکیەک لە فارگۆنەکانی شەمەندەفەرە کەوتن. خۆیان کردە ژۆرەووە.

منیش له نژیک درگای فارگوته که ی تنشت تئوان، هور له سهر شوتسته راوه ستابووم. سهرم برزگردوه، رووم کرده گنجیکی مووزهدی سهر و ژبژ، که سهری خوی له پهنجهری شهمه نده فهدر که وه دره یتابوو و هه وای پاک ی نیوه شوی هه لده مژی. بیه له به زمانی فهدر نسی لپم پرسی:

- تھو شہمہ نندہ فہرہ بہرہ و کوئی دہروا؟

باش تیم نه گه یشت، به لام به دهنگیکی بهرز، به پهله وه لامی دامه وه:

-میلانۆ، میلانۆ.

که نه مهی و ت، من گه یشتبورمه سه‌رسیه‌م چینی پیپیلکه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که،

– ئەدى، كەواتە، ئەو مەرقەقى تۆچىيە: سانتياگو، سانتياگو، سانتياگو...؟

ھېشتا جگەرەى يەكەم نەكۆژاندېۋە لەناكاو پېرەژىتېك شېرازەى خەيالى پېچرېم. دەستى منداڭىكى گرتېو، سەيرى پۆرتىتې ھەلئاسراوى سەر ستاندىكەمى دەكرد، بە زەردەخەنەيەكى گەش و پەر لە مېھەرەبانىيەو لېم نىزىك كەوتەو و داواى لى كىرم كە پۆرتىتېك پۆ ئەو منداڭەى دروست بىكەم. ئەمە يەكەمىن پۆرتىتې بوو لە توولوز دروستى بىكەم. دواى ئەويش، يەكسەر كچىك ھات، پاشانىش پياويك...

خۆر خەرىك بوو ئاوا دەبوو، تارىكايى وردە وردە بالەكانى خۆى بەسەر لوتكەى ئاپارتمان و بانېژەكاندا، بەسەر لق و پۆپى گەلەى درەختەكاندا پەخش دەكرد. من ئاگام لە ئاھەنگ و ئاپۆرەى خەلەكەى دەروپىشتم نەمابوو، لە كاتمېر چوار و نېوہە ھەر خەرىكى دروستكردنى پۆرتىتې بووم. دەست و پەنجەكانم كەمىك ئازارىان دەدام و ھەستەم بە كەمىك ھېلاكى و برسىتى دەكرد. لەناكاو لەودەمەى كە من تەماشاش شانى مۆدىلەكەى بەرامبەر خۆم دەكرد و خەرىك بووم ھېلەىكى چەماوەى تۆخ بەسەر تابلۆكەدا بىكىشتم، لەپشت سەرمەوہ دەنگىكى ئافرەتەنە رايچەلەكاندم:

– پۆرتىتېكى بەراستى ناياب!

ئاورېكم دايەو: ئافرەتېكى سەروتەبەش پان، قژ لولى كاكۆل ھەندى تال تال سېى، عەينەگ لەچا. ھەمان ئەو ئافرەتە بوو كە ماوہەيك پىشتەر كاتى خەرىك بووم وئەنى كورېكى گەنجەم دەكىشا، لە تەنېشتەوہ راوہستابوو جارەجار تەماشاش بزاوتى دەست و پەنجەمى دەكرد، جارەجارىش نىزىكتر دەكەوتەو و سەرى دەھىنايە پىتەوہ، لە تابلۆكەى بەردەستەم ورد بۆو: فىگەر و ھىلەكانى ناو تابلۆكەمى بە روخسارى كورە گەنجەكە بەراورد دەكرد. وتم: «سوپاس».

لەدووامەوہ درېژەى پى دا:

– ئەمە يەكەمجارە بەراستى كە ئەم جۆرە شىوازەى نىگاركىشان دەبېن!

رووم لە تابلۆكەم بوو، پانتاييەكى سېم بە سىتەرى خال خال پردەكردەوہ:

– ئەگەر حەز بىكەى، پۆرتىتېك بە ھەمان شىواز بۆ توش دروست دەكەم.

بى ئەوہى بېبېن، ھەستەم بە زەردەخەنەى سەر روخسارى كرد:

– باشە دەى چاوەرې دەكەم.

من يەكسەر لەو پىشنىاردى كردم پەژىوان بوومەوہ، چونكە تابلېتى برسى و ماندوو بووم، دەبوایە دەست لە نىگاركىشان ھەلگىرم و بچم لە چىشتخانەيەك نانېك بچۆم و پشووئەك بدم.

باش بوو، دەرەنگتر كە ئاورم دايەوہ، ئافرەتەكە لەو ماوہەى خەرىك بووم تابلۆكەى بەردەستەم تەواو دەكرد لەو ناوہ نەمابوو. چوو بوو لەسەر يەكېك لە كورسىيە درېژەكانى

فەرھاد پىربان

مەيدانىكى شارەكەدا چاوپى نەكەوت. لە ئاكامدا چووم لەژىر سىبەرى بىنە درەختىكى گەوہ و سەركەشى مەيدانى (ويلسۆن - wilson) كە يەكېكە لە مەيدانە ھەرە رازاوە و بەداروبار و قەرەبالغەكانى شارى توولوز، تەختە رەسمەكەم ھەلدا و يەكېك لە پۆرتىتە كۆنەكانى لە پارىس كەربوو، ھەلئاسى.

جگەرەيەكم داگىرساند، لە دلى خۆمدا دەمگوت: «پىش ئەوہى بەرەو ئىسپانيا بەرې كەوم، تۆ بلىتى بتوانم لىرە چەند پۆرتىتېك دروست بىكەم و ھەندى پارەى دىكەم دەست بىكەو؟».

لەتەنېشت ستاندىكەم، لەسەر كورسى – بەردىكى بچكۆلە دانېشتبوم. بەدەم گۆگرتن لە دەمبەدەم و ئاھەنگى دلبزوينى چەند گەنجىكى شەپرىوى مەكسىكى كە لەوہەرمەوہ بۆ پارە پەيدا كەردن لەناو خەلەكە سازبان كەربوو، تەماشاش پەيكەرى بەرزى ئەو شاعىرەم دەكرد كە لە ناوہ راستى مەيدانى ويلسن Wilson داندراوو. پەيكەرى شاعىرەكە، لەژىرى نووسراوو گودولى Goudouli: دەستى راستى لەسەر چۆكى دانابوو، بە دەستەكەى دىكەشى كىتېبىكى بە دەستەوہ گرتېو، زەردەخەنەيەكى شاعىرانە لەسەر لىوہەكانى بوو. يەكسەر شازادەم بېر ھاتەوہ. ئەگەر لىرە بووايە، دەيگوت: «ئەمەش بەدەختىكى دىكەى ھاوپىتى خۆمان».

– راستىيەكەت دەو: ھونەرمەند، ئەگەر فەرەنسەى بى يان كورد بى. چارەنووسى ھەمان چارەنووسە.

– ئى، وايە: تۆ لە پەنجەرەى قەسرىكەوہ يان لە پەنجەرەى كوختىكەوہ تەماشاش دەريا بىكەيت. دەريا ھەمان دەريايە.

– وايە.

– چۆن؟

– ھونەرمەندىك لە فەرەنسە لەدايك بىت، بەختەوہرتە لەچا و ئەو ھونەرمەندەى لە پاكستان لەدايك دەبىت.

خەلىل ھەلى دايە، گوتى:

– باشە، خۆ، دارا وەك ئەوہ وايە لە فەرەنسە لەدايك بووبىت، ئەم بەدەختى و مەرگەساتىيە چىيە كە بەردەوام ھەستى پى دەكا؟

– ھونەرمەند سەر بە ھەر نەتەوہەيك و لە ھەر سەردەمىكدا بىت، تەنيا بەدواى يەك شتدا دەگەرې: جوانى... يان راستى: دروستكردنى جوانى. تەواو.

– كەواتە، تۆ دەتوانى لە كەركووك، لە مۆمناخت، لە قەندەھار، لە لەندەن... لە ھەموو شوێنەكاندا ئەو جوانىيە دروست بىكەيت!

– وايە.

تەماشای قەلەمەكەى دەستیم دەکرد، وەك ئەوئى خۆى ئامادە بكات
هەقپەیقینیکی روژنامەنووسیم لەگەل ساز بكات، وتم:

– من كوردی عیراقم، لە پارێس دەژیم. پەسم دەكەم و كاری هونەریی دیکەش
دەكەم.

– نەخش و نیگاری ناو كتیبان.. كارت تیدا كروون؟

هەندیک بێباك وتم:

– نەمكردۆتە پیشەیهك، بەلام چەند جارێك بۆ هاوڕێ نووسەرەكانی خۆم كروون.

هەردوو دەستی خستە سەر جەنناكەى سەر چۆكى:

– من سیناریۆ و رۆمان دەنووسم.

– بەلێ.

– پێویستیم بە هەندێ وێنە و نیگاری جوان هەیه، دەمەوێ لەگەل ئەو رۆمانەى
خەریكە ئیستا چاپی دەكەم بڵاویان بكەمەوه.

من دەمەودەست لای خۆمەوه پرۆژەكەم بەگەن كرد. لە دلی خۆمدا وتم «ئەگەر تەنیا
پازدە وێنەى بۆ بكەم، ئەوا بەلای كەمەوه، لە دوو هەزار فرەنگ كەمترم ناداتی». وتم:

– چەند وێنەت دەوێ؟

بیرێكى كردهوه:

– دە دووازدە یەك.

گورج هەلسامەوه سەرپێ، زەردەخەنەیهكەم بۆى كرد، وتم: «باش».

لە چێشتخانەیهكى نزیك مەیدانى ئیسكیغۆل، بەرامبەر یەكتر، تازە لە خواردن
ببوینەوه. ئەو ريكاردێك، منیش پەنەشەیهكەم لەبەردەم بوو.

ئۆرپانا ئێرنۆ، ئاسوودەبى لەسەر لیو، بێدەنگ، تەماشای رێبوارهكانى دەرەوهى
دەكرد، منیش بە دزەنیگاوه تەماشای چەماوێى شان و مل و گەردەنیم دەكرد كە
پاشماوێى جوانییهكى كۆن و ماندوویمان پێوه دیار بوو.

ئۆرپانا، وەك لەسەر بەرگی كتیبێكى بڵاوكراوهى خۆیدا- كە لە كاتى نانخواردن
پیشانی دام – نووسیبوێتى كە پازدە سالە لەگەل «كۆمەلەى خاچی سوور» لە شارى
تولوز كاردەكات و تا ئیستا دوو سیناریۆ و سێ رۆمانى بڵاوكردۆتەوه، لەگەل دەیان
راپۆرتى تەلەفزیۆنى لەبارەى جەنگ. من، بەراستى، كە بیرم لى دەكردەوه، بەلامەوه
شتێكى گەلیك سەرنجراكێش بوو كە ئەو ئافەرەتە لە ماوێ ئەو پازدە سالەدا توانیبیستی
ئەو هەموو ولاتانەى ئەفریقای باشوور و ئاسیا و ئەمریکای لاتین بگەرێت و ئەو هەموو
رووداوه سەیرە جۆراوجۆرە سامناكانە ببینێت و بیهوێ بە رۆمان و سیناریۆ

ناو باخچەكە، لەژێر تیشكى سەوزى عەلەتربێكى بەرز دانیشیبوو، كتیبێكى
دەخۆتەدەوه.

زوو بۆرد و ستاندهكەم لێك نان، كەلوپەلەكانى دیکەشم كۆكردنەوه و لەشیوێ
جەنتایەكى پرى درێژكۆلانە – كە لە بالینگانى دەرۆزەكەریكى ئەورووپى دەچوو –
لەژێر درەختەكەدا دامنان. هێشتا مامبوو بگەمە لای ئافەرەتە عەینەگ لەچاوەكە،
تەماشایەكى كردم و سەرى لار كردهوه، رووانییه شوێنى تەختەپەسم و ستاندهكەم. بە
سەرسامییهكى گەلبیاری دۆستانەوه، وتی:

– دەبینم داتخست؟

خۆم گەیانده سەر كورسیهكە، رەتاو، وەك ئەوئى لە شەریكى سەخت گەرابیتەوه،
لەتەنیشتیەوه، پال كەوتم. ئافەرەتە عەینەگ لەچاوەكە پشتى لە كورسیهكە كردهوه،
وتی:

– من تەنیا بۆ ساتە وەختێك پشویەكم دا. دەمێك بوو بەپێوه وەستا بووم.

بە شیوازیك كە بتوانم هېلاكى و ماندووێى خۆم پیشان بدهم، هەروەها بە
زەردەخەنەیهكى دۆستانەى داواى لیبوردن كردهوه، پێم وت:

– ئیستا تابلێى ماندووم. دلێام ئەگەر پەسمیشم بكردیتایە، نەمدەتوانى جوانیت
بەو شیوێ هەیه بگوازەمەوه..

عەینەگەكەى لەچاو كرده:

– قەیناكە.

ئىنجا وتی:

– مەبەستى من، زیاتر شیوازهكەت بوو، شیوازی نیگارکێشانت.

كتیبهكەى خستە ناو جەنناكەیهوه و لەناكاو، وتی:

– لەوه دەچى ئەم شیوازهى ئیستات، لە تابلۆكانیشتدا بەكاربھێنى؟

وتم: «بەلێ. بەم شیوازه راھاتووم و زۆر حەزى لى دەكەم».

وتی:

– هەرکە یەكەم جار پۆرتریتی كۆرە گەنجەكەتم ببینی، شیوازهكەت چووه دلەمەوه و
شتیک هات بە خەيالما. بیرم بۆ شتیك چوو.

– چى؟

كەمێك پاما. دیار بوو دەبوست سۆراغى شتیكم لى بكا، دوودل بوو. وتی:

– تۆ خەلێكى تولووز نیت.

وتم: «نە».

بیاننوو سیټتەو!

ناخۆ له ئاکامی بێنیی ئه و هه موو خه لک و ئه زموونه هه ژه ندانه ی له و لا تانه دا بێنیو، ئیستا چون ده وانیته ژیان؟ زۆر هه زم ده کرد لێی تێ بگه م و پرسیا ری لێ بگه م:

- باشه رۆمانه که ت باسی چی ده کا؟

ئیسیتیکی کرد و که میک راما. زه رده خه نه یه ک نیشته سه ر لێوی:

- هه ز ده که م بزانم، تو رۆمان ده خوینیته وه؟

من که نه مده و یست درۆی له گه ل بگه م، وتم: «نه»؛ پاشان وتم:

- ئه وه نده نا.

دیار بوو ئه زموونی نووسی نی زۆر بوو، وتی:

- ده زانی؛ رۆمان وه ک نیگار کیشان نییه .. رۆمان ناتوانی باس ته نیا له یه ک بابه ت بکا.

به وردی گویم لێی راگرتبوو.

- تو پرسیا رم لێ ده که ی: رۆمانه که م باسی چی ده کا؟ رۆمان هه میشه له جیهانیکی سه رتا پایی ده دو، له هه موو دنیا و ژیان و له هه موو شته کان ده دو، له یه ک کاتدا، رووایی نیکی هه مووانی بو هه موو ژیان و دنیا ی ئه مرۆ پیکرا پێشچاو ده خات. رۆمان، که واته له هێچ بابه تیکی دیاریکراو نادو، به لکو روانینی که.

وتم: مه به ستت له رووانین چیه؟

- چۆنیه تی سه یرکردنه ژیان. به کورتی.

که میک بیرم کرده وه، وتم:

- که واته، ئه مه له رۆماننووسی که وه بو رۆماننووسیکی دیکه ده گوێ.

وتی: به لێ، هه ر رۆماننووسی که روانگی تایبه تی خو ی هه به بو سه یرکردنه ژیان.

نه ختی راما. ئینجا ده ستی بو عه ینه گی سه ر مێزه که ی درێژ کرد و به نه غمه یه کی ئازار و ییه وه وتی:

- به لām واتنی ده گه م ئه مرۆ که م رۆماننووس هه ن، که م تا زۆر هه ست به له ناوچوونی مرۆف و به ها مرۆفایه تی هه کانی ژیا نی ئه مرۆمان نه که ن.

- چون؟

- ئه مرۆ ته نانه ت ساته هه ره ئاسووده و پر خو شیه کانی ش، لای هه ر که سیکی ئه مرۆ، لای هه موو خێزانی ک، له هه موو لا تی کدا ته مه نیان له چه ند رۆژیک، له چه ند هه فته یه ک، یا ئه وه یری له چه ند مانگی ک، تو بلی له سالی ک زیاتر تێ به ر نا کا.

هه ستم ده کرد له کانگای سووتاوی خو مه وه قسه ده کا. درێژدی به قسه کانی دا:

- ئه م خاسیه ته سامنا که ی کو مه لگه ی ئه مرۆی مرۆفایه تی بو ته سه ر و شتی ک. هه ر بو یه ش مرۆفی ئه مرۆ هه زده کا هه تا پیتی ده کری با وه ش به زۆر ترین ژیا ندا بکات و زیاترین چێژ له ئه مرۆدا ببین.

- به لێ. به بوچوونی منیش: فه لسه فه ی ئاسووده یی و به خته وه ری چیرۆکی ک بوو .. ته و او. به سه رچوو.

من له و ده مه دا بیرم له ژیا نی خێزانداریی خو ی ده کرده وه. ما وه یه ک پێشتر بو ی ده گێرما وه که چون هه ر له ته مه نی مندالییه وه له با وه شی با وانی بی به ری کرا وه. ئه و وه خته ی ته مه نی چوار سالان بو وه، با وکی چۆته شه ر و شه هید کرا وه، ئیتر دوا ی ئه وه ش، دایکی به ره و ئه لمانیا، برا که ی به ره و ئامریکا، خو شکه کانی شی به خو ی و مێرد و منداله کانی سه نه وه، به ره و سوید، خو شی به ره و فه ره نسا په را گه نده بو نه؛ له فه ره نسا ش چون ته نیا دوا ی سالی ک به سه ر رابوورینی شوو کاردنی به دختری کی که مێردی، ده و له تی که مێردیا ئه و دختری مێرده که یان، له به ر ئه وه ی جارتیکی به نه نی سنووری پر یوه و گه را وه ته وه لا ته که ی خو ی بو ئه وه ی منداله نه خو ش و ده رده داره پێشمه رگه کانی که مێردیا تیمار بکات، گرتوویانه و گولله بارانیان کردو وه.

ئوریا نا خه ریک بوو بلی «نه خیر...»؛ من قسه که یم بی بری، گوتم:

- ئینجا تو له رۆمانه که تدا چ رو و دا ویک ده گێریته وه، باسی چی ده که ی؟

- من له م رۆمانه مدا ده مه و ئی باسی مردن بگه م.

- مردن؟

- له ناوچوونی ساته کان، په را گه نده بوونی ئاسووده ییمان؛ فه لسه فه ی به سه ر چوونی ئیستامان. له مه ش گرنگتر: ئیمه ی مرۆف له هه مبه ر ئه م واقیعه دا چی بکه ین؟ چون بژین، هه لۆیستمان چی بی؟

ته ماشای یه کترمان ده کرد. ئه و درێژدی پێ دا:

- ئه مرۆ مه ترسیی له ناوچوون هه موو به ستینی کی ژیان و شارستانی هه تی گرتوته وه؛ مردن له هه موو قوژینی کی دنیا دا هه ره شه له بوونی مرۆف ده کا.

وتم: رابوورینی ده قیقه یه ک، سیس هه لگه را نی گیا یه ک.. ئه مانه هه مووی مردن.

وتی: بو یه ئیتر هێچ زنجیره رو و دا ویکی یه ک له دوا ی یه ک له رۆمانه دا نییه.

پاشان وتی:

- تو جاری رۆمانه که ت نه خو یندۆ ته وه، به لām من دل نیام، هه ر به خو یندنه وه ی یه که مین لا په ره کانی، وینه ی زۆرت له لا دروست ده ین.

ئینجا پێکه نی، وتی:

- هه‌رچۆنیک بێ، وایزانم تۆ «سه‌باره‌ت به‌وه‌ی نیگارکێشی» هه‌ز ده‌که‌ی زیاتر وێنه‌ی جوانی و ئایدیاله‌کان بکێشی.. یا نا؟!
 نازانم بۆچی له‌وده‌مه‌دا، له‌ ئاست ئهم پرسیاره‌، هه‌ستم به‌ سوگواریه‌ک کرد، وتم:
 - به‌لای منه‌وه «جوانی» تاقه‌ ئامانجیکه‌.
 پێکه‌نی، وتی:
 - «جوانی» یا «هونه‌ر»؟
 وتم: جوانی ده‌توانی ببێته‌ ئه‌لتهرناتیفیک! هونه‌رمه‌ند که‌ جوانیه‌ک ده‌کاته‌ هی خۆی، ئیتر ئهم جوانیه‌ ده‌بێته‌ ولاتی. هه‌رچی مه‌رگه‌سات و ناشیرینییه‌کی ژیان هه‌یه‌ ته‌نانه‌ت هه‌ستی بێ ولاتی و ئاواره‌بیش، نایانه‌یلتی، ره‌شیان ده‌کاته‌وه‌.
 بیری کرده‌وه‌، وتی:
 - گوێ بگره‌: جوانی شتیکه‌ که‌ هونه‌رمه‌ند هه‌رگیز ناتوانی بیکاته‌ هی خۆی. ئه‌مه‌ شتیکی تراژیدییه‌.
 - چی؟
 - که‌ هونه‌رمه‌ند ناتوانی هیچ جوانیه‌ک بکاته‌ هی خۆی.
 من له‌م قسه‌یه‌دا هاو‌پای بووم، گوتم:
 - ته‌نیا ده‌توانی دروستی بکا!
 - هه‌ر له‌م حاله‌ته‌شدا جوانی ده‌بێته‌ هونه‌ر.
 به‌ده‌م هه‌مان زه‌رده‌خه‌نه‌ی پێشوویه‌وه‌، پرسى:
 - به‌راست، تۆ باسی ئه‌و سه‌فه‌ره‌ی خۆت بۆ کردم! بۆ کام شاری ئیسپانیا ده‌چی؟
 - سانتیاگو.
 - سانتیاگو دی کۆمپۆستیللا؟
 - به‌ئێ!
 دوای نه‌ختیک بپرکردنه‌وه‌، وتی:
 - له‌سه‌ر لیواری زه‌ربای ئه‌تله‌نتیکه‌! کۆنترین کاتیدرالی ئه‌وروپای لێیه‌.
 پێکه‌نیم، وتم:
 - جاری نه‌مدیوه‌.
 به‌ کونجکۆلییه‌وه‌ له‌ چاوه‌کانم ورد بۆوه‌:
 - من سه‌رنج داوه‌، هونه‌رمه‌ند، زۆریه‌یان، هه‌ز له‌ سه‌فه‌ر و سه‌رکێشی ده‌که‌ن.
 منیش وتم: هه‌میشه‌ له‌ پێناو ئه‌وه‌یه‌ که‌ بتوانن سیچهن بگرن و به‌ه‌سیته‌وه‌.

پێکه‌نی، وتی:
 - قه‌تیش سیچهن ناگرن.
 وتم: هونه‌رمه‌ند ئه‌گه‌ر ولاتیکی هه‌بێ، با.. سیچهن ده‌گرێ.
 درێژه‌ی به‌ پێکه‌نینه‌که‌ی دا، وتی:
 - ده‌ که‌واته‌، قه‌ت سیچهن ناگرێ.
 وتم: بۆ؟
 وتی: چونکه‌ ئه‌و ولاته‌ی هونه‌رمه‌ند ده‌یه‌وێ، ئه‌م‌رۆ له‌سه‌ر ئهم زه‌مینه‌دا سراوده‌ته‌وه‌، بوونی نییه‌.
 به‌ غه‌مگینییه‌کی قووله‌وه‌، وتم:
 - راست ده‌که‌ی، به‌لام ئه‌دی «جوانی»! ئه‌دی «هونه‌ر»؟
 وتی: مه‌به‌ستت چییه‌؟
 وتم: هونه‌ر ده‌توانی که‌ ئه‌و ولاته‌ وێران کراوه‌، ئه‌و ژبانه‌ به‌هه‌شتیه‌یه‌ له‌ده‌ستچووه‌، ته‌نانه‌ت جیهانی ئه‌م‌رۆش سه‌رله‌نوێ زنده‌ووبکاته‌وه‌ و بۆ هه‌میشه‌ نه‌مری بکات!
 بیری کرده‌وه‌، وتی:
 - به‌داخه‌وه‌..
 - چی؟
 - ته‌نانه‌ت هونه‌ریش ناتوانی هیچ شتیکی زنده‌و و رابگریت! ئه‌مه‌ بپرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆر ئاییدیالێستانیه‌.
 وتم: نه‌خێر. من دڵم ته‌نیا به‌ هونه‌ر خۆشه‌. ته‌نیا هونه‌ر ده‌توانی «جوانی» زنده‌و و رابگریت و به‌یه‌یلتنه‌وه‌!
 ئۆریانا زۆر به‌ دڵنیاییه‌وه‌ پ‌ژد بوو له‌سه‌ر بۆچوونی خۆی:
 - هونه‌ر ته‌نیا گه‌واهی دانێکه‌ و ته‌واو.
 - من پێم وا نییه‌؛ چونکه‌ تۆ کاتی جوانیه‌ک له‌ تابلۆیه‌کدا یان له‌ شیعری‌کدا ده‌رده‌بریت، ئیتر ئه‌و جوانیه‌ تا هه‌تایه‌ ده‌مینیته‌وه‌.
 - ئه‌مه‌ بینینیکی زۆر رۆمانسیانیه‌.
 - بۆچی؟
 - چونکه‌ ئه‌مه‌ وات لێ ده‌کا ته‌نیا هونه‌رت خۆش بویت و ته‌نیا به‌ هه‌وا‌ی ئاییدیالێستانه‌ی ئه‌و جوانیه‌ هونه‌رییه‌وه‌ بژیت. تۆ له‌م حاله‌ته‌دا پشت له‌ جوانیی واقیع و ژبان ده‌که‌یت و روو ته‌نیا له‌ جوانیی هونه‌ری ده‌که‌یت!

– ھەموو ھونەر مەندىكى پەسەن ۋا دەكات.

– نەخىر ئەمە بىنىنى تۆيە. ئەم فەلسەفە يەش ۋات لى دەكا كەمتر ھەزىكە تامى
ژيان بىكە، كەمتر بايەخ بە ژيان و دىنيا بەدەيت. تۆ پىتۈستە ھەتا پىت دەكرى بژىت و
زۆرتەر و زياتر تامى ژيان و شتەكانى دىنيا بىكەيت..

ئىنجا دياربۇ دەپۈست كۆتايى بە قسەكانى خۆى بىنى، گوتى:

– ھەر ئەمەشە يەككىك لە جىياۋازىيەكانى نىۋان ئىمەى رۆژئاۋايى و ئىۋەى
رۆژھەلاتى!

پىكەنم، وتم:

– ئىمەى رۆژھەلاتى چۆنن و ئىۋەى رۆژئاۋايى چۆنن؟

گوتى: ئىۋەى رۆژھەلاتى دەرژىن تەنىيا لەپىناۋ ئەۋەى بژىن بى ئەۋەى ھىچ
بىرىكەنەۋە.

– ئەدى ئىۋە؟

– ئىمەى رۆژئاۋايى بىردەكەينەۋە لەپىناۋ ئەۋەى كە چۆن باشتەر و خۆشتەر بژىن.

– ۋاتە... چۆن؟

– ئىۋەى رۆژھەلاتى دەرژىن؛ ئىمەى رۆژئاۋايى بىردەكەينەۋە چۆن بژىن.

من ھىشتا بىرم لە قسەكەى ئۆريانا دەكرەۋە، گوتى:

– ھەر بۆيەش لەناۋ ھونەردا دەپىنن ھالەتەكە بەپىچەۋانەيە: لەناۋ ھونەردا، ئىۋەى
رۆژھەلاتى بىردەكەينەۋە؛ ئىمەى رۆژئاۋايى دەرژىن.

گوتى: ھەزەدەكەم مەبەستى خۆتم باشتەر بۆ روون بىكەيتەۋە:

ئۆريانا بە جەسارەتەۋە ھاتەۋە دوۋان، گوتى:

– لەناۋ ئەدەبىيات و ھونەردا: ئىۋەى ھونەر و ئەدەبىياتى خۆتان پىردەكەن لە ھەست و
نەست و سۆز و باۋەر؛ ئىمەش پىريان دەكەين لە ژيان.

گوتى: ئەمە ۋاتاي چى دەگەينەن؟

گوتى: ئەمە ۋاتاي ئەۋە دەگەينەن كە ئىمەى رۆژئاۋايى باشتەر و خۆشتەر دەرژىن،
گەرمتر باۋەش بە ژياندا دەكەين.

من دەمۈست پىتى بلىتم «لەۋانەيە قسەكانى تۆ ھەمويان راست بن»:

– بەلام بە نىسبەت ھونەر مەندەۋە، من پىتم ۋايە سى چۈر سالىك ژيان و بىنىنى
يەك دوۋ شار و تاقە خۆشەۋىستىك بەس بىت بۆ ئەۋەى ھونەر مەند ھونەرىكى
رەسەنمان پى بىخىت.

ئۆريانا يەكسەر ۋەك ئەۋەى لە قافدا گرتىتتى، پىكەنى:

– دەپىنى؟ تۆ زياتر دلت بە ئايدىال و ھونەرەۋە خۆشە ۋەك لەۋەى بە ۋاقىع و
ژيانەۋە. تۆ لەناۋ ژياندا و بۆ ژيان ناژىت، ناشتەۋى تام و بۆى ژيان بىكەيت؛ بەلكو
دەتەۋى ھەموۋ ۋاتاكەن و ھەموۋ ۋەزى خۆت تەنىيا لەۋ چۈرچىۋەدا چىكەيتەۋە كە تۆ
ناۋى دەنپىت «ھونەر». تۆ ترسنۆكىت و لەدەست ژيان رادەكەى...

– رادەكەم بەرەۋ كۆى؟

– نازانم... ھونەر مەندى رۆژئاۋايى ئەم ئەخلاقەى تۆى نىيە.

پاشان ئۆريانا لەناكاۋ وتى:

– تۆ كىت لەۋى ھەيە؟

ۋتم: لە كۆى؟

– لە سانتياگو..

يەكسەر، بى بىر كىرەنەۋە وتم:

– خوشكەكانم، خۆيان و مندالەكانيان، ھەرۋەھا باۋكم و دايكم و براكانم...

– ھەر ھەمويان؟

– بەلى. ماۋەى چەند مانگىكە پەنايان بىردۆتە بەر ئەۋى.

– كەۋاتە لە ئىسپانيا بوۋنەتە پەناھەندە و تۆ دەچىت سەريان لى دەدەى؟

– بەلى.

– دەپىنى: تۆ پىتۈستىت بە ژيان و ۋلاتىك ھەيە. پىتۈستىت بە مېھرەبانى و
سۆزى مۆڧ ھەيە. پىتۈستىت بە چىۋەرگرتن لە مېھرەبانى و جوانى و ئاسودەبوون
ھەيە.. ئەگىنا بۆچى لە پارىسەۋە دەچى بۆ سانتياگو؟ ئايا نەدەكرا ئەۋ خۆشەۋىستى و
جوانىيەى ئەۋانت ھەر لە پارىس ھىنايەتە بەرچاۋى خۆت، ھەر لە پارىس ھەموۋ ئەۋ
شتانەت لە تابلۆيەكدا بەرجەستە بىكرىدەى و پىتۈستىت بەۋە نەۋايە بچىتە لايان؟
بىگومان ناكى. ھەر ئەمەشە ۋات لى دەكا بچىتە سانتياگو.

زۆرسەيرە! من باش دەمزانى و ھەۋالم پى گەيشتەۋى: بەر لە شەش مانگ، دايك و
باۋك و دوو خوشكەكەم و برا بىكۆلەكەم لە ھەلەبجە، بۆمبارانە كىمىياۋىيەكە
تەفروتنۋى كىرەۋىن؛ برا گەۋرەكەشم، خۆى و خىزان و مندالەكانى، لە شارى سدى
لە ئوسترالىا پەناھەندەبوون و تەنىيا بە نامە ھەۋالى يەكترمان دەزانى، ھەرۋەھا
گولتۈشى خوشكەگەۋرەكەم، خۆى و مېرد و مندالەكانى، تەنەت ھەر ناۋىشانىشم
نەدەزانىن: پىچى سال دەۋو پەراگەندەى پاكىستان بىوون و لەۋى دەژيان... كەچى،
سەيرە، لەگەل ئەۋەش، نازانم بۆچى، ئەۋ دەمە، لاي ئەۋ ئافرەتە، لەبەر چ ھۆيەك بوو
ئەۋ قسەيەم كىر؟ ئايا لەبەر ئەۋە بوو كە «بۆخۆم» يان بۆ ئەۋ ۋاپىشان بىدەم و

پێکهێنن؛ دواى ئەوەش ئیتر هەر بەدەم خواردنەوێ شەراب و ئەلکھوولی جۆراوجۆری دیکە، لەوانەش بەدەم حەشیشە کێشانەو، لەناو سوعبەت و پێکەنین و سەما و مۆسیقادا، ورده ورده ژوورەکه پڕ دەبوو لە دووگەل! هەموویشی لە پێناوی چی؟ لە پێناو بەسەربردنی شەوێکی ئاسوودەى فربودەرانی ساتە وەخت، لە پێناو پێکەوهبوونیکی «خۆشی» رێبوارانە که تەمەنی هەر ئەو شەوێ و بەس، یا ئەو پەڕی شەوێکی تریش، هەفتە بەک، مانگیک و.. ئیتر تەواو!

سەیرە! من بۆچی ناتوانم باز بەسەر سەروشتی خۆمدا بەدەم؟ بۆچی ناتوانم منیش، رێبوارانە، تەنیا لە پێناو ساتەکاندا بژیم؟ ئەو دەستە چیبە پێشم لە دەرگە و ناهێڵن بۆمان منیش وەک هەموو ئەم خەلکە، بەناو ئەو ژبانه رۆتینە ناساییبەدا رۆچم؟ ئۆرپانا راستی دەکرد: من ناژیم. من نامەوێ یان حەزناکەم بژیم! ئەو ئاھەنگ و شەوێرییە خۆشی ئۆرپانا بە حەز هێشت- که دەعوەتیشی کردبووم! مەل نایە ئەو پێگا ئەفسووناویبە یە که نازانم جارێ تەنانت بەرەو کوێشم دەبا!

لەناو فارگونی شەمەندەفەرە که بەتەنیا دانیشتبووم و بیرم دەکردەو. نەخێر، هیچ کەرێتی و شێتی نییە. هیچیش پێی ناگوترێ «دەمدەمی بوون» وەک ئەوێ هەموو جار نەریان پێی دەگۆتم. بێاریک بوو و دام. تەواو. من دەمەوێ بە لای کەمبەهەو لەم جۆرە ژبانه رۆتینە درۆزە که سالانێکە لە پاریس پێی راھاتووم، پزگەر بێ. ئیتر ئەمە بۆچی دەمدەمی بوون؟ تەخێر، بەپێچەوانەو. بەلام هەمیشە، ئەمە بە ئیتر! ئەگەر بتهوێ شتی بکە، پێوستە شتیکی دیکە فرامۆش بکە.

ئۆرپانا! راستە، گفتم دا بێ گۆتم «دیم»، بەلام خۆ ئەم جۆرە قسانە، لەم جۆرە شوێنانە هەر دەکرێن. پاشان، ئەگەر بچووما، دەبایە بەلای کەمبەهەو دوو رۆژ، تۆ بێ سێ رۆژ خۆم دووای بخرم و هەر لە توولوز بچێمەو، تەنیا بۆ ئەوێ دوو هەزار فرەنکیکم دەست بکەوێ! نە. پێی نەدەوێست، ئێستا شەش هەزار فرەنکیکم پێیە، هەزار فرەنکی دوینی ئیوارەش... سەر و زیادیشە. نەخێر، هیچ عەیب نییە. پاشان... سەیرە! دەعوەتی ئەو ئافەرە رۆمانووسە، ئێستا وام لە دەکا دەعوەتەکی فیلیم بیر بێتەو، ئەو شەوێ بەبۆنە جەزنی لە دایکبونی سیمۆنی دەزگیرانی، دەعوەتی مالهەکی خۆبانی کردم؛ ئەو شەوێ بۆ یەكەمین جار چاوم بە «فینۆس» کەوت.

من دانی پێدا دەنیم: هەرگیز بە بێنی ئافەرەتیک هێندە نەشڵەژاوم بەقەد ئەو شڵەژانە یە که لە دیمانی فینۆسدا بەسەرم هات. فینۆس، ئەو شەو، لە دەعوەتەکی مالی فیلیم، وەک دیمەنێکی خەوناوی کاتی حەشیشە کێشان بۆ من وەدیار کەوت. فینۆس دەموودەست هەستی پەرستنی لەلام دروست کرد؛ هەستم دەکرد حەز دەکەم بپەرستم. تەنانت کاتی کەوتینە قەشە لەگەڵ یەکتەر، بێزم لەو دەورووبەری خۆمان دەکردەو که قەسە تێدا دەکەین. وەک ئەو بالندانی کاتی وەختی مردنیان نزیک دەبێتەو حەز دەکەن بۆ شۆنیک خۆبانی تێدا بشارنەو، بەو شێوەیە منیش حەزم

بیسەلمینم که من ئەگەرچی سەرگەردان و بێ ولات و ئاوارەشم، بەلام لەگەڵ ئەمەش بێکەس و تەنیا نیم! ئایا بۆ ئەو بوو که دلی خۆم بدەمەو بەوێ گواپە هێشت چەند کەسێک، چەند ئینسانێک، چەند ئازیز و خۆشەویستێک لە دنیا دا هەر ماون که بیرم لە دەکەنەو و بیرمان لە دەکەمەو؟ لەبەر ئەو بوو؟ نازانم! نازانم لەبەر چی بوو وام وت.

ئۆرپانا پرسى: دایانناو بەیەكجاری لەوێ بژین؟

لەو دەمەدا فێگارێبەکی کوشندە، وێرێ قولی گریانێکی ئازارای، نەیان دەهێشت چیتەر بتوانم تەماشای چاوی ئەو ئافەرەتە بکەم، وتم: «بەلێ».

ئۆرپانا بە هیوای ئەوێ که سەبەینی رۆمانەکی خۆیم بداتی بۆ ئەوێ وێنە ی بەرگەکی و هەندێ وێنە ی دیکە بۆ ناوێ کتیبە که بکەم، هەلسا:

- باشە، دە، کەواتە سەبەینی..

سەبە ئیوارە دەعوەتی کۆمەلێک دەستە خوشک و هاوڕێی خۆی کردبووم. گوتی:

- بێی دەیانینی: هەتا بێی خۆشویستەین. هانی!

کارتێکی بچکۆلە ی پەمبە دانی: ناوێشەنەکی خۆی لەسەر نووسرابوو، وتی:

- کاتژمێر حەوتی ئیوارە.

کارتە کهم خستە باخەلم:

- سوپاس.

که هەلساینەو، زەرەخەنە یەك دیسان رۆخساری گەشاندەو، وتی:

- چاوەڕێتین!

6

که لە خاتوو ئۆرپانا جیا بوومەو، دەم و دەست گەرامەو هۆتێلە کهم. یەكسەر جەنتا و کەلوپەلەکانم کۆکردەو و بەرەو وێستگە ی شەمەندەفەر رۆیشتم: شەمەندەفەر دوانزە و نیوی شەوم گرت و بەرەو ئیسپانیا بەرێ کەوتم.

بچووما یە چیم کردایە؟ بێگومان هیچ! وەک دەیان دەعوەت و شەو بێری و شەو ئاھەنگی دیکە: لەسەر تادا دەچووم لە سالتۆتیک یان لە ژوورێکی رازاوی پڕ لە کورسی و میتز، پڕ لە گۆپ و عەللاگە و فەخفوری و چەنگال و کلینکس.. لەسەر قەنەفە یەك دادەنیشتم؛ چاوەڕێم دەکرد تا یەك یەك، دەستە دەستە برادەر و دەستە خوشکەکانی خاتوو ئۆرپانا بێن و لەبەر یان هەلێستەو: خۆمان بە یەكتری بناسین؛ ئینجا پاشان ورده ورده بەدەم خواردنەوێ شەرابەو دەکەوتینە قەسە و گفتوگۆ و

ده‌کرد له‌گه‌ل ځینوس بچینه جیگایه‌کی لاتهریک، عه‌شقی خۆمانی تیدا بشارینه‌وه.

ځینوس! ئیستا له‌ سانتیاگو چاوه‌ریمه. هه‌بێ و نه‌بێ ناگاداره. ئیستا بیتگومان نامه‌که‌می به‌ده‌ست گه‌یشته‌وه! چهند خوش بوو: له‌ پاریس، له‌ قاوه‌خانه‌ی «پاپیون» له‌ نزیک مه‌یدانی مادلین، به‌رامبه‌ر یه‌کتر دانیشتیبوین. به‌ دهم و دوو یه‌کی چهند شیرینه‌وه، وه‌سفی ئه‌وه‌ی بۆ ده‌کردم که‌ چۆن - وه‌ختی ده‌گه‌مه‌ سانتیاگو - خانووه‌که‌یان بدۆزمه‌وه! ده‌تگوت فریشته‌یه‌که‌ و ناوازی رهنگینی له‌ دهم ده‌بارئ. ده‌یگوت:

- که‌ ده‌گه‌یه‌ سانتیاگو و له‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ر داده‌به‌زی، ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری سانتیاگو ویستگه‌یه‌کی زۆر بچکۆلانه‌یه، ته‌نیا یه‌ک ده‌رگای لێیه. له‌و ده‌رگایه‌وه‌ ورده‌ ورده‌، که‌ دیتته‌ ده‌ره‌وه‌، یه‌کسه‌ر ده‌که‌وینه‌ ناو دالانیک، که‌ سه‌ر هه‌لده‌یه‌ری، دوو پیتپیلکه‌ی به‌رزی بلوک چن، له‌ملاو لاوه‌ ده‌که‌ونه‌ به‌رامبه‌رت، ئیتر به‌ یه‌کێک له‌و پیتپیلکه‌نه‌دا سه‌ر بکه‌وه‌ (به‌سه‌ر هه‌ر یه‌کێکیاندا سه‌رکه‌ویت، ده‌ته‌په‌ننه‌وه‌ سه‌ر هه‌مان شه‌قام) ئه‌و شه‌قامه‌، به‌ هه‌ردوو لادا، چ به‌ ده‌سته‌ راست و چ به‌ ده‌سته‌ چه‌پدا، هه‌ر ده‌روا و درێژ ده‌بیتته‌وه‌. تۆ واز له‌م دوو شه‌قامه‌ درێژه‌ی ده‌سته‌ راست و ده‌سته‌ چه‌پ بیتته‌؛ ته‌ماشای پرووه‌پرووی خۆت بکه‌: شه‌قامه‌یکێ باریک و بچکۆلانه‌ی هه‌رواز له‌ به‌رامبه‌رت هه‌یه. یه‌کسه‌ر ئه‌و شه‌قامه‌ باریک و هه‌روازه‌ی به‌رامبه‌ری خۆت بگره‌ به‌ر و قه‌ده‌ی سه‌رکه‌وه‌، هه‌ر سه‌رکه‌وه‌، تا ئیتر شه‌قامه‌ هه‌روازه‌که‌ ده‌بیتته‌وه‌ راسته‌رئ؛ نزیکه‌ی سه‌د مه‌تره‌یکێ دیکه‌ش، هه‌ر راسته‌ و راست ده‌رۆی، ئیدی له‌و ناوه‌، به‌ ده‌سته‌ راست، لووتکه‌ی که‌نیه‌کی جوان لێ وه‌دیار ده‌که‌وئ: که‌نیه‌ی سانت ژاک. بچۆره‌ کۆلانی که‌نیه‌که‌ (که‌نیه‌که‌ ده‌که‌وینه‌ ده‌سته‌ راست) کاتێ ده‌گه‌یه‌ به‌رده‌م که‌نیه‌ی سانت ژاک، له‌ یه‌که‌مین کۆلانی ته‌نیشته‌ که‌نیه‌که‌وه‌، به‌ ده‌سته‌ راست، یه‌کسه‌ر پیتچ که‌وه‌، ئیتر له‌وناوه‌ به‌رسه‌ «شه‌قامی په‌رده‌یس Paradis»، هه‌ر له‌ته‌نیشته‌ که‌نیه‌که‌یه‌. شه‌قامه‌یکێ کورته‌ی چه‌ورپۆه‌. ده‌سته‌ راست و ده‌سته‌ راست به‌روانه‌: خانووی ژماره‌ «٩» خانوویه‌کی به‌رزی سه‌پیه‌، ده‌رگایه‌کی سه‌وزی دوو ده‌ری هه‌یه، وینه‌ی تاووسه‌یکێ له‌سه‌ر کیشراوه‌.

له‌ناو فارگوونی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ په‌راوی یادگاره‌کانم ده‌ره‌یتابوو و په‌ره‌کانیم هه‌لده‌دایه‌وه‌. گه‌یشتمه‌ سه‌ر ئه‌و لاپه‌ره‌ی که‌ ناویشانی ځینوسم له‌سه‌ر نووسیبوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌یری تابلویه‌ک، یان سه‌یری وینه‌یه‌کی خه‌وناویی دلگیر بکه‌م، قه‌یرتیک پامام و بیرم کرده‌وه‌:

Venus Corbacho Esteban

Rue de Paradis 9

3- 1, Santiago de Compostela

به‌لام سه‌یره؟ بۆچی ناویشانی ځینوسم به‌م خه‌ته‌ ئالۆز و تیکه‌ل و پیکه‌له‌ نووسیوه؟ به‌ بیرم نایه‌ بۆچی؟ من خۆ خه‌تم ئه‌وه‌نده‌ ناخۆش نییه‌! به‌لام خه‌تی خۆشمه‌، ده‌زانم.

به‌بیرم دئ. له‌ قاوه‌خانه‌که‌ی نزیک مه‌یدانی مادلین دانیشتیبوین، هیتور هیتور ځینوس ناویشانه‌که‌ی پێ ده‌گوتم، منیش به‌ ده‌ست و خه‌تی خۆم ده‌منووسییه‌وه‌.. به‌لام زۆر سه‌یره بۆچی به‌م خه‌ته‌ تیکه‌ل و پیکه‌له‌م نووسیوه؟ نازانم! ئاخ‌ر، ئه‌و شه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ بووین، هه‌ر ده‌تگوت خه‌ون ده‌بینم، که‌مه‌تیک سه‌رخۆشیش بووم. زۆر سه‌یر بوو، هه‌موو شته‌کان زۆر به‌په‌له‌، زۆر سیحراوی گوزه‌ریان کرد. بۆ سه‌به‌ینئ، که‌ له‌ خه‌و بیتدار بوومه‌وه‌، یه‌کسه‌ر به‌په‌له‌، پیتش هه‌موو شتیک چووم ته‌ماشای لاپه‌ره‌کانی په‌راوه‌که‌مم کرد. که‌ ناویشانه‌که‌یم دۆزییه‌وه‌، به‌شاگه‌شه‌کییه‌وه‌ به‌خۆمم وت «هه‌ر باش بووه‌ پیتم کراوه‌ ئه‌وه‌نده‌ش بنوسم».

ئه‌و به‌یانیه‌یه‌ له‌ مائی فیلیپ که‌ له‌ خه‌و هه‌لسامه‌وه‌، باسی هیتور شتیکم لای ئه‌وان نه‌کرد. فیلیپ و ده‌زگیرانه‌که‌ی و هه‌ندئ له‌ دۆسته‌کانیشی ده‌بانزانئ.. ئیمه‌یان بینی که‌ هه‌لساین و ماله‌که‌ی ئه‌وانمان به‌جئ هیتوت و پیکه‌وه‌ چووینه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌لام باسی ئه‌وه‌م نه‌کرد بۆ کورئ چووین و چیمان کرد و چیمان وت! هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌شم نه‌کرد که‌ ناویشانه‌که‌ی ځینوسم وه‌رگرتوه‌ و نیازم وایه‌ بچم بۆ لای. نه‌. ته‌نانه‌ت ئه‌وان خۆشیان هیتوین نه‌پرسی. به‌لام راسته‌: جوان نه‌بوو ئیمه‌ له‌ ناوه‌راستی شه‌وبتیه‌که‌دا ئه‌و هه‌موو دۆست و میوانه‌مان به‌جئ هیتوت و هه‌ستاین چووینه‌ ده‌ره‌وه‌. ځینوس گوتی:

- له‌ ئیسپانیا عاده‌ت نییه‌ ئاوها له‌ گه‌رمه‌ی شه‌وبتیه‌که‌دا میوانه‌کان به‌جئ بیتیت و بچیتته‌ ده‌ره‌وه‌.

- له‌ناو کوردانیشدا به‌ هه‌مان شتیه‌.

- حه‌یامان چوو.

ځینوس پتیده‌که‌نی. من گوتم:

- له‌وه‌ ده‌جئ فه‌ره‌نسییه‌کان له‌ هه‌موو که‌سێک زیاتر ته‌قدیری «عه‌شق» بزائن!

- ئه‌وه‌ ناخۆشه‌ که‌ ئیمه‌ هه‌ردووکه‌مان میوانی ئه‌وان بووین!

دلیم دایه‌وه‌، گوتم:

- غه‌مت نه‌بێ! فیلیپ براده‌ریکی زۆر نزیک و دل‌سۆزی منه‌.

ئه‌و ئیواره‌یه‌ی فیلیپ و ده‌زگیرانه‌که‌ی ده‌عه‌وتیان کردبووم، کاتێ گه‌یشتمه‌ ماله‌که‌یان، حه‌وتی ئیواره‌ بوو. شووشه‌یه‌ک هه‌نگوینم له‌گه‌ل خۆم بۆیان بردبوو. سیمۆنای ده‌زگیرانی فیلیپ، له‌ناو دالانه‌که‌یاندا کاتێ شووشه‌ هه‌نگوینه‌که‌ی به‌ده‌سته‌مه‌وه‌ بینی، یه‌کسه‌ر تریقایه‌وه‌، کردیه‌ هه‌را، به‌ده‌م ماچ کردنی ئه‌ملاوئه‌ولامه‌وه‌ هه‌ر پێ ده‌که‌نی. پاشان فیلیپ که‌ ده‌ستی چه‌پی گرتبووم و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌دزییه‌وه‌ شتیکم پێ بلئ، پتێ گوتم: «زۆر خۆش‌حالم که‌ هاتووی». برده‌مییه‌ ژوووه‌وه‌. فیلیپ ئه‌و ئیواره‌یه‌ دیار بوو هه‌ر زوو که‌مێک سه‌رخۆش ببوو. که‌ گه‌یشتمه‌ ناو سالۆنه‌که‌، یه‌کسه‌ر ده‌نگه‌ده‌نگ و پیکه‌نینتیکێ کچانه‌ که‌وته‌ به‌رگوتیم، که‌ له‌

دیار بو، ئەو ماوێه هەردووکیان هەوالی بۆردومانێ هەڵبەجەیان بیستبۆوه. دەنگوباسی منیشیان کەم تا زۆر لەرێگای سیامەند و نەریمانەوه بیستبۆوه؛ دەیانزانی کە من تازە هەوالی شەهیدبوونی دایک و باوک و زۆریە خێزانە کەمانم پێ گەیشتبوو. لە هەمان کاتیشدا، هەر هەفتە بەک دەبوو لە گەڵ کاترینای دۆستم لە یەکتری جیا ببوینەوه. ئیتر ئەو ماوێه، تووشی فێگاری و ناتۆمیدی و پەژاردەیهکی کوشندە هاتبووم. خۆم لە مالهوه نابوو، بە شێوهیهکی شێتانه کەوتبوومه سەر نیگارکێشان؛ شەو و رۆژ بەردەوام هەر خەریکی رەنگرشتنی تابلۆ و دراندن و دەست پێکردنەوهیهکی تازە بووم.

ئەو پاش نیوهرۆیه، فیلیپ، بێدەنگ، لە ناوهرێستی ژووره کەمدا راوهستابوو، بەحەپەساوییهوه تەماشای تابلۆ دراوه پارچه پارچه کراوهکانی دەوری خۆی دەکرد. بەتورپیهیهکی هاوڕێیانەوه، دەنگی بەرزکردهوه:

– ئەگەر هەروا بڕوا، تۆ ئیتر بەدرێژایی ژبانت، هەرگیز ناتوانی تابلۆیهکی دیکە دروست بکە!

سیمۆنای دەزگیرانی دانوشتایهوه، پارچه تابلۆ بۆیاغواوییه دراوهکانی هەڵدەگرتهوه، هەلگیر و وەرگیرێ دەکردن؛ کونجکۆلانه دەبویست بزانی ناخۆچ شتییک لەناو ئەو تابلۆ دراواندا هەشاردراوه.. ویستوومه چی بڵێم و نەمتوانیوه؟

سیمۆنای لەناکاو هەستایهوه، دیار بوو دەبویست وام لێ بکات پەژاردە ی ئەو نسکۆ گەورەیه بێربێتەوه و دڵم بداتەوه، وتی:

– دارا، دەرتهوێ نیگاری چی بکێشی؟

منیش، جگەرە بەدەستەوه، مژگی قوولم لە جگەرە کەم دەدا، وەک شیت بەناو ژووره کەمدا هەر دەهاتم و دەچووم؛ راوهستام، گوتم:

– جوانی!

گویم لێ بوو، سیمۆنای گوتی:

– جوانییی چی؟

«نازائ». «جوانییی رابردوو»، «جوانییی شارە کەم»، «جوانییی هەموو ئەو شتانهی لە دەستم چوون».

فیلیپ هات را یگرتم. بە هەردوو دەستی، شانەکانی گرتم:

– گوێ بگرە، دارا!

من تەماشای پەلە بۆیاغیکی سووری وشکەوبوو نیوان قاچەکانی خۆم و ئەوم دەکرد.

– تۆ ئەم ماوێه دیارە تەندروستیت تەواو نییه، پتویستە ماوێهیهکی کەم دەست لە

ژووره کە ی تەنیشت سالتۆنە کەوه دەهات. ناو سالتۆنە کەش سێ کچ و چوار کۆری گەنجی لێ بوو. دیار بوو هەموویان پارسی بوون؛ سەرتاپا رێکپۆش، دەست بە پەرداخی شەرابەوه لە ناوهرێستی سالتۆنە کەدا ئەلقە بەکیان دروست کردبوو. فیلیپ بە دەم زەردەخەنەیهکی دڵخۆش و نەشئاوییهوه رووی لە هاوڕێکانی خۆی کرد و دەستی بۆ من درێژ کرد، وتی:

– هاوڕێ هونەر مەندە کە ی خۆمتان پێ دەناسینم.. کورده کە!

منی بە یەکە یەکە ی هاوڕێکانی خۆی ناساند.

سەراسۆتی و هاوڕێیه تێم لە گەڵ فیلیپ و سیمۆنای زۆر خوش بوو. دەتوانم بڵێم: دوو تاقە فەرەنسییهک بوون کە بەردەوام هاتوچۆی یە کترمان دەکرد. سەرەرای ئەو پەوهندییه بازەرگانییهی لە نیوانماندا هەبوو، بەلام ئەم بازەرگانییه هەرگیز بەهیچ شێوهیهک، هیچ رۆژێک، لە هیچ کاتی کەدا بەسەر ژبانی هاوڕێیه تیماندا رەنگی نەدەدایهوه؛ چۆن دەهاتن لە مالهوه تابلۆیان لێ دەکریم، بە هەمان شێوهش تەلەفۆنیان بۆ دەکردم و گەلێک جارن پێکەوه دەچوینه پیاسە و شەوئاھەنگان. من بۆ خۆشم، زۆریە ئیوارن کە بێ ئیش دەبووم، دەچووم و ختم لە گەلەرییه کە ی فیلیپ بەسەر دەبرد کە کەوتبووه سەر شەقامە رەنگینه کە ی رۆوباری سین، ئەو شەقامە بەناوبانگە ی کە زۆریە گەلەرییهکانی پارسی لە خۆ کۆکردبۆوه؛ فرسەتێک بوو بۆ خۆشم کە لەوێه بچم سەردانی گەلەرییهکانی دیکەش بکەم و تازەترین تابلۆی نیگارکێشەکانی دنیا تەماشای بکەم. فیلیپ دەبگوت:

– هەرگیز قبوول ناکەم تۆ خۆت ئەزبەت بکێشیت و تابلۆکانت بەنیت بۆ گەلەرییه کەم.

فیلیپ کە خاوەن گەلەرییهکی ناواری پارسی بوو، پیکابێکی تایبەت بە گەلەرییه کە ی خۆی هەبوو بۆ گواستەوهی تابلۆ، دەبگوت:

– من شاگردی پسپۆرم گرتووه کە لە کاتی گواستەوهدا نەهێلن هیچ ئینجیکی تابلۆ بپروشینت یان بقتن.

بەبیرم دێ، ئەو پاش نیوهرۆیهی بە سەردان هاتنە ماله کەم و دەیانویست بەپۆنە ی جەژنی لە دایکبوونی سیمۆنای دەعوتم بکەن، پێش ئەوێ ماله کەم بەجێ بهێلن، فیلیپ دیسانەوه لە بەردەرگا دووپاتی کردەوه:

– دارا، تۆ تاقە کەسیکی کە لەرێزی هاوڕێ نیگارکێشە کوردهکانم دەعوتم کردووی، وەرە!

سیمۆناش، بە زەردەخەنەیهکی دڵەوازانە، وتی:

– چاوه پێتین.

نیگارکیشان ھەلگرت و کەمێک بیتیە دەروە و ھەناسەییەکی تازە بەدی!

فیلیپ راستی دەکرد. من ئەو ماوێیە، بۆ جگەرەکەین نەبێ، بە هیچ شێوەیەک نەدەچوو مە دەروە. تێکەڵ بە هیچ ھاوێی و ئاشنایەکی تەنانت کوردیش نەدەبووم. بەبیرم دێ خەلیل و بیتجان ھەر یەکە و دوو جارن، دوو دەمەوێ سەران، جارێکیشیان نەریان - بەیانییەک بوو، لە ھەرگایان دا. لە پەنجەرەو سەیری خواوەرم کرد، کە دیتم ئەوان، ھەرگام لێیان نەکردووە. باش بوو، بیریان بۆ ئەو نەچوو بوو کە لە مائەوێ و ھەرگام لێیان نەکردووە. چووبوون لای فیلیپ گوتیبوویان: «دارا ئەم ماوێیە بە ھەشیشە کیشانەو پێس گرتوویەتی»، «تا پاش عەسرانیشت لە مائەوێ ھەر دەخوێ».

نیوێشەوان، کاتێ ھەموو ھاوێکانم دەگەرانەو مائ و دەخوێتن، ئنجا من دەچومە دەروە. دەچوم لە شەقامە ڕەنگاوڕەنگە ئاوەدانەکی سانت لازاغ، دەست لەناو گیرفانی پالتۆ، بەتەنیا پێاسەم دەکرد. لەو ناو، وەک ئەسپی قەرەج کە خواوەنی خۆی بزرکردبێ، بێ ھیوا، بێ ئامانج، ھەر دەگەرام و دەسوورامەو. دەبوست ئەو ھەوا پاک و سازگاری نیوێشەو، لەو ھێمنی و تاریکییە میھرەبانەو ئەو سەر شەقامەدا ھەلژم و ھیچ نەبێ ڕۆح کەمێک ئەھوێن بکاتەو.

کاتێ شەقامەکانیش، بەبەکجاری لە ڕێواران چۆڵ دەبوون و قاوەخانەکان ھەمووی تێکرا دادەخران، دەچوم لە نزیک وێستگە شەمەندەفەری سانت لازاغ لە قاوەخانەو ئەرزەنتینیەکان، بەتەنیا، تا دەمەدەمی ڕۆژبوونەوان بەدیار قاوەییەکی ساردەو دادەنیشتم؛ سەرم لەناو ھەردوو دەستم، بیرم دەکردووە، بە خۆم دەگوت:

«ئەوێتا، ئەمێ، بەتەواوەتی بێکەس و تەنیا ماوێتەتەو! دایکت، باوکت، خوشک و براکت، ھەروەھا زۆری کەسوکار و ئاشناکانی شارەکەشت.. لەناوچوون. حەیف، ھاوێکانی سەردەمی مندالی و گەنجیتیش، ئەمێ، تەنیا بوونەتە تارمایی و یادگاریکی دوور، ھەر یەکەیان پەرەگەندەو و لاوتیک و کیشوهرێک بوونە و ئێستا ناوێشانی ھیچیان نازانیت.. ولاتەکەشت بەتەواوێ بۆتە گۆرستانیک، رۆژ بە رۆژیش پتر وێران دەکری. ھەموو شتیکت: مندالی، گەنجیتیت، شارەکەت، ولاتەکەت.. لەناوچوون»؛ «تۆش لێرە لە ئەوروپا ئەوێتا.. دوا ئەو ھەموو سال و رۆژگارە ئاوارانە، دوا ئەو ھەموو ئەزمونە جووارجووانە؛ چیت؟ بەچی دەچیت؟ وەک تەنەکەییەکی پیسی پر زبەلت لێ ھاتووە: رۆحت پر بوو لە گەندەلی و پیسی، لە ئەزمونی ژەھراوی؛ چۆن دەتوانی پاکیی خۆت و ئەو رابردووە شیرینەو خۆت رزگار بکە؟ چۆن دەتوانی جاریکی تر ئەو دنیا رەنگین و میھرەبانەو جارانت و دەدەست بێنیتەو! چۆن؟».

دووبەدووی بۆردومانەکی ھەلەبجە، گوتیان:

- دارا، کوردەکانی پاریس دایانانەو بچنە بەردەم سەفەرەتخانەو عیراق و

خۆپیشاندان سازیکەن.

گوتم: من نایەم.

گوتیان: دارا، ھەندێ برادەر لە بەردەم بارەگای «نەتەو یەکگرتووەکان» ڕەشمالیکیان ھەلداو و مانیان لە نانخواردن گرتووە.

گوتم: ھیچیان بۆ ناکەن.

گوتیان: دارا، رێکخراوی خاچی سووری نیوێوێتەو تێی فەرەنسی دەبەوێ سەفەرێک بۆ ئێران سازیکا...

گوتم: بۆ بازگانی و گەشتوگزارە.

گوتیان: دارا، سەرۆک حزبیکی کورد، لەسەر شاشەو تەلەفزیۆنی TF1 پاساوی بۆ ئەم بۆردمانە کیمیایییە ڕژیمی عیراق ھیناوەتەو و گوتوویەتی «خۆ تەنیا عیراق چەکی کیمیایی لەم جەنگەدا بەکارنەھیناوە!».

گوتم: دەستی خۆش بێ کە وای گوتووە.

گوتیان: دارا، رادیۆی «فرانس ئەنفق» دیتە ئەنستیتووی کوردی پاریس و دەبەوێ چاوپێکەوتن لەگەڵ کوردەکان سازیکا..

گوتم: بێھودەو...

من دلتیا بووم و دەمزانی: تازە چیتەر ناتوانم ولاتەکەم بێنیمەو، ولاتیک، کە ھەم شارەکەم و ھەم دایک و باوکم، ھەم کەسوکار و ھاوێی و ئاشناکانم بەبەکجاری بوونیان تێدا سربووە. سوودی چیبە من دوا ئەو، بێم لە رادیۆی «فرانس ئەنفق» جێبو بە ڕژیمی عیراق بەدەم یان وابەکەم کە خەلکی فەرەنسا بەزەبیبیان بە کورددا بێتەو؟ تازە سوودی چیبە من بێم لە بەردەم بارەگا و سەفەرەتخانە و رێکخراوەکاندا مان بگرم و خۆم پیشان بەدەم و بلاتیمەو؟ وەک ئەو وایە خۆم لە بەردەم خەلک پووت بکەمەو و پێیان بڵێم: وەرەن خەلکینە تەماشای پروتی و عەبیەکانم بکەن!

- مەگەر ئەم جەنگەو عیراق- ئێران خودی فەرەنسا و ئەمریکا و ولاتە زلھیزەکانی دیکەو ئەوروپا سازیان نەکردووە؟

فیلیپ گوتی: با.

- چما ھەر ئەوانیش ئەم ھەموو ھیزەیان نەداوەتە ڕژیمی عیراق بۆ ئەوێ ئیمەو بێ ولات قی بکا؟

- با.

- ئەوێ، ئیتر: ئەمریکا و ئەوروپا قەحچەن.. ھەم سەرشمان دەپرن و ھەم بۆشمان دەگرین.

ئەو برادەرە فەرەنسییەیی لەگەڵ فیلیپ بوو، نەمدەناسی، گوتی:

– ئەو پروپا و ئەمریکا قەحیبه نین؛ سەرکردەکی خۆتانه که واتان پێ دەکا.

منیش گوتم: «ئەم دکتاتۆرە سەرکردەیی ئێمە نییە».

– با، چونکه خۆتان هەڵتانیزاردوو و دەتانهوئ.

– نەختر، چونکه ئێوه پشتیتان گرتوو و کارتتان پێیەتی.

هەر چۆنیک بێ، من دەمزانی که ئیتر بیتەر بیتەر دەهێوێ: هەموو ئەوروپا و ئەمریکا، تەنانهت هەموو دنیا لە پشت پرۆژیمیکی دکتاتۆردا وەستان کە دەیهوئ وڵاتەکم سەربەپێت و نەتەوه‌کم لەناو بیا. ئێمەش، ئێمەیی ئاوارەیی ئیوارەکانی ئەوروپا، مردین هێندەیی لە بەردەم بارەگا و سەفاردەخانە و پێکخراوەکاندا هاوار بکەین و مان بگرین و خۆمان پێشان بدەین. تا کە؟ چیی تر بکەین؟ چیمان لە دەست دێ؟

– هەموومان درۆ لەگەڵ خۆمان دەکەین ئەگەر بڵێین جاریکی دیکە بەتەمای ئەو دین بگەرێتێنەوه ئەو کاولبووی خۆمان.

خەلیل لە هەندێ شت راستی دەگوت. ئێمەیی نەوێ ئاوارەیی ئەوروپا، خەلیل گوتەنی «بۆین بە کوردەکەیی لە هەر دوو جەژنە بوو: نە دەتوانین بگەرێتێنەوه، نە دەشتوانین لێرە بژین».

– من بام ئەگەر رۆژێک داهاات توانیشم بگەرێتێمەوه؛ نایا ئەو منداڵانەیی خۆشم دەوێست هەمان ئەو منداڵانەن کە جارێ هەبوون؟ خەلک، شەقام، درەختەکان... هەمان ئەوانەن کە من پێش دە پازدە سال بێنیبووم؟

شەمالی هاوڕێم ئەم ئازارە لە وێژدانیدا ئەزێتەتی دەدا. جاریکیان لە بەرلینەوه شیعرێکی بۆم ئاردبوو، نووسیوی:

دارا گیان،

بۆ کوێ برۆینەوه؟

کە ئاسمانەکی پرووخابێت

کە ئیتر دیواره خاپوورەکانی بۆنی پوونگە و میسکی لێوه هەلنەستی؟

بۆ کوێ برۆینەوه؟

کۆشکەکانی هەلۆه‌رین

چۆلەکەکانی زێڕینانە بە ئاسمانەوه چەسپین.

بۆ کوێ برۆینەوه؟

هەلۆه‌شانەوه، هەل‌ترازان، پووکە ئەندێشەکان،

دەست لە بنمیچی دوواریۆژ دەدەم

چەندە تالێ رۆژگارە نەزۆکەکان.

بۆ کوێ برۆینەوه؟

لێرە بۆ خۆم شانەشینێ دروست دەکەم

منارەکانی رەنگ بن،

ولاتی بیت بۆ زایەلە.

کانییەکانی وەک لاوک شەوان

لە سەدیدا جێگیر بن.

شانەشینێکی شیرین لێرە بۆ خۆم دروست دەکەم:

ماچ پێش ئەوێ لە دەم هەلۆه‌ری دەبێتە پەپوولە،

شەهوەت پێش ئەوێ بزرکیێتی، نووراو دەخاتە جەستەیی هێشکەوه

جەستە دادەگیرسێتی

دەیکاتە چراخان.

من کە ئەم شیعرەیی شەمالم خۆتێدەوه، جەسوودیم پێی دەبرد: چونکە ژبانی خۆم لە پاریس، بەپێچەوانەیی ئەو ئومێدە جوانەیی شەمال، هەمیشە لێوانلێوی بێزاری و ئاومێدی بوو. جەشیشە و خەوێ ئەفیوونییەکان تاقە پەنا و دالەبەکم بوون لە پاریس، بەتایبەتیش کاتێ هەستم دەکرد کە نیگارکێشان و هونەرەکەشم هەر دادم نادەن. هەرگیز خەوێ لێ نەدەکەوت. بە تەواوەتی وەکوو شێم لێ هاتبوو. هەمیشە وەک بڵێی بەدوای شتیکیدا دەگەرێم و خۆشم نەزانم ئەو شتە چییە! سەیرە، من ئەو ماوێیە بۆچی ئاوهام بەسەر هاتبوو! عەودالێ چی بووم؟ بەدوای چیدا دەگەرێم؟

ئەو نیوێ شەوێ کە لەگەڵ قینۆس پێکەوه بووین، پێم وت:

– قینۆس، ئەو وڵاتەیی کە سالانیکی زۆر بوو لە دەستم چووبوو... دۆزیمەوه!

قاقا پێکەنی، وتی:

– وڵاتت دۆزیبەوه؟

وتم: ئا.

– وڵاتی چی!

وتم: تۆ. تۆم دۆزیبەوه.

قینۆس کەمێک داما، بە نەغمەییکی غەمگینەوه وتی:

– ژبان تراژیدیایە، دارا گیان.. منیش لە کۆتایییدا هەر لەناو دەچم.

وتم: رەسمت دەکەم.

- تۆشۈپتۇ.

ثَنجا يه کسەر بازووه کانی، هیندهدی میهره بانی و ئه وین حهز بکا، بۆم کردهوه و به تاوا باوشی پێدا کردم. منیش بازووه کانم توند به تینوو پیتیه وه له ناو قه دی ئالاند، سه رم خسته سه ر گهرماییه و میهره بانیه تی مه مکه کانی. کاتی گه رده نیم ماچم کرد، حه زم ده کرد بگریم.

7

ئای لەو شەوێ خۆش و زێڕەوشانە! سەیرە! نەنشینە! ئەو چەند ساتە کەمەدی لەگەڵ قینۆس پێکەوهبووین، هێندە شیرین و خەنواوی بوون، هێندە بەپەلە و بەلەز تێپەڕین، کە تەناتەت جارێ جار دەکەومە گومانەوه؛ و ام لێ دەکا بە خۆم بلیتم: «لەوانەییە بەشیکی زۆری ئەو شانەیی دین، ئەوانەیی بیستمن، ئەوانەیی تەمەن کردن، تەنیا زادی خەیاڵ و دەهمیکی پووچی خۆم بن و بەس!». خۆ هەموو بێشی، دوو هەفتەیی بەسەر دا تێ نەپەڕیوه. رووداوەکان، وەک ئەوەی دوینی روویان دا بێ، لەپێش چاومن:

من ئۇ ئىۋارەيەنى دەۋەتەنەكى مالىيە، بەيرىم دىن، سەبارەت بەۋدى ماۋەيەكى زۆربو لە مال نەھاتىۋومە دەۋەۋە و تىكەل بە خەلگ نەبىۋوم، بەتايىبە تىش لەم جۆرە دانىشتن و ئاھەنگانە دانەنشتىۋوم، لەناو سالۋنەكەدا، ھەستىم بە جۆرە نامۆنى و دىگوشترانىك دەكرد. لەسەرەتادا، لەۋە دەجۋو كە سىمۆنای دەزگىرانى فيليپ، ھەر زو ھەستى بەو حالەتەى من كرىدى؛ لەناكاو، لەپشتەۋەرا، دەستەراستى خستە سەر شانم. كە ئاۋرېم دايەۋە، زەرەخەنەيەكى دلدەرەۋەى خوشكانەى بۆ كرىم (بە دەستى چەيى پەرداخىك شەرابى بۆ راگرتىۋوم) مەنىش كە پەرداخى شەرابەكەم لى ۋەرگرت، ھەستىم كرىم دايەۋى شىك بېرىپىتەۋە گۆچكەم، وتى:

- هیوادارم که دهعوته کهت به دلّ بی، دارا!

منیش، پیکہ نیم، وتم:

- تاخير كه‌ي، هه‌ر هيٺامتانه ده‌ره‌وه!

لهو سهر و بهندهدا، دېتم: کچېک، که سيمونا پېشتر پېی و تېووم خه لکې موناکزيه، له تهنېشتمه وه، جگړه يه کي حه شېشه ي پېشکه ش کردم، منېش لېم وهرگرت، وتم:

- سوپاس.

کچه که رڼی، سیمونا پټیکنی. پاشان دېتم کچیکي تر، له ناوک بهرو سهرودی
رووت: سوخمه به کی تنک و توچی رڼی له بهر بوو «پووله کی وردیلانی سهر و
سور به سهر سنگیه وه ددروسکانه وه» له ژوروهر کی تنیشت سالژنکه وه، به شه تاو
هاته دهر وه و نیستیکی کرد. قه لاسنگی نیگای به کسهر که وته سهر من،

وتی: ئنجا ڀرسم ده توائي چي بکا!

- رەسمى جۈانیت، مېھربانیت، ھەموو شتېكى كە پەيۋەندىي بە خۇشەيىستى و جۈانئى تۆۋە ھەيە.

ڦينئوس پيٽڪه نى. پيم وت:

- جوانیی تو بلیمه تیی منه: بیردهری و رابردووه کانم زندوو ده که نه وه.

سه‌ری دانه‌واند. بیری ده‌کرده‌وه. به غه‌مگینه‌کی قووله‌وه چه‌سره‌تیکی هه‌لکیشا.

وتم: چیتہ؟

وتی: ہیچ.

- چیتہ، بیلّی!

- دایک و باو کم.

- ئى؟

- بلیتیان بریوه.

- بلیتی گه رانه وه بۆ سانتیاگو؟

- ناچارين.. دهبي سبه يني بگه ريينه وه.

به په نجه چه ناگه يه م بهرز كرده وه و سه يري چاوه كانيم كرد. گوتی:

- ھەز ناكەم بروم و به جيت بهيلىم!

- پیم وتی (دیم) ، دیمه لات!

- دئی بو ئیسیانیا؟

- ٤٤ .

- دیے، یو سانتیاگو؟

- هەر به یه کجاری دئیم.

- بۆلای من؟

– دیم لهوی دهریم.. له گهل تو.

به نیگایه کی پر له شاگه شکه یی و حه په سانه وه سه یری ده کردم، وتی:

- باوہرناکہم!

- دَلْنِيَابَه. دِيَم!

به دلتیاییه وه سه‌ری به‌رز کرده‌وه. شه‌پۆلی قزى، وه‌ک تاشگه‌یه‌کى ره‌شى چۆله‌کاوى به‌یشتا خست و به‌ده‌م تریقانه‌وه‌یه‌کى پر له‌خۆشه‌ختیه‌وه پیم پیکه‌نئى:

زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و وه‌ک چاوه‌روانی شتی بکا، پرووی کرده سیمونا، سیموناش پرووی له من کرد و دهستی بۆ لای کچه درێژ کرد:

– «نان»، خه‌لکی ئیسیانیایه!

دهستی ته‌وقه‌م بۆی درێژ کرد و به‌ سهر هیمای حورمه‌ت‌گرتنم نیشاند.

– پێخۆش‌حالم.

سیمونا درێژه‌ی پێ دا:

– سێ سال پێش ئیستا، له‌ گه‌ل «نان» له‌ زانکۆی به‌رشه‌لۆنه پێکه‌وه قوتابی بووین.

منیش به‌ زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی بایه‌خ و مانایه‌ک بده‌مه ئه‌و قسانه‌ی سیمونا، پرووم کرده «نان»:

– ئیستا له‌ پاریس ده‌ژیت؟

– نه‌خێر، تا‌کو ئیستاش هه‌ر له‌ به‌رشه‌لۆنه.

ئهمه‌ی وت و سه‌یرێکی سیمونای کرد، ئینجا به‌ زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی که‌یف‌خۆشانه و غه‌مزاییه‌وه وتی:

– به‌لام دامناوه بێمه پاریس و له‌مه‌ودوا به‌یه‌ک‌جاری لێره بژیم.

ناگام لێ بوو له‌و ده‌مه‌دا سیمونا، زۆر سرک، کشایه‌وه و به‌جێمانی هێشت.

له‌ گه‌ل «نان» بێ ئه‌وه‌ی هیچ قسه‌یه‌ بکه‌ین، راوه‌ستا‌بووین. نان سه‌ری خۆی دا‌گرت‌بوو، بێ‌ده‌نگ، ته‌ماشای به‌رپێتی خۆی ده‌کرد و له‌سه‌ر قومپانیی قاچی راستی، پیتی خۆی به‌م لاو به‌ولادا ده‌سو‌راند. منیش تازه‌ چهند مژیکم له‌ جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌که‌م دا‌بوو.. چاوم به‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ که‌وت: کرا‌بووه، هه‌ر ده‌نگوت تابلۆیه‌کی زی‌ره‌وشانی دره‌وشاوه‌یه؛ تاریکایی شه‌وی گرت‌بووه خۆی و چهند ئه‌ستێره‌یه‌ک له‌ناو تاریکییه‌که‌دا، له‌ دووره‌وه ده‌تروسکا‌نه‌وه. له‌ سووچیکی لات‌ه‌ریکیشه‌وه، ئه‌ستێره‌یه‌کی له‌ هه‌مووبان ورد‌تر به‌ ته‌نیا ده‌بریسکایه‌وه.

ئو په‌نجه‌ره‌یه‌ به‌شێوه‌یه‌کی سی‌حرا‌وی سه‌رنجی را‌کیشام. ده‌نگوت یه‌که‌مه‌جاره له‌ ژیا‌ندا په‌نجه‌ره‌ ده‌بینم. به‌ په‌رۆشیه‌وه مژیکێ دیکه‌م له‌ جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌که‌م دا و چاوم دروویه ئه‌و جوانیه‌یه. یه‌ک‌سه‌ر به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ چووم. که‌ راوه‌ستام، که‌وتمه سه‌یرکردنی ئه‌ستێره‌ لات‌ه‌ریکه‌ خنجیلا‌نه‌که، که‌ له‌ دووره‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و ئه‌ستێره‌یه‌ جریوه و ئاوازیکی هه‌تا بلیتی غه‌مگین و له‌ هه‌مان کاتدا دل‌گیری لێ‌وه دی. ئاواز و ده‌نگی، ئه‌گه‌رجی له‌وانه‌یه‌ ته‌نیا وه‌همیکی ئه‌فیوونیی پووچی خۆم بووبی، به‌لام به‌بیرم دی، له‌ ئاوازیکی راسته‌قینه زۆر به‌هێ‌تر ده‌که‌وته به‌ر گوێ‌چکه‌م و دلی ده‌خستمه خۆشی و سه‌ماوه.

نازانم داخوا چهند ده‌قیقه، چهند سه‌عات تێپه‌ری‌بوون و منیش هه‌ر راوه‌ستا بووم و

ته‌ماشای ئه‌و ئه‌ستێره‌ دووره‌ده‌سته خنجیله‌یه‌م ده‌کرد. له‌ناکا و به‌ خۆم وت: «با هه‌ست به‌وه نه‌که‌ن که‌ سه‌رخۆش بوویه» پرووم وه‌رگێ‌رایه‌وه ناو سالۆنه‌که. دیت‌م: سالۆنه‌که ته‌واو گۆز‌ابوو، جگه‌ له‌وه‌ش زۆر ئه‌هوه‌ن و خامۆش بێ‌وه. له‌ ده‌سته‌چه‌یدا فیلیپ له‌گه‌ل کچ و کورپیک دانیش‌ت‌بوون، سه‌رگه‌رمی قسه‌ بوون. به‌ته‌نیشته‌ ئه‌وانیشه‌وه، دوو کچ، و‌اب‌زانم یه‌کیکیان ناوی (کلێ‌ر) بوو، ئه‌وی تریشیان ئه‌و کچه‌ بوو که‌ حه‌شیشه‌که‌ی دا‌بوومی، له‌ ته‌نیشته‌ یه‌ک‌تر، راوه‌ستا‌بوون، ئانشکیان به‌سه‌ر پیا‌نۆی ناو سالۆنه‌که دا‌ابوو، جگه‌ره‌ی حه‌شیشه‌یان ده‌کێ‌شا و نه‌رم نه‌رم به‌ده‌م قسه‌کردنه‌وه پێ‌ده‌که‌نین. له‌ناو پێ‌ده‌وه‌که‌شدا «نان» که‌میک مه‌ل‌وول راوه‌ستا‌بوو، نازانم چاوه‌رپێتی چیی ده‌کرد. به‌ ده‌سته‌ راسته‌وه‌ش: دوو پیاو «یه‌کیکیان قاتیکی سپی له‌به‌ر بوو» له‌ نزیک من، له‌سه‌ر کورسی دانیش‌ت‌بوون شه‌تره‌نجیان ده‌کرد.

من هه‌ستم به‌ که‌میک هیلاکی ده‌کرد. پێ‌ل‌ووی چاوه‌کانم به‌زه‌حه‌تیه‌وه به‌رز کرده‌وه، ته‌ماشای ژووره‌که‌ی ده‌سته‌راستی خۆم کرد، دیت‌م: کچیک، که‌ ده‌نگوت فریشته‌یه‌کی ناو خه‌ونه ئه‌فیوونیه‌که‌نه، به‌ته‌نیا، له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیش‌ت‌روه و ته‌ماشام ده‌کا! وه‌ک ئه‌وه‌ی براه‌یه‌کی چهند سال و نبووی سه‌رگه‌ردانی خۆی بیه‌نیی‌ت‌ته‌وه، به‌ نیگایه‌کی گه‌شی پێ له‌ په‌رۆشی و خۆشه‌ویستییه‌وه، گه‌رم، لێ‌م ده‌روانی. کاتی منی بینی سه‌یری ده‌که‌م، که‌میک شله‌ژا، یه‌ک‌سه‌ر چاوی دا‌گرت.

له‌و ساته‌دا بوو، له‌و شه‌وه‌دا بوو که‌ من یه‌که‌م جار فینۆسم ناسی.

من هه‌ر له‌ یه‌که‌م چاوپێ‌که‌وتنه‌وه، یه‌ک‌سه‌ر هه‌ستم کرد شتی‌ک له‌ قولایی رۆحه‌وه له‌رز. وام به‌ خه‌یالدا ده‌هات که‌ من ئه‌م ئا‌د‌گا‌ره شیرین و پێ له‌ میه‌ره‌بانیه‌ی ئه‌م، ئه‌م دوو‌چاوه‌ گه‌ش و ئاشنا و پێ په‌رۆشیه‌یه‌م، چهندین سال پێش ئیستا، له‌ شوێنیکی دیکه‌دا، یا له‌وانه‌یه‌ له‌ سه‌رده‌می مندا‌لی‌مدا، یانیش هیچ دوور نییه‌ له‌ خه‌ونی‌که‌مدا دیی!

مات، بێ‌ده‌نگ، به‌لام له‌ناوه‌وه شله‌ژاو، ته‌ماشای به‌رپێتی خۆم کرد و بیرم کرده‌وه. جورئه‌تی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد جارێکی تر بتوانم سه‌رم هه‌ل‌ب‌په‌وه و ته‌ماشای رۆحی سه‌رگه‌ردانی خۆم بکه‌مه‌وه که‌ له‌ودیو چاوه‌کانی ئه‌ودا ده‌دره‌وشایه‌وه. هێنده‌ی ده‌م‌کرد و ده‌م‌کرد نه‌مه‌دتوانی باوه‌ر به‌وه به‌ئێ‌م که‌ «جوانیه‌یه‌کی ئه‌وتو»، «می‌هه‌ره‌بانی و سو‌زێکی ئه‌وتو» که‌ من ته‌نیا له‌ خه‌وندا یان له‌ ساته‌ وه‌همیه ئه‌فیوونا‌ویه‌کاندا ده‌مدیت، ئه‌م‌رۆ ئه‌وه‌تا له‌ به‌رده‌مم راوه‌ستاوه و بانگم ده‌کا.

له‌ناو ئه‌و شه‌یدا‌بوون و ئه‌وی‌نه له‌ناکاوه، که‌ یه‌ک‌سه‌له‌ف سه‌رتاپای رۆحمی هێنا‌بووه له‌رزین، هه‌ستم به‌ سو‌گوا‌ری و دل‌ته‌نگیه‌ک ده‌کرد. هه‌ر به‌پێ‌وه، ده‌م و چاوم له‌نێ‌و ده‌سته‌کانی خۆمدا شارده‌وه؛ حه‌زم ده‌کرد بگه‌رم.

به‌پێ‌وه وه‌ستا‌بووم و ده‌م و چاوم له‌نێ‌و ده‌سته‌کانی خۆمدا... نازانم داخوا چهند

ده‌قیقه و سات، به هه‌مان شپوه، بئی ئه‌وه‌ی هیچ جووله‌یه‌ک بکه‌م، مامه‌وه.

له‌ناکاو، ده‌ستیک به نه‌رمیه‌وه که‌وته سه‌رشانم. راجله‌کام. سه‌رم به‌رز کرده‌وه، دیتم: «فینئوس» بوو. جووتی گواره‌ی دریتی شه‌ش پالوویی وردیلانه به گوتی‌چکه‌یه‌وه ده‌تروسکانه‌وه. سه‌ری به لاوانده‌یه‌کی پڕ له سۆزه‌وه به لای راستا لار کرده‌وه:

– بۆچی ده‌گری؟!

ئاوازی نیانی ده‌نگی، یه‌کسه‌ر رۆحمی بیدار کرده‌وه. به ئاسوده‌یی و پاکیی چاوه‌کانی خنامه‌وه، به‌لام له‌ناو شه‌پۆلی سۆز و خۆشه‌ویستی خۆمدا نه‌مده‌توانی هیچ وه‌لامی‌کی بده‌مه‌وه. له‌وه ده‌ترسام هه‌ر قسه‌یه‌ک بکه‌م، ئه‌و به هه‌ناسه‌م وەک په‌له هه‌وریک یا وەک دووکه‌لیکی ته‌نک له‌به‌ر چاوم ون بییت و نه‌یی‌نمه‌وه. له‌ناکامدا، له‌سه‌ره‌خۆ، به زه‌رده‌خه‌یه‌کی شاگه‌شکه‌یه‌وه، وەک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ په‌پوله‌یه‌ک بدویم، پرسیم:

– تۆ خه‌لکی کوئی؟

وتی: سانتیاگو.

وتم: ئامریکا؟

وتی: نه‌، سانتیاگو دی کۆمیۆستیللا، له ئیسپانیا.

خۆم له‌به‌ر ترووسکه‌ی چاوه‌کانی پێ رانه‌ده‌گیرا! هه‌ستم ده‌کرد ئه‌و جوانییه ئاسمانییه، ئه‌و میه‌ره‌بانیه‌ی بێ سنووره، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌تا روویه‌روومه، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش له‌ منه‌وه یه‌کجار دووره. هه‌زم ده‌کرد به هه‌رچی جووره قسه‌یه‌ک بێ، بیدوینم، هه‌ست به بوونی راسته‌قینه‌ی بکه‌م، وتم:

– ئه‌ی سیمۆنا چۆن ده‌ناسی؟

وتی: سیمۆنام لێره ناسی.

– لێره!

– به‌لێ، ئه‌مشه‌و.

ئنجایه‌نجه‌ی بۆ لای مووبه‌قه‌که درێژ کرد:

– ئان ده‌عه‌تی لێره‌ی کردووم.

– که‌واته به سه‌فه‌ر هاتووینته پاریس!

وتی: به‌لێ، له‌گه‌ڵ دایک و باوکم.

ته‌ماشای ئه‌و گوله‌ مۆره‌یم ده‌کرد که به شریتیکی ته‌نک له ته‌وقی پرچی خۆی به‌ستبوو. گوتم:

– له‌وانه‌یه خزمیک یا که‌سیکتان له پاریس هه‌بێ؟

– نه‌خێر. من ته‌نیا ئان ده‌ناسم. ئان خه‌لکی گونده‌که‌مان بوو، له منداڵییه‌وه له

قوتابخانه پێکه‌وه بووین. پاشان ئه‌و بۆ خۆتندن چووه به‌رشه‌لۆنه و سانتیاگو‌ی به‌جێ هێشت. ئیدی له‌یه‌کتری دا‌براین.

ده‌ست به په‌رداخ‌ی شه‌راه‌وه، ئاماژه‌م بۆ مووبه‌قه‌که کرد:

– ماوه‌یه‌ک پێشتر قسه‌مان ده‌کرد، وایزانم ده‌بگوت که ده‌یه‌وی له‌مه‌ودووا لێره له پاریس بژی!

– به‌لێ. ئه‌و ده‌یه‌وی نه‌گه‌ریته‌وه سانتیاگو، ده‌یه‌وی له‌مه‌ودووا بیته پاریس کاربکات و هه‌ر لێره‌ش ژبانی خۆی پێکه‌وه بنێ.

من له‌و ده‌مه‌دا ته‌ماشای تاله‌ قه‌یتانیکی باریکی سووری پیتلاهه یه‌مه‌که‌یم کرد، ئه‌و تاله‌ قه‌یتانه باریکه سووره‌ی که به‌قه‌د ده‌قه‌ده ژنی جوان؛ جوان ده‌هاته پێش چاوم. له‌ناکاو لێمی پرسی:

– تۆ قوتابیت؟

راجله‌کام، وتم:

– نه‌خێر.

– ئه‌ی؟

– کارده‌که‌م.

وتی: کاری چی؟

وتم: من نیگار کیشم. به نیگار کیشان ده‌ژیم.

ده‌م و ده‌ست خنایه‌وه، به‌خۆشییه‌وه له‌سه‌ر په‌نجه‌کانی پیتی، له‌نجه‌یه‌کی په‌پوله‌یی کرد، خه‌ریک بوو له خۆشیان بال بگری، وتی:

– ئاها! تۆ نیگار کیشه‌کی؟!

من به سه‌رسامی و شاگه‌شکه‌یه‌وه، لار بیه‌ومه‌وه و ته‌ماشای پرچیم ده‌کرد که ده‌نگوت تاقه‌یه‌کی ره‌شی چۆله‌کاوییه و داده‌رژێ، ته‌ماشای گه‌نده‌مووه جوانه‌کانی په‌نا گوتی‌چکه‌ی چه‌پیم ده‌کرد. به دلخۆشییه‌وه به خۆم ده‌گوت:

– داخوا که‌ی بتوانم پۆرتیتیکی ئه‌و جوانییه‌ خه‌ونی و پاکه، ئه‌و میه‌ره‌بانیه‌ی ئاسمانییه بکیشم!

له‌ناکاو دیه‌نیک که‌وته‌وه بیرم. لێم پرسی:

– سه‌یره! من و تۆ رۆژیک له‌سه‌ر سنووری ئیسپانیا و ئیتالیا یه‌کتریان نه‌دیوه؟!

پێکه‌نی، وتی:

– هه‌موو پیاویک وه‌ختی ده‌یه‌وی موحامه‌له‌ی کچی‌ک بکات، پیتی ده‌لێ «ئه‌ری من و تۆ پێشتر له شۆتی‌ک یه‌کتریان نه‌دیوه؟!».

– با. تۆ، له‌گه‌ڵ ژنیکی به‌ته‌مه‌ن بووی. وایته‌ده‌چوو دایکت بێ.

ځینوس دیسان پټیکه‌نی، دهمی نازی هه‌لټنایه‌وه:

- من پټش نه‌وهی بټبینم، سیمو‌نا و فیلیپ باسی تویان ده‌کرد، من نه‌مده‌زانی نه‌و نیگارکټشه‌توی!

له‌وکاته‌دا ناگام به‌ته‌واوه‌تی له‌ده‌ورویه‌ری خوم‌ برابر، سه‌یری قوولایی چاوه‌ سوزاوییه‌کانیم ده‌کرد، به‌شټویه‌ک که له‌و ساته‌دا هه‌ستم ده‌کرد ر‌وحم، هه‌موو بوونم، به‌شټیکه له‌رنگ و شه‌پو‌لی چاوه‌کانی.

- تو‌خه‌لکی کو‌یی؟

به‌م پرسپاره، سوز و غه‌ریبیه‌کی قوول له‌ناخدا قول‌پیان سه‌ند، گوتم:

- خه‌لکی چاوه‌کانتم.

پټیکه‌نی، وتی:

- نازانم.

قول‌پی گریانیک‌ی به‌خته‌وه‌ری له‌قورگمدا گیري خواردبوو، پټیم وت:

- من هه‌ست ده‌کم که ماوه‌یه‌کی زوره، ماوه‌یه‌کی یه‌کجار زوره‌ تو‌ده‌ناسم!

له‌وکاته‌دا هه‌ستم کرد شټیک له‌قوولایی ر‌وحیدا له‌رزی. چاوه‌کانی به‌شهرم و نه‌زاکه‌ته‌وه داگرت. بټ نه‌وهی سه‌ری خوی هه‌ل‌پړی، په‌نجه‌کانی هه‌ل‌ده‌گل‌وفین؛ وه‌ک مندال‌یک له‌نټوان هه‌ستی دامان و به‌خته‌وه‌ریدا ده‌خنايه‌وه. من ته‌ماشای هه‌ل‌گل‌وفینی په‌نجه‌کانیم ده‌کرد، پټیم وت:

- پاريس‌ت پټ خ‌وشه؟

یه‌کسه‌ر به‌هه‌ل‌چوونیک‌ی مندال‌انه‌ی پاکه‌وه، به‌نه‌غمه‌یه‌کی نا‌په‌زایی، وتی:

- زور نه‌گه‌راوین، ته‌نیا پټنج ر‌وزه له‌پارسین، ته‌ویش هه‌ر له‌گه‌ل‌ دایک و باوکم بووم.

- سه‌رتان له‌موزه‌خانه‌ی «لووفخ» نه‌دا؟

- ته‌نیا به‌شټیکمان دیت، من هه‌زم ده‌کرد سال‌ونی تابلو‌کان ببینم، که‌چی نه‌وان بردمیانه سال‌ونی شته‌ کو‌ن و نه‌نتیکه‌کان.

- له‌هو‌تیل دایه‌زیون؟

- به‌لټی.

- له‌کو‌ی؟

- له‌مه‌یدانی مال‌دین. پټ ده‌زانی؟

- به‌لټی.

- شو‌پټیک‌ی خ‌وشه.

- وه‌ختی خوی مال‌م له‌وی بوو، ژووریک‌م له‌وی به‌کری گرتبوو.

- چه‌ند سال‌ه له‌پاریس ده‌ژیت؟

وتم: ده‌وت سال‌ه.

- نه‌ی پټشتر له‌کو‌ی ده‌ژبای؟

وتم: له‌نه‌رویج. له‌ئوسلو په‌ناه‌نده‌ بووم.

- چه‌نده سال‌ له‌وی مایته‌وه؟

- ته‌نیا سال‌یک.

- له‌وی چیت ده‌کرد؟

- ده‌گه‌پام.

به‌پټیکه‌نټیک‌ی نه‌رمه‌وه وتی:

- له‌چی ده‌گه‌پای؟

وتم: له‌تو.

پټیکه‌نی، وتی:

- له‌من ده‌گه‌پای!

- ئا، له‌تو ده‌گه‌پام.

ئه‌م جاره به‌ده‌نگی به‌رز دایه‌ قاقای پټیکه‌نټن، پټیکه‌نټیک‌ی شیرینی نه‌وتو‌که نه‌غمه‌ی، وه‌ک شه‌بایه‌کی بو‌نخ‌وش، ر‌وحمی خسته‌ خرو‌شانه‌وه.

له‌ناکاوه‌ سه‌رم هه‌ل‌پړی: له‌ناو سال‌ونه‌که‌دا پیاو‌یک‌ی کو‌ک و ر‌یک‌پو‌ش، نه‌وه‌ی که قاته‌ سپیبه‌که‌ی له‌به‌ر بوو، سه‌روق‌ژ زه‌رد، شانه‌ لټدراو، به‌رامبه‌ر کو‌ر‌یک‌ی گه‌نج، له‌سه‌ر می‌زی شه‌تره‌نج دان‌بشټبوو، ته‌ماشای ئټیمه‌ی ده‌کرد. که‌سه‌یریم کرد، یه‌کسه‌ر رووی به‌ره‌و لای می‌زی شه‌تره‌نجه‌که‌ی خوی وه‌رگټ‌پرایه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا سیمو‌نا له‌دالانی موویه‌قه‌که‌وه دوو فه‌خف‌ووری زه‌ل‌انه‌ی پټ بوو که‌ بریتی بوون له‌ته‌ماته‌ی قاش کراو له‌گه‌ل‌ چه‌ند پارچه‌ په‌ن‌یریک، هاته‌ ژووره‌وه. دوو فه‌خف‌ووریبه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست من و ځینوس. به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه، وتی:

- فه‌رموون!

هه‌ردوو‌کمان، به‌دل‌خ‌وشی و به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌وه، دوو فه‌خف‌ووریبه‌ زه‌ل‌ته‌که‌مان لټ وه‌رگرت:

- سو‌پاس.

ځینوس فه‌خف‌ووریبه‌که‌ی به‌ده‌ستی چه‌پیه‌وه گرتبوو، بټ نه‌وه‌ی ته‌ماشای سه‌رمه‌ستی و نه‌شټه‌ی به‌خته‌وه‌رانه‌ی سه‌ر رو‌خسارم بکا قو‌ی به‌دو‌اوه‌دا خست و درټ‌زه‌ی به‌قه‌سه‌کانی دا:

- به‌راستی، زۆر خوشحالم که ئەمەشەو تۆم لێره ناسی!

سیمۆنا دوو فەخفەوریی دیکە بە دەستەوه، پێشکەشی پیاوه پێکپۆش و گەنجەکه کرد، که هەردووکیان سەرقاتی شەترەنج بوون. گەنجەکه وەری گرت، بەلام پیاوه قات سپییە یەخە بە مەدالباکە وەری نەگرت، وتی: «سوپاس». ئینجا سەیریکی ئێمە کرد و سەری بەرز کردەوه تەماشای ناو فەخفەورییەکهی دەستی سیمۆنای کرد:

- ئەوه چیبە؟

پاشان بە دەنگی بەرز پێکەنی، دەبیست تانە لە ئێمە بدا:

- ئەوه تەماتەیه که خەلک ناوها رۆمانتیک دەکا؟

رووی کردە گەنجەکهی بەرامبەری، بە دەنگێکی بەرز لێی پرسى:

- تۆش وای، پاتریک؟

- چی؟

- تۆش که تەماتە دەخۆی، وات لێ دێ عاشق ببی؟

گەنجەکه رووی لە شەترەنجەکه بوو وتی:

- بە حەشیشە، بەلێ؛ بەلام بە «تەماتە» نەخێر.

ئینجا هەر دووکیان یەكسەر دایانە قاقای پێکەنین. لە دلی خۆمدا گوتم:

- ئینسان چەند نیهادپیس و شەڕەنگێزە!

یەكسەر تێگەیشتم که ئەو پیاوه قات سپییە ماوێهەکی زۆر بووه لە پشت ئێمەوه گوتی لە قەسەکانی من و فینۆس راگرتبوو. بە نیگایەکی برێدار و پەڕێشانەوه لەگەڵ فینۆس تەماشای یەکتریان دەکرد. فینۆس، چاوێکانی هێندە گەش و پاک و روون بوون که نەیانده‌توانی هەستی سەغڵەتوون و دلێنجانی ئەوساتەیان تێدا بشاردێتەوه:

- بەیارمەتیی خۆت، دەچمە لای ئان!

فینۆس ئەمەى وت و بەره‌و دالانی مووبەقەکه‌ ڕۆشت. منیش ئاورپکی دوواوهم داوه‌وه، کورسییه‌کی چۆلم بینی: بە قەدیقه‌یه‌کی مۆر ناوچۆش کرا بوو. له‌ولا تریشه‌وه‌ تۆمارپکی گه‌وه‌ی دیسکی گۆزانیم بینی که‌ کۆمه‌لێک دیسکی جو‌راوجۆری رەنگینی له‌سەر په‌خش کرابوو. من بێ ئەوه‌ی بتوانم له‌ ناوی گۆزانیه‌پێژه‌کانی سەر دیسکه‌کان ورد بیه‌مه‌وه‌ و بیانه‌خوێنمه‌وه‌، رووم وەرگێت‌رایه‌وه‌. قه‌لماسنگی نیگام که‌وته‌ سەر وێنه‌یه‌ک که‌ له‌ شێوه‌ی کاربکاتۆر به‌ قه‌له‌می رەش دروستکرا‌بوو و به‌ دیواری ده‌سته‌ پاستمه‌وه‌ له‌ چوارچێوه‌یه‌کی زیوین گیرابوو.

- وایزانم ژن و می‌زدایه‌تیش هەر شتیکی بێه‌ووده‌یه‌، فیلیپ. ناتگه‌یه‌نیه‌ته‌ هیچ!

ئەم قەسەیه، له‌ناکاوه‌، له‌ تەنیشتمه‌وه‌ هات. بە دەنگێکی نزم و ترا، بەلام زۆر به‌هێز

له‌ می‌شکی مندا زرنگایه‌وه‌. ئەو پیاوه‌ی ئەم قەسەیه‌ی کرد له‌ تەنیشتم فیلیپ دانیشتبوو، ملی شۆڕ کردبۆوه‌، سەرخۆش و ماندوو، درێژه‌ی پێدا:

- ده‌تگه‌یه‌نیه‌ته‌ مالتیکی سارد، مالتیکی رۆتین و بیزار.

ئنجای سەرخۆشانه‌، پێکەنی:

- وه‌کوئه‌و رووپا!

فیلیپ، به‌زه‌حمه‌تی و به‌ره‌تاواییه‌وه‌ هه‌ڵسایه‌وه‌، به‌ره‌و لای من هات، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ماندووی بۆ کردم:

- چۆنی، دارا؟

ئنجای، دوو په‌نجە ماندووێکانی، که‌ نیوه‌ جگه‌ره‌یه‌کی حەشیشەیی پێوه‌ گرتبوو، بۆ لای من درێژی کرد.

- سوپاس.

زۆر به‌ هی‌واشییه‌وه‌ «چونکه‌ له‌وه‌ ده‌ترسام تووتنه‌که‌ی بکه‌وی» جگه‌ره‌که‌م لێ وەرگرت. یەكسەر چەند مژگی قوولم لێدا. له‌ناکاوه‌، ئەو کورە گەنجە‌ی که‌ شەترەنجی له‌گەڵ پیاوه‌ قات سپیه‌که‌ ده‌کرد، رووی له‌ کچیک کرد «که‌ له‌ ده‌سته‌چه‌یی منه‌وه‌ له‌سەر کورسییه‌کی درێژ له‌گەڵ کورپیک دانیشتبوون و یه‌کتریان ماچ ده‌کرد»، هاواری کرد:

- دۆراندم، شان‌تال!

پیاوه‌ قات سپیه‌که‌ی به‌رامبەری، خەریک بوو جگه‌ره‌یه‌کی درێژی چرووتی داده‌گیرساند، له‌سەرەخۆ، وتی:

- هه‌ڵبه‌تا ده‌دۆرپێنی!

کورپه‌ گەنجە «دۆراوه‌که‌» هه‌ڵسایه‌وه‌، به‌ره‌و لای ئەو کچه‌ی ناوی «شان‌تال» بوو ڕۆشت، که‌ له‌وه‌ ده‌چوو ده‌زگیرانی یا خێزانی بێ. به‌ هیلاکی و په‌رێشانیه‌وه‌ لێی پرسى:

- برۆین، شان‌تال؟

پاشان یەكسەر بێ ئەوه‌ی چاوهر‌وانی وه‌لامدانه‌وه‌ی «شان‌تال» بکا، رووی وەرگێت‌را و به‌ره‌و لای عه‌لل‌اگه‌ درێژه‌که‌ی تەنیشتم پیا‌نۆکه‌ چوو. وتی:

- پیاو بچێ بۆخۆی به‌ته‌نبا له‌ ژوورپیک دابنیشیت و شیع‌ر بنووسی، باشت‌ره‌ له‌وه‌ی بێ لێره‌ واتێ بگا که‌ عاشق بووه‌ و حەشیشە کێشان و شەترەنج ئاسووده‌ی ده‌کا!

من که‌ گوێم له‌ قەسە‌ی ئەو کورپه‌ گەنجە بوو، له‌سەرەتادا، له‌ دلی خۆمدا وتم: «ئەو کورپه‌، شاعیره‌!»، پاشان بیرم کردەوه‌، وتم: «ئه‌. له‌گەڵ منیه‌تی!». سەرم بەرز کردەوه‌

و پروم کرده نهو کوره گه نجه، به نهوایه کی غه مگین و هیلاکوهه، به لام پر له دل بلندییه وه، وتم:

– به لام هه رجوتی بی، هاوړیم؛ هه شیشه کیشان شتیکی هینده به دبه ختانه نییه.

فیلیپ به تووړه بییه وه، وتی:

– هه هریچ نه بی بۆ ماوړیه کی کهم دلت خوش و ئاسوده دت دهکا.

کوره گه نجه کهش، به په ریشانی و هیلاکییه وه، قاپووته کی خوی له بهر ده کرد، بی نهوای سهیری کهس بکا، سه رخوشانه، له بهر خویه وه وتی:

– به لئی، بیتگومان، هه هریچ نه بی وا له پیاو دهکا که مییک بیر بکاته وه و نه قلی بیته وه سه رخوی.

نهوای وت و په نجه ی بۆ که للهی خوی برد. من له دلی خۆمدا، یه کسه ر وتم: «نهو کوره، به ته واوړه تی له گهل منیه تی»، «له وانه یه گوپی له هه موو قسه کانی نیوان من و فینوس بووی». «نه قلم بیته وه سه رخۆم!»، «له ووی چیه وه؟»، «له وای که گه ران به دووای نهوین و جوانی، گه ران به دووای ئاسوده یی و نهو به هه شته میهره بانه ی له دهستم چوه، گه ران به دواي ولاته کهم... شتیکی مه حاله، ناکری. بیتهووده یه».

نهو کوره گه نجه، له ناو سالونه که، شپزه، ته ماشای کهسی نه ده کرد، وتی:

– هیوادار بشم نهو قسانه ی کردم، سه ر و دلی هریچ که سیتی که گرتی!

ئنجا پاشان، یه کسه به شپزه بییه وه، به له ز دهستی خواحافیزی کردنی له دهستی فیلیپ نا، بی نهوای ته ماشای «کچه کی هاوړتی یان ژنه کی» بکات، وتی:

– من دهوړم، شانئال!

من له ناو بیده نگیی دواي رویشتنی کوره گه نجه کهدا، ته ماشای پیاو قات سپیه یه خه به مه دالیا کهم ده کرد. پیاو که یه کسه ههستی پی کرد که ته ماشای ده کهم. ده موده ست سه ری به زر کرده وه، چاوی به هه وای ناو ژووره کهدا گتیرا، ئنجا ته ماشای سه روهی خوی کرد، وتی:

– پوووف..! نهو شو میتش زوره!

منیش ته ماشای دهوړه یی سه ریم کرد، هریچ میتشیکم نه دیت. پیکه نیم، وتم:

– جه نایت، وه زیفه ت چیه؟

چاکه ته سپیه کی ویک هینا یه وه: «نحم»، وتی:

– فرۆشیارم.

وتم: چ دهوړشی؟

به وبقارتیکی دل بلندانه وه، وتی:

– من ژاپونی و عاره بان دهوړشم.

ته ماشایه کی مه دالبه کی سه ر سنگیم کرد و بیده نگ بووم؛ تیکه یستم که «راسیسته». هریچی دیکه نه گوت. له شوتنی خومه وه، ماندوو، له ش داهیزراو، له سه ر کورسییه که رویشتم.

ژووره که پرېبوو له دوو کهل. ههستم به ژانه سه ریک ده کرد. له ناو گویم له چریه چریکی که چانه بوو، که له ژووره کی بانه بانیوه، له لای موویه قه که وه دهات. راجله کام، به لام نه مده توانی سه رم بهر بکه موه و ته ماشای دالانه که بکه م. سه ره رای ژانه سه ر و داهیزرانی سه رتاپای له شم، ههستم به دلگوشرانییک ده کرد. ههزم ده کرد بچه دهروه، که مییک هه وای سازگار هه لیمژم. بیرم ده کرده ده: «ئیسنا، هه ر که فینوس دیته وه ناو سالونه که، یه کسه ر پیشنیهادی نهوای لی ده کهم، نه گه ر ههز بکا، نیمه ش دهچینه دهروه و نهو قه ره بالغیه دوو که لاوییه به جی دیلین»، «دهچین بوخومان، له دهروه، له سه ر شه قامه کان که مییک پیاسه ده کهین، یانیش دهچین له قاوه خانه یه ک یان له بارتیکی خوش داده نیشین و قسه ده کهین».

که هاته وه ناو سالونه که، هه ر واشم پی وت:

– پاشانیش ئیتر ورده ورده به دهم پیاسه وه به ره و مهیدانی مادلین به ریت ده کهم، ده تکه یه نمه وه هوتیله که تان. ده لیتی چی؟

پیتی خوش بوو، وتی:

– بۆ نا؟

نهو ری به راست، سهیره، من تا ئیستاش تیناگه م، نهو شهوای له گهل فینوس مالی فیلیپمان به جی هیش و چوینه دهروه، بۆچی خواحافیزیمان له هریچ که سیتی ناو سالونه که نه کرد! بۆ؟ به بیرم نایی! به بیرم نایی که خواحافیزیم نه له فلیپ، نه له سیمونا، نه له نان، نه له هریچ که سیتی دیکه ی نهو شهوای مالی فیلیپ کردی! ته نی نهو ندم له بیر، کاتی له سه ر کورسییه که، به سه رخوشی و له ش داهیزراوییه وه دانیشتبووم، دهستم دریش کرد جگه ره یه کی دیکه ی هه شیشم له سه ر میزه خره شوو شه بییه کی به رده م هه لگرتنه وه و دامگیرساند؛ دواي قه ریکیش کاتی فینوس هاته وه ناو سالونه که، به یه که وه هه لسان و چوینه دهروه. سهیره، من به بیرم نایی خواحافیزیم له کهس کردی!

– تکایه په ساپۆرته کانتان!

پولیس ناو شه مهنده فهره که بوو، رایچله کاند:

– گه یشتونه ته «پوخت بوو Port bou». تکایه به لگه نامه کانتان!

گه شتبووینه سه ر سنووری ئیسپانیا. شه مهنده فهره که ده مییک بوو رایگرتبوو.

کاتریمپیر یازده و شتییکه. نیو سهعاتیک دهی له شهمندهفه ر دابهزیوم، له قاهوخانهیهکی ناو ویستگه دانیشستوم و نهوه تا دهیمینی: بیر له ئیوه دهکهمهوه. چاوهپیم نیو سهعاتیک دیکه بهسه ر بیجیت و سواری شهمندهفه ر بسمهوه بهرهو سانتیاگو. یاره م گۆریوتهوه و ههموو شتییک ئۆککهیه، گرفتم نییه. تۆدهزانی فرهکی فرهنسیی خۆمان لهچاو پهسینتی ئیسپانی بههادرته؟ ناخواردنیک باشی ئیره نیوهی ناخواردنیک سادهی پارسی تیناچی!

وازانم کاریک باشم کرد که له پاریس بلیتی راستهوخوی پاریس - سانتیاگو بری؛ ئەگینا ئیستا دهبوایه یازده بیست سهعاتیک لهناو ویستگه شهمندهفه ر هه ر چاوهپی بکه م. ئەمهش له بهرتهوهی له بهرشلۆنه رۆژانه ته نیا یهک شهمندهفه ر بهرهو سانتیاگو بهپی دهکویت؛ دهلین: سانتیاگو مهلبه ندیکی دووره دهست و لاچهیه، وایدهچن هاتوچی - لهچاو شارۆچکهکانی تر - که متر بهسه رهوه بیت. چهند دهقیقه یهک پیت ئیستا، چوم ته ماشای نه خشه ی ئیسپانیام کرد؛ ههزم دهکرد بزانه ناخۆ ئەم شارۆچکهیهی من بۆ دهچم، که وتۆته کوئی ئیسپانیاه؟ ته ماشا دهکهم: دوواین شارۆچکهی سه ر سنووری ئیسپانیایه و دهکویت به کووری رۆژاوی ئیسپانیا، ئیدی هیندهی نامین بگه مه قهراغهکانی ئۆقیانوسی ئەتلەسی. خهلیل ههقی بو که دهیگوت: «دارا سه ری خۆی هه لدهگری بهرهو جهزیره ی واق واق». سلاوی لی بکه.

پاستیبیهکی، هه زناکه م له بهرشلۆنه بچیمهوه. که له پاریسیش بووم هه ر وام بریار دابوو. هه رچهند بهرشلۆنه شاریک زۆر خۆشه و ئەمه دووه جارمه دیمه ئەم شاره. بهلام وهک پیت ماوهیهک لهناو مهیدانه ئاپورهکی بهردهم ویستگه ههستم پی کرد: ئیره، لهچاو پاریس، زۆر گهرمتره. هه رچی گهنج و کور و کال و کچی جوان هه ن، له بهردهم ئەو ویستگه شهمندهفه ر، خۆیان نیوه پرووت کردۆتهوه، به تاقه فانیله و شۆرتیکهوه لهناو مهیدانه که تاک تاک، جوت جوت، دهسته دهسته، جهنتاکانی سه فهران کردۆته سه رین و لپی پال کهوتون. دیاره، بچگومان، زۆریه یان، به شویش هه ر، له م مهیدانه ئاپورهیه دا دهنوون: چونکه ئیره ئەگه ر به رۆژ هینده گهرم بیت؛ دهپیت شهوهکی زۆر فینک بیت. هه ر چۆنیک پی، مهیدانه خۆشهکی بهردهم ویستگه شهمندهفه ری بهرشلۆنه هوتیلیکی گه نجاهی به لاشه بۆ

پۆلیسی سنووری ئیسپانیا، پیت ههموو شتییک، جلوه رگه جیاوازهکی سه رنجی پاکیشام. هه ر لهناو ده رگای فارگۆنه که، ته ماشای یهک یهک لاپه رهکانی په ساپۆرته که می کرد:

- گراسیا.

پیاوهکی بهرامبه ر، که سهروقشیک بژ و تۆزایی هه بوو، په ساپۆرتی خۆی و ژنهکی خستهوه ناو جهنتاکه ی و سه ریک کاتریمپیرهکی مهچهکی کرد. به بۆلهکی ماندوو به ژنهکی گوت:

- سی سهعاتی په بهقه لهناو شهمندهفه رین.

ژنهکی، هیلاک، پستی به کورسییهکی دابوو؛ لهوه دهچوو هه ر زوو دیسان بکهویتتهوه شیرین خهوهوه. له دلی خۆمدا گوت «پیت ئەوهی ئەم پیاوه ماندوو دیسان بکهویتتهوه خهوی شیرینهوه، با لپی بهرسم»:

- ببووره؛ سهعات چهند دهگهینه بهرشلۆنه؟

پیاوهکه دهمودهست پستی له کورسییهکی جیاکردهوه؛ زانیم له ئیسپانییه شهیهکی من تی نهگهشت؛ پهسارهکه م دووباره کردوه. گوتی:

- دهووبه ری کاتریمپیر یازده دهگهینه بهرشلۆنه.

کهمیک بۆرژابوو. هیلاک، قاچهکانم تا ژیر کورسییه چۆلهکی بهرامبه رم پاکشاند. ئانشکی چه م له سه ر قهراغی په نجه ره که دانا. شهمندهفه ره که کهوته جووله. له په نجه ره وه دهمدیت: دوواین کیلگه و مهزرا و پیده شتهکانی فره نه سا ورده تپه ره بوون. له سه ر دوندی ته پۆلکهیهکی دوور شهوه، به سه ر ئانتینیک بهرزهوه، ئالای زهردوسووری ئیسپانیام کهوته بهرچاو؛ با لپی ده دا و ده شه کایهوه.

ههستم دهکرد دهگه مه وه کوردستان و دواي ماوهیهکی دیکه - که دهگه مه سانتیاگو- دایک و خوشک و کهسوکار و دهزگیرانی خۆم له باوهش دهگرمهوه...

8

بۆ هاوڕیتی خۆشه و یستم، نه ریمان...

سلاو،

لهناو ویستگه شهمندهفه ری شاری بهرشلۆنهوه ئەم نامهیه ت بۆ دهنووسم. چهند پۆستکار تیکیشم بۆ فیلیپ و بیتجان و شازاد و خهلیل و سیامه ند و برادرانی دیکه ناردوه، لهناو هه مان زهرفی ئەم نامهیه ی تۆم داناون؛ تکایه پتیان بگه یه نه؛ یهک یهک چاوی هه مو تان ماچ دهکهم و ئاواته خوازم هه میشه له بهخته وه ریدا بژین.

تازہ بکرم.

د لښايه هرکه دهگمه سانتياگو، نونيشانيکي خومت بو دديرم و له هوالي خوم ناگادارتان دهگمه وه.

ہاورپی دلسوزت: دارا

له چيشتخانهی «پيگال»، له گهره‌کي مؤغاخت، لهو چيشتخانه‌يه‌ي که هه‌مويان راها‌توون ژۆريه‌ي ئيواران له‌وي کۆبينه‌وه؛ نه‌ريمان، خه‌ليل، سيامه‌ند، دخ‌تۆر نووري، بي‌جان.. له‌ده‌وري مي‌ژيک دان‌يشتبوون؛ نه‌ريمان ته‌واوي نامه‌که‌ي داراي بۆ خو‌پندنه‌وه. هه‌رکه نه‌ريمان ديماهي به‌ دووايين رسته‌ي نامه‌که هيتا، بي‌جان گو‌تي:

- خه لیل، توفیلپ زوو دهبینی؛ پیتی خوش دهبی نه گهر هه والی دارای پی بگه یه نیت.

- «نامه‌ی تاییه‌تی» بوئه و ناردووه، قوربان...

سیامه‌ند بوتلیک شهرابی «پژده‌لی» تازه‌ای به‌ده‌سته‌وه‌بوو، یه‌ک یه‌ک بۆ
هه‌موویانی تێکرد:

- به هیوای سه‌رغازی دارای برادری دووره‌ولامان.. نوش!

که په رداخه که یشی دانایه وه، غه مگین غه مگین ده تگوت ده لایته وه:

- شوان قەرزىكى ۋەرگرت ۋە رايكرە كەنەدا، خەسرۆ ژېتىكى پۆلۇنىسى ھېتا ۋە چوۋە
 ۋارشۆ، زېرەك زېرەكانە زەمالەيكە ئوستىرالياى بۆ خۆى پەيدا كىرد ۋە خۆى گەيانە
 سىدىنى، ئەۋا داراش «كەس نازانى بۆچى» تېتى تەقاندە ئېسپانىيا. بەشەرەفەم لەۋە
 دەچى ئەم پارىسە بەختى نەبى: ھېچ كوردىكى تېدا نامىيەتەۋە!

بیجان گوئی:

- دارا ده گهریته وه.

– ناگہ ریٹہ وہ .

- دهیښنې. هر دوو هفتې دیکه یه!

خه لیل قسه ی هه ردووکیانی بری:

- بۆ بگه پېته وه؟ بۆ خوێ ژنیکی دهوله مه ندی ئیسپانیی دۆزیه ده وه که کیلگه و باغ و باغاتیکه هیه ته نانه تاهوت پشته داراش به شیان دهکا.

- کئے وا دہلے؟

- لای گابریئل باسی کردبوو.

- کام گاہریٹل؟

- نىگار كىشه بۆنانىسە كەي لاي خۆمان.

ئەو گەپىدە و لاكەوتە و موسافىرانەى وەكوو من.

نہریمان گیان، ہاوریم۔۔

پیش ئەو دی بگەمە بەرشەلۆنە، شەمەندەفەرەکە تازە گەیشتبووە ناو ئیسپانیا و یەکەمین شارۆچکەکانی ئیسپانیای تە ی دەکرد. کاتی خاوی کردووە، لە پەنجەرەو قازم دیت. قازی بال مەیلەرەش و خۆلەمیشی، تەواو وەک ئەو قازانە ی لای خۆمان کە کەمێک سیان و چلکیشیان پتووە بوو (نەک وەک ئەو قازانە ی کە هەر دلێتی تێبەلێک ئارمووشی سپیی بێ گبان کە لە نەرویج یا لە فەرەنسا دیانبینن) کاتی چاوم بەو قازانە کەوت دڵم زۆر خۆش داها، هەستم دەکرد لە کوردستانم و دیسانەو چاوم بە هەلەجە ی شارەکی خۆم دێکەوێتەو. مە زۆر لەمێژ بوو قازم نەیینبوو. لیترە، لە ئیسپانیا، بێنیم: زۆر جوان و بەدەو، لە دەم بەستەکاندا قونەقونان بوو.

بەست! بەست! بەست بە ھەمان پاشماوێ ئو ئاو و ئاوێ چک کراوانێ
خۆیانەو ھەسەر ڕێگەئێ بەرشەلۆنە ھەن. دارسپیندار. سەوزی
سروشتی. پەنجەرەئێ کۆن. سەریانی قەرەباڵغ. کۆللارەئێ مندالان.
رستە و تەنافی جلوپەرگ ھەلۆساروای لای خۆمان ئاسایی. گوڤەک.
کەر. کەر، کە من لەو تەئەئێ لە ئوروپا.. غەریبیی دەکەم. دەیان ئۆیان
و شتی جوانی دیکە. من سەیرم پێ دێ: ئیسپانییا چۆن توانیویەتی
ئو ھەموو شتە کۆنە جوانانە بە دەقی خۆیان ھەتا ئیستاش ھەر
بپاریزی؟ بە کورتی: لە ئیسپانییا ھەست دەکەم لە ھەلەبجە و
کەرکوک و دیالە و ئو مەلەبەندانێ کوردستانم.

نہریمان گیان،

شەمەندەفەرکەم سات یازدە و پەنجە دەقیقە بەرێ دەکەوێ. بۆ سەبەینی سات یەک و نیوی دواى نیوەڕۆ دەگاتە سانتیاگو. واتە من دەبێ نزیکەى بیست و شەش سەعات لەناو شەمەندەفەر بچێنمەوه. دڵم بەوه خۆشە کە باڕ و کافتیریاکەى ناو شەمەندەفەر بەدرێژایى رێگا کرانەتەوه؛ تەنیا شەوهکەى نەبیّت کە لە کاتژمێر دووازدهه تا نۆی بەیانی دادەخەیت. لەم ماوهیه‌دا، بێتگومان دەتوانم هەر لەناو کافتیریای شەمەندەفەرکە بۆ خۆم دانیشم سکیچ بکەم یان بخوێنمەوه. بۆرد و ستاندهکەم لە تولووز فێیدا، دامە نیگارکێشیشکى پەریپوت کە لە مەیدانێکى ناو شارى تولووز پۆرتڕیتی دەرکە. دامناوه هەرکە دهگەمه سانتیاگو بۆرد و ستاندىکى

دختور نووری رووی له خه‌لیل کرد؛ ه‌زی ده‌کرد بزانی:

- ژنه‌که پیره... که تره‌یه؟

- شازاد ده‌لئ: بیست ساله‌یه‌کی بلژنده، دلت نایه ته‌ماشای بکه‌ی!

خه‌لیل به‌گالته پیکردنه‌وه رووی له قسه‌که‌ی بیتجان کرد:

- شازاد له کوئ بینویه‌تی؟

سیامه‌ند پیکتیکی دیکه‌ی هه‌لدا، ده‌یویست مه‌ته‌له‌که هه‌لبه‌ینئ:

- شازاد خوئ نه‌بینویه؛ دارا بۆی باس کردووه.

خه‌لیل گوتی:

- درۆیه. من باوه‌رناکه‌م.

نه‌ریمان گوتی:

- فیلیپ ده‌یگوت: «من پیم وایی دارا نه‌و کچه ئیسپانیایه‌ی له مالتی ئیمه ناسی». ده‌یگوت: «شه‌ویک ده‌عوته‌م کردبوو؛ وایزانه‌م نه‌و کچه‌ی له‌و ده‌عوته‌ی مالتی ئیمه‌دا ناسی».

خه‌لیل هه‌لیدایه:

- یه‌عنی، دارا، عه‌یب نه‌بئ، په‌دووی ژنان که‌وت؟

سیامه‌ند گوتی:

- سه‌یره! له نامه‌که‌یدا باسی هه‌یچیش ناکا.

«دختور نووری» دیاربوو ده‌ستی له‌ خواردنه‌وه کشاندبۆوه، که‌وتبووه سه‌ر نان‌خواردن:

- ئیشی‌کی گه‌له‌ک باشی کردووه.

- ئیشی باشی چیی کردووه؟ خه‌لیل پرسی.

- که په‌دووی ژنان که‌وتووه.

- بۆچی چما لێره ژن نییه، هه‌ی له‌ نه‌و نه‌گه‌تتر!

- ژنی‌ک به‌خێومان کات و کرێی خانوومان بدات و کینلگه و په‌ز و باغات‌ی خویمان به‌ناو بکات..

- نه‌ وه‌للا نییه.

- کوا؟ ده‌ی بۆ منی بدۆزه‌وه تا ببخوام!

- ئنجا خو بۆ تو، نه‌گه‌ر تو خوشت به‌خێوی بکه‌یت و کرێی خانووی بده‌یت و کینلگه و باغات‌ی خوئی به‌ناو بکه‌یت.. هه‌ر ده‌ست ناکه‌وئیت؛ هه‌ی که‌ره!

دختور نووری که‌وته به‌رگریکردن له‌ خوئ:

- من نه‌سله‌ن ژنی ئیره هه‌ر نا‌هه‌تم.

خه‌لیل که‌وته‌وه قسه:

- وه‌ک هه‌ندئ له‌ کورده په‌نا‌هه‌نده‌کانی ته‌سه‌که‌نده‌نا‌فیا بجۆره پۆلۆنیا! ده‌لئین: کچه پۆلۆنی هه‌رکه سه‌ره‌شپیک یه‌ک دۆلاریان نیشان ده‌دات؛ ئیتر یه‌که‌سه‌ر فس ده‌بنه‌وه و به‌دووات ده‌که‌ون بۆ هه‌ر کوئیه‌کی خۆت هه‌زیکه‌ی.

دختور نووری لوقمه‌ی له‌ ده‌مدا بوو، به‌ خه‌لیلی گوت:

- تو جاری بۆ خۆت ژنیکی شه‌ریف بیتنه؛ عه‌لاقه‌ت له‌ خه‌لکی تر نه‌بئ!

خه‌لیل، رووی له‌ بیتجان، لمۆزی خوار، گالته‌ی به‌ عه‌ق‌لی دختور نووری کرد:

- جه‌نابی دختور هه‌شتا بۆ خوئ ژنیکی نا‌شه‌ریفی پئ نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، ده‌یه‌وی ئیمه ژنیکی شه‌ریف بدۆزینه‌وه!

نه‌ریمان ناچار بوو بکه‌وئته ناو‌ب‌ژیانه‌وه و فیتل‌یک بۆ په‌چراندنی نه‌و گه‌فتوگۆیه بدۆزیته‌وه:

- کوپینه، ده‌زانن: ده‌شتی سی رۆژه له‌ به‌ندیخانه ده‌رچوو و تا ئیستا سه‌ریکمان لێی نه‌داوه!

- ئه‌رئ به‌راست نه‌وه چی بوو؟ له‌سه‌ر چی گیرابوو؟

بیتجان وه‌لامی سیامه‌ندی دایه‌وه:

- له‌سه‌ر هیلکه.

- هیلکه‌ی چی؟

خه‌لیل گرژیه‌که‌ی خاوبووه:

- ئه‌ی! ئه‌ویش هیلکه‌ی قاچاغی له‌رێگه‌ی ته‌ل‌زاسه‌وه ده‌برد بۆ زووریخ؛ له‌وئ به‌ پاره‌ی شه‌ش قات ده‌یفروشته‌وه.

- یه‌عنی ده‌شتی له‌سه‌ر سنووری فه‌ره‌نسا و سوئسرا قاچاغ‌چیتیی هیلکه‌ی ده‌کرد؟

- ئه‌دی چی؟ ده‌زانی چ پاره‌یه‌کی ده‌ست ده‌که‌وت!

- ئه‌رئ (پۆلا) چ ده‌کا؟

- چ ده‌کا!.. پشیلکه‌یشی له‌گه‌ل خوئ پزاندۆته‌وه.

- چۆن؟

- ئه‌ی! ئه‌م خوئ له‌ کونی ژووره‌وه ناوه و نه‌گه‌ته نه‌گه‌ته نایه‌ته ده‌ره‌وه؛ پشیلکه‌یشی له‌گه‌ل خوئ سجن کردووه.

- ئنجا بۆ نایه‌ته ده‌ره‌وه؟

- دهلی: «تاوہا مہ سرہفم سوو کترہ».

- مووچہی بہ لہ دییہ کہی بہشی ناکا.

- نجا بهشی کی دہکا!

- چاکتر وایه نهویش ژنیکه که تهره ئیسپانی بو خوی بدژنیه وه و نهویش بچینه سانتیاگو..؟

خه لیل به دووای ناوی شاره که دا ده گه را.

...دى كۆمپۇستىللا.

- سانتياگو دى كومپوستيلا.

نهریمان به ئاوازی ئامۆزگارییه‌وه رووی له خه‌لیل کرد:

- خه‌لیل گبان، نه‌گهر ئیستا شازاد لیره بووایه، دیسان ددسته‌ویه‌خه‌ی یه‌کتر ددیوونه‌وه. ئهم دیعایه قۆزانه بو‌دارا بلاومه‌که‌وه. عه‌یه!

- ئىنجا دىيمايەى چىم كىرۈۈه؟ مەن باسى پۇللى نەگبەت دىكەم. پارەى بدلىە دىيەكەى
بەشى ناكە..

- ئنجا خۆتەنيا ئەو ھالى ۋا نىيە!

دختور نووری رووی له خه لیل کرد:

– به خوا، تو، تهنیا سازاد دهره قه تت دی.

- تاخر ئەمىش؛ پارەى بەلەدىيەكەى، بەشى ناكە.

- نه‌گهر نیست! شازاد لیږه بوویه، پیتی ده‌گوت: تو بخوت به هوئی پورتیت و بازگانی‌کردن به هونه‌روه له مؤن‌ماخت بوویته ته ملیوینیر، خه لکی دیکه‌شت کردوته تیزه‌ساردی خوت.

خه لیل بئی ئه وهی هیچ نیشانه یه کی تووره بوون به ئادگار بیه وه دیار بیت، گوتی:

- دختۆر نووری، من با ته نیا یه ک قسه ی جیددی له ژیاغدا به تو بلیم!

- فہرموو.

- ئىمەى پەناھەندە و دوورولات، نەك تەنیا لە فەرەنسا بەلگولە ھەموو ئەورووپا، تەنیا سەى رینگە چارەمان لە بێشدايە.

نووری به گالتہ کردند وہ به خہلیل گوتی:

- یہ کہہ م:

- ته تسليم ببينه وه به عسى دکتاتور؛ حيزى و سه لاهه تی، بچين عه سه که ريبه که ی
خومان بکه ين.

- دووهم:

- ژنه پښتونیه ک یان پیره ژنیکې که تره ی ئم ئوروپایه بدوړینه وه که بیټه مایه ی خوشگوزرانی و به خسته ودریمان؛ به خیمون بکات و دالده مان بدات «یان هیچ نه بی فیزی زمانه که مان بکات»... که ئمه مش چاره سه رتیکې وه ختییه. ها!

- ئەدى سىيەم؟

- سییهم ئەودیه که تۆ بتوانیت بنجی خۆت واقعییانە لە ئەوروپا ڕەگازۆ بکەیت،
وێک ئەمان و لە گەڵ ئەمان بژی، کاکێ خۆم!

دختور نووری بیرى ده کرده وه:

- وایه...

- ننجا لهم کاته شدایه که توفیر ددبیت چیترباسی ژنی به شهردف و بی شهردف نه که یت.

- نُنجا لَه کاته شدایه که تَو فیر ده بیت ولات و ئه خلاقِی میله تِی خَوْت لِه بیر بِجِیتَه وه.

خه لیل که و ته وه گالته کردن به دختور نووری:

- فەرموون، جەماعت.. ھاتەوہ سەر یاسینی گۆلکۈ! باشە، ئیستاتو، کام رینگە چارەت بە لاوہ پەسەندە؛ ھەي حازف ئەسەد!؟

- من ده لّيم: به داخه وه..

- چي به داخه وه؟

- ئيمه، هه موومان له ئه وروپا چهند پرژهيه کي ته جيلکراوين.

نهریمان و بیجان و سیامه‌ند، پیش‌هه‌مووشیان خه‌لیل، به‌م قسه‌به‌ی دختر نووری،
دایانه قاقای بیکنه‌نین.

که له پټکه نینه ناکاوه که کړپوښه وه، بیجان پیش نه و دی پټکی بوژلایکه ی هه لېدا،
پرسی:

- دختور نووری؛ چوں؟

- توو شه‌ره‌فتان مه‌گهر وا نیسه؟ لی‌یره هه‌موممان ژیان و پرۆژده‌کانی خۆمان ته‌نجیل کردوو ه بو ئه‌و کاته‌ی که سه‌دام حسینی و هه‌سه‌د و بۆلند ته‌جه‌وید... له‌ناوده‌جن!

دختور نووری له بهر پيښه نينی ته وان فريا نه ده كه وت بډجونه كه ی خوی پروونتر
يكا ته وه:

- ئەو ھەتتا شازادە دىكتوراھى تەۋاۋ كىردۈۋە و چاۋەرى دەكا ھەدام بىرۈۋىت و

زۆر گەرم بوو: چونكە لەپال ئۆدەى كارى بۆ گەلەرى و نىگار كىشەكانى مۇنماخت دەكرد، قازانچىكى باشىشى لەپىگەى توورىستەكانى مۇنماختەو دەست دەكەوت. دەستىكى جوانى نىگار كىشەكانى ھەبوو، بەلام ھەرگىز ھەزى نەدەكرد پىشانگا بكا تەو و تابلۇكانى بداتە گەلەرىبەكان. گەلەىك ئىواران، دواى كار، لە بارى «دى فلۆر» كە بارىكى بىدەنگ و خۆشى مەكسىكى بوو لە مۇنماخت، بەيەكەو نائمان دەخوارد. ئىوارەپەك، دواى مشتومرپىكى زۆر، دەپويست دەرگای گفوتگۆكەمان كليل بدات، گوتى:

– ھەر چۆنىك بى.. باشتىر واىە ئىمە ھەموومان سەرى خۆمان بەرەو ھىندستان ھەلگىرىن و بچىن بەيەكجارى لە ھىندستان بژىن!

منىش، كە ھەستم دەكرد ھەمىشە شتىكى نامۆ و سەيرتر لەناو دەرروونى لىباردۆدا ھەشاردراو، گوتم:

– بۆ بچىنە ھىندستان؟

لىباردۆ گوتى:

– لەبەرئۆدەى ئوروپا خواى ئىدا نەماو. لە ئوروپا خوا مردووە... دەمىكە مردووە.

منىش كەمىك بە سەرسامىيەو، پرسىم:

– ئنجا ئەمە پەيوەندى بە قسەكەمانەو چىيە؟

– ھىندستان ھىشتا پرە لە خواكان! ئىمەى ھونەرمەند ھەموومان پىويستە بچىنە ئۆى و.. دوعا بكەين! لە خواكان بپارتيينەو كە بەختىكى باشمان پى بىەخشن، لە خواكان بپارتيينەو كە مرۆف بەختەوەر بكەن و ئەم جىهانەمان پاك بىيئەو!

بە لىباردۆم گوت:

– باشە، عىراق و ئىران.. خۆ ئوروپا نىن و پرېشن لە خوا! ئەدى بۆچى ئۆو زىاتر بۆ ھەوت سال دەچى بە گوللە و تۆپ و گازى كىمىاوى كەوتوونەتە گىبانى رۆلەكانى خۆيان؟

– من قسەم لەسەر واقىعەكە نىيە، ھىچ ولاتىكى دنيا بىن گەندەلى نىيە. من قسەم لەسەر ئۆدەيە كە ھىندستان و رۆژھەلات، بەختەورانە، ھىشتا خويان تىدا ماو.

– باشە، ئاخىر منىش ھەر باسى ئۆو دەكەم. خەلكى «ئەو ھىندستان و رۆژھەلاتەى تۆ باسى دەكەى» لەوئەى ھەن نوێژ دەكەن و لە خوا دەپارتنەو؛ ئەدى بۆچى ژيان لەوئەى ھەر لە خراپەو بۆ خراپترە؟

لىباردۆ پىدەجوو ھەستى پىكرد بۆچوونەكەى بەتەواوتەى راست نەبى:

– ئىمەومانانى ئوروپايى، ئەمرو، پىمان واىە ھىچ نەبى تۆزقائىك رۆحانىيەت و

بگەرپتەو كوردستان و لە زانكۆ دەرس بلتتەو. نەريمان خۆى ھەلگرتووە بۆ ئۆدەى دەولەمەند بىيت و گەلەرىبەكى نەتەوئەى كوردى بە ناوى «گەلەرىبى كوردستان» لە مۆنەرناس بكا تەو و تەنبا تابلۆى ھونەرمەندانى كورد لەو گەلەرىبە بفرۆشپتەو – خواش دەزانى كەى دەولەمەند دەبى! – ئۆدەتا كامەرانىش، كامەرانى بەدبەخت، چاوەرپى دەكا ھىچ نەبى ھاتوچۆ بگرتتەو بۆئۆدەى كچەمامە مارەكراو كەى خۆى بگەيەنیتە لای خۆى. ئى... ئۆدەتا سوداد گەردى كتتەپىكى فۆلكلۆرى دەشتى ھەولتەى كۆكردۆتەو و دوو سالە ھەر چاوەرپى دەكا: نازانى لەكوئى چاپى بكا!

– وەلا راست دەكا، شەمالى شاعىرى ھاوړپشمان لە بەرلەنەو نامەى ناردووە، دەلتى «شيعر نانوسم تا ئەوكاتەى بەتەواوتەى فەترى ئەلمانى دەبى، بۆئۆدەى بتوانم لەمەودووا يەكسەر شيعر بە ئەلمانى بنوسم و شۆرەت پەيدا بكەم».

برادەرەكانى دختۆر نوورى كۆلايوون لەناو پىكەننىدا. بىيجان ھەر پىدەكەنى، پچى پچى توانى قسەيەك بكات:

– دارا.. بۆ خۆى.. رۆ.. يشت... ھا؟

ئىنجا خەليل مەبەستەكەى بۆ تەواوكرد:

– دارا.. تەحەمولى.. نەكرد.. چىتر.. خۆى.. تەئجىل.. بكات.

لەو دەمەدا بوو، شازاد وەژوور چىشتخانەكە كەوت و گەيشتە سەر مۆزەكەى ئەوان:

– چىيە ئۆو! ديسان باس باسى دارايە؟

خەليل پىكەننى پانەدەوئەستا، كورسىيەكى بۆ شازاد راکىشا:

– وەرە دانىشە شازاد! دارا...

– دارا چى؟

– دەزانى بۆچى دارا ئۆو پارىسە خۆشەى بەجى ھىشت و سەرى خۆى ھەلگرت؟

– بۆ؟

– چونكە...

خەليل ھەر پىدەكەنى. شازاد پرسى:

– چونكە چى؟

– دارا.. تەحەمولى نەكرد.. چىتر.. خۆى تەئجىل بكات.

لىباردۆ، باوكى كۆلۆمبى، داىكى پورتوگالى، لە پارىس لەداىك ببوو. چوار سال بوو يەكترمان دەناسى. فۆتۆگرافىكى ھونەرمەند بوو. ھەموو ئىوارەيەك تا نىوەشەو، كامپىرا لە شان، دەم بە جگەرەيەكى چرووتەو، لە مۇنماخت دەمايەو؛ بازارى ھەمىشە

سۆز له رۆژهللاتدا هه‌شتا هه‌ر ماوه.

- من وابزانم ئهم قسه‌يه‌ى تۆ له‌بارى رۆژه‌لات، ته‌نيا له‌بارى كۆتايى سه‌ده‌ى نۆزه‌هه‌مه‌وه راسه‌: ئه‌و وه‌خته‌ى رۆمانسييه‌ ئه‌ورووپاييه‌كان به‌لشواو پرويان ده‌كرده رۆژه‌لات.

- مه‌به‌ستت: ئه‌ستا شته‌كان ته‌واو به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ن؟

- من وا نا‌ئيم.

- ئه‌دى؟

- گرنگ ئه‌مه‌يه‌: هونه‌رمه‌ند له‌ هه‌ر كۆتبه‌ك به‌ت، له‌ هه‌ر حاله‌تي‌كدا به‌ت، ده‌توانى «خوابه‌ك» بۆ خۆى بدۆزته‌وه‌.

- ته‌نانه‌ت له‌ ئه‌ورووپاش؟

- به‌ئىگومان.

- به‌لام نه‌يتشه‌ سه‌د سا‌ل زياتره‌ ئيمه‌ى ئه‌ورووپايى ئاگادار كردۆته‌وه‌ كه‌ له‌ ئه‌ورووپا «خوا مردوه‌...». ته‌واو.

- «ئه‌گه‌ر خوا نه‌شبه‌ت: تۆ خۆت ده‌بى دروستى بكه‌ى!».

ليباردۆ په‌رداخى ريكارده‌كه‌ى دانايه‌وه و ده‌مى خۆى سه‌پيه‌وه:

- كه‌واته، ئه‌مه‌ى تۆ باسى ده‌كه‌ى خوا نبه‌يه‌؛ به‌لكو ته‌نيا وه‌مه‌يكه‌.

- ئه‌سله‌ن هونه‌رمه‌ند به‌بى وه‌م نا‌ئيت.

- چۆن؟

- هونه‌رمه‌ند هه‌ميشه‌ پته‌بستى به‌ وه‌مه‌يك هه‌يه‌؛ به‌بى وه‌م ناتوانى به‌ت و دا‌هه‌تانه‌كان.

- بۆ؟

- ئه‌م وه‌مه‌ دللى ده‌داته‌وه و ئوميدتيكى پى ده‌به‌خشي... وه‌م زۆر جوانه‌، ليباردۆ! وه‌م رزگارته‌ ده‌كا.

- كه‌واته، مه‌سه‌له‌ى رۆژه‌لات و رۆژئاوا كۆتايى پى هات: هه‌چ گرنگ نبه‌يه هونه‌رمه‌ند له‌كوى به‌ت؟

- به‌ئىگومان گرنگ نبه‌يه‌؛ چونكه‌ هونه‌رمه‌ند هه‌ميشه‌ له‌ناو وه‌مه‌يكدايه‌. ئه‌تير ئه‌م وه‌مه‌ هه‌موو كه‌سيكى ئه‌وه‌؛ وه‌م هه‌موو شوپتيك و هه‌موو كه‌سيكه‌ بۆ ئه‌و.

ليباردۆ گوتى:

- يه‌ك شت ده‌مينيته‌وه‌.

- چيه‌؟

- هه‌ندى شوپن هه‌ن رپگه‌ت لى ده‌گرن كه‌ به‌توانيت وه‌مه‌يك بۆ خۆت دروست بكه‌يت.

ليباردۆ دامابوو، به‌يرى ده‌كرده‌وه‌:

- ئه‌مه‌ به‌راستى كاريكى قورسه‌.

- چى؟

- كه‌ به‌توانيت وه‌مه‌يك بۆ خۆت دروست بكه‌يت و رزگارته‌ بكه‌.

- به‌لى، به‌ئىگومان. هونه‌رمه‌ند له‌و خه‌لكه‌ ده‌گمه‌نانه‌يه‌ كه‌ تواناي ئه‌وه‌ى هه‌يه وه‌مه‌يك بۆ خۆى دروست بكات. ته‌نيا ئه‌م وه‌مه‌ رزگارى ده‌كا. ئه‌م وه‌مه‌ بۆ هونه‌رمه‌ند به‌ته‌واوه‌تى به‌رتيه‌يه‌ له‌ ئه‌لتنه‌تيفيك.

- ئه‌لتنه‌تيفى چى؟

- ئه‌لتنه‌تيفى واقيعيك، به‌هه‌شتيك، ئاسوده‌يه‌يك.. كه‌ تۆ له‌ده‌ستت چوه‌ يان كه‌ هه‌ست ده‌كه‌ى هه‌رگيز ناتوانيت وه‌ده‌ستى به‌يتت!

نازانم بۆچى، له‌ناو كافتيرباى شه‌مه‌نده‌ره‌كه‌دا، به‌ده‌م كيشانى سكيچي‌كه‌وه، ئه‌م گفتوگۆيه‌ى خۆم له‌گه‌ل ليباردۆ هاتبه‌وه‌ ياد!

په‌نج سه‌عات زياتر بوو له‌ناو شه‌مه‌نده‌ره‌كه‌ بووم. تازه‌ له‌ خه‌و هه‌لسابووم، كورسى و فارگۆنه‌كه‌ى خۆم جيه‌هه‌شتبوو؛ بۆ خواردنه‌وه‌ى به‌ره‌يه‌ك و نانخواردني‌ك هاتبوومه‌ كافتيرباكه‌. گۆشه‌گير، له‌ سووچي‌كى كافتيرباكه‌ دانسته‌بووم و سه‌رگه‌رمى كيشانى سكيچي‌ك بووم.

زۆر سه‌يره‌! له‌م رۆژانه‌دا هه‌ركه‌ ده‌ستم ده‌دايه‌ پته‌بستى فه‌حميه‌كه‌م و ده‌مويست سكيچي‌ك بكه‌م، ده‌مويست ديه‌نى هه‌وشه‌ى ماله‌كه‌مان ده‌هاته‌ پيش چاو له‌ هه‌له‌بجه‌. هه‌ولم ده‌دا له‌ده‌ست ئه‌و وپه‌يه‌ خۆم رزگار بكه‌م كه‌ هه‌ميشه‌ ده‌هاته‌وه‌ به‌ر ديه‌دم: خوشك و برا و سه‌رتاپاي مندا‌له‌كانيان، له‌گه‌ل دايم و باوكم.. له‌ناو هه‌وشه‌ى ماله‌وه‌دا، له‌ژيتر ته‌په‌وتزيكى شيني كيمي‌اويدا كه‌له‌واژ ببونه‌وه‌. له‌ نيزي‌ك ئه‌واندا: سۆنده‌يه‌كى سوورى دريژ، وه‌ك لاشه‌ى ماري‌كى ئه‌ستورى زه‌به‌للاح، له‌ناو هه‌وشه‌كه‌دا كوژراو؛ له‌ملا‌تريشه‌وه‌ چه‌ند تاكه‌ نه‌عليكى له‌هۆشخۆچوو، له‌گه‌ل په‌يزه‌يه‌ك كه‌ هه‌تا هه‌تايه‌ هه‌چ كه‌سى ترى به‌ره‌و بانيره‌كه‌ پى سه‌ناكه‌وى...

ئه‌م ديه‌نه‌، هه‌موو ده‌م، له‌وكاتانه‌ى ده‌ستم ده‌دايه‌ پته‌بستى فه‌حميه‌كه‌م ده‌هاته‌وه‌ پيش چاو. به‌ خۆم ده‌گوت: «چى بكه‌م»، «كى وه‌ك منه‌؟»؛ «سه‌رجه‌م خانه‌واده و خۆشه‌ويستانت له‌ ماوه‌ى چاو‌ترووكانيكدا له‌ناو‌بچن و خۆشت له‌ غه‌ريبيدا...!».

- ئه‌مه‌ به‌راستى كاريكى قورسه‌.

– چى؟

– كە بتوانىت وەھمىيەك بۆ خۆت دروست بىكەيت و بېيتە ئەلئەرنە تىفېك.

لەنا و كافىتېرىيە شەمەندەفەرەكە دلى خۆم تەنبا بەوە خۆش دەکرد كە چەند سەعاتىكى دىكەيە و ئىتر دەگەمە ساتىياگو.

– لە سەرەتادا خانوويەكى بىچكۆلەت بۆ بەكرى دەگرم.

قىنۆس ئەمەي پى دەگوتم. منىش دەمگوت:

– ئىسواران جارىە جار بۆ خۆشم دەچم كاردەكەم: لە باخچە و مەيدان و شۆيتە گشتىيەكاندا ستاندا و بۆردەكەم ھەلدەدەم و پۆرتريت بۆ خەلەك دروست دەكەم.

– بەلام من بۆ خۆم دېم خانووەكەت بۆ دەپرازىنمەو.

– دىوارەكانى ھەمووى بە رەنگە جوانەكانى مېھرەبانىي تۆنەخش دەكەم.

– ژوورېكت بۆ جىبادەكەمەو بۆ ستۆدېۆكەت.

– منىش بۆ خۆم خواردنى كوردەوارىيانەي خۆمانت بۆ لى دەنېم.

قىنۆس دەيگوت:

– نە! تۆ دانىشە. بۆ خۆت ھەر رەسم بىكە!

– قىنۆس گىيان، رەسمى من تەواو نابى.

– لە ساتىياگو ھەر رەسم بىكە.. ھەر رەسم بىكە... ھەتا ئىتر دەبىنى: ھەموو وەھمەكانت بوونەتە واقع!

من بەبىرمە: كە لەگەل قىنۆس دەبووم و لەگەلى دەكەوتە گفتوگو، ھەمىشە چرپەچرپىكى دوورەدەست دەھاتە گوتىم؛ لەو دەچوو لە شۆيتىكى نىزىك مەنەو بەلندەيەك خەون بىيىنى يان چەند تالە گىيايەك لە دوورەو بەبەنەو بپووين و سەر دەربىكەن.

لە پەنجەرەي كافىتېرىياكەو، دەمدىت: بەپىچەوانەي ئاپارتمان و بازاري ئاپوورە و جەمە ئوتومبىلەكانى پارىس؛ مېترگ و كەژ و دەشتى سەوز، ئەسپ و بەلندە و مېگەلى مەپ.. ورە وورە وەدىاردەكەوتن. ئەگەرچى من نەمدەزاني ئاخۆ ئىستا لە كوتىم و ناوى ئەم مەلەندەي پىيدا تىپەر دەبىن چىيە، بەلام رەنگى ئەم دىمەنە تازە سروشتىيانە، وەك ئاوازيكى خۆش دادەپرايە كانگامەو، مېشكى ماندوومى ھىمەن دەكردەو. پى بە دل حەزە دەكرد تا دەگەمە ساتىياگو، ھەرگىز ئەو پەنجەرەيە جى نەھىلەم و ھەر تەماشاي ئەم سروشتە پاكە ئارامبەخشە بىكەم.

لەناكاو زەردەخەنەيەك كەوتە سەر لىتوم، بە خۆم گوت: «ئەو شۆيتەي بۆشى دەچم، سەيرە؛ نازانم كوتىيە. ھەرگىز نەمدىو!».

قىنۆس پىتى دەگوتم:

– مەلەندىكى تا بلىتى قەشەنگ و دلگىرە. ھەر كە لىي نىزىك دەبىتەو، ھەر كەژ و چىاي رەنگاوپەنگە، ھەر رووبار و رەز و باغاتە دىتە پىشوازىت. ئاسمانەكەي پەلەكەزىپىنەي لى نابىت. ھەوايەكى تا بلىتى خۆش و سازگارى ھەيە.

دەيگوت:

– ئەگەر بىتى، بەراستى، سەرت لەو جوانىيە ئەفسووناوييە سوپ دەمىنى.

منىش دەمبىست لە ھاتنى خۆم ئەرخانى بىكەمەو:

– سروشت، بەراستى، گىيانىكى دىكەم بەبەردا دەكاتەو.

– بە تۆ بى: ھەرگىز ئەو بى بەجى نەھىلى!

بە قىنۆس گوت: قىنۆس..

– بەلى.

– من ماوئەيكى زۆرى ژيانم لە پارىس، ھەر بۆ خانوو دەگەرام و ھىچ خانوويەكم دەست نەدەكەوت. ھەندى شەو دەچومە مائە ھاوپىكانم، ھەندى شەوانىش تا بەرەبەيان لە بارەكان دەمامەو، زۆرىەي شەوانىش ھەر لە دەروە لە قاوہخانەكاندا يان بەدەم پىياسە رۆژم دەكردەو. شەويەك لەو شەوانەي پىكەسى و بى مالىيى خۆم، لەسەر شەقامىكەو سەرم ھەلپى تەماشاي بالكۆنىكم كرد. سەگىكم بىنى، ھەر دوو دەستى بەسەر شىشەكانى شوورەي بالكۆنەكەو گرتىو و تەماشامى دەكرد. من بى مال لەوكاتەدا زۆر بەزەبىم بە خۆمدا ھاتەو، لە دلى خۆمدا پىكەنىم، بە خۆم گوت: «ھەبھات! كە لە كوردستان بووم، من لە بالكۆنەو تەماشاي سەگم دەكرد؛ ئىستاش لە ئوروپا سەگ لە بالكۆنەو تەماشاي من دەكات».

قىنۆس بەم قسەيەم زۆر پىكەنى. پاشان وتى:

– وەيش... قورىانت بىم.

منىش گوتم:

– ئەوا زياتر لە ھەوت سائە لەناو ئەو پارىسە ئاپوورەيدا پىشام؛ ھەمىشە «مىترۆ، بولتو، دۆدۆ».

قىنۆس گوتى:

– وەرە.. وەرە بۆ لاى من.. دارا!

گوتم: بەلام ھەتا كەي؟ ھەتا كەي؟

قىنۆس پەنجەكانى ھەر دوو دەستى رۆكردە نىتو قىرم. سەرمى بە سنگى خۆيەو نا؛ ھەستەم بە گەرمابى ھەناسەي دەكرد، گوتى:

– تا ئەو کاتەی خۆت هەژدەکەیی.. تا هەتایە.

فینۆس پەنجەکانی بەناو قژمدا دەگەڕاند و دەیلاواندەمەوه:

– لەوێ، چوار پینچ بێستانی گەورەمان هەیە، لەگەڵ کێلگەیهکی تا چاو هەتەر دەکا هەراو. لەوێ، باوەشی ئەو سروشتە بەهرەیی جوانترین تابلۆکانی ژیاوت دەدات. هونەرەکشەت گیانیکێکی تازە و خۆنیکێکی تازەیان بەبەردا دەکرێتەوه. لەوێ، لەمەودوو، نە جیهان بۆ من چیتەر ئەو گوندە بچووکە دەبێت و نە بۆ تۆش چیتەر ئەو زیندانە گەورەیه!

بەدەم بیرهاتنەوهی ئەم قەسەکانی فینۆس، لەناو شەمەندەفەرەکه‌دا، خەیاڵ بردبوومیەوه؛ شارۆچکە خنجیلانە وێرانکراوەکەیی خۆمانم وەبیردەهاتەوه: هەلەبجە، کەژ و کێو و ڕەنگینەکانی، چیا سەرکەشەکانی، ڕەز و بێستانە پاراوەکانی، دوو ئاوانە میهرەبانەکانی «ئەحمەد ئاوا»، نەسی و دارستانەکانی «گولان». یەکه یەکه دەهاتنەوه پیش چاو و دەمدین: لەگەڵ فینۆس دە دوواژدە ساڵ گەنجتر ببوومیەوه؛ لە کێلگەکاندا بەیه‌که‌وه زرعتمان دەکرد؛ لە پێدەشتیکێ سەوزەلاندایاریمان دەکرد و یەکتریان راودەنا؛ لەناو گیایوگۆلێکی فینکدا، لەپال زارێکی قەوزاویدا ڕاکشایوین و وەک دوو ماری عاشقەوماشقە لەیه‌که‌تر ئالابوین..

فینۆس دەیگوت:

– داپیرەم هەشت مانگێک لەمەوبەر سەری نایەوه، خانووبەه‌کی گەوره و جوانی لەدوای خۆیه‌وه بۆ من بەجێ هێشتوووه. ئەگەر بێی، قەناعەت بە باوکم دێنم، دەچین پێکه‌وه لەو خانووه‌ ده‌ژین.

– من لە چاوی تۆ زیاتر هێچی دیکەم ناوی، فینۆس. تۆ خۆت مائی منی. ئەری بەراست، من پیش ئەوه‌ی بێم، دەبێ خانووه‌کەیی ئێرەم بفروشم!

– خانووه‌کەت هی خۆتە؟

– سالتیک نابێ کرپومه.

– ئنجا بۆ دەیفروشی؟

– بۆئەوه‌ی لەوێ خانووی خۆمان هەبێت و کرێیی خانوو نەه‌بین.

– لە خانووه‌کەیی داپیرەگەوره‌مدا دەژین.

– که‌واته، پارەیی ئەم خانووه‌ی پارێسم دەخەینه‌ پڕۆژە و کاریکه‌وه.

– تۆ دەزانی؛ ئێستا باوانم دلایان چەند خۆش دەبێ، دارا!

– بە چی؟

– بەوه‌ی ئەگەر بزانی «هونەرماندێک» دێ داوا‌ی دەستم دەکا...

– پێیان بلێ «ئەو پیاوه‌ لەپێناو من پارێس بەجێ دێلێت و دێ لە گوندەکەیی ئێمه‌ ده‌ژی».

– لەوانه‌یه‌ لە سەرەتادا باوەڕم بێ نەکه‌ن، دەزانی!

– باوەڕ بە چی نەکه‌ن؟

– بەوه‌ی که‌ پیاویک لەپێناو من ئەم پارێسه‌ خۆشه‌ به‌جێ ده‌هێلێ و دێ لە سانتیاگو ده‌ژی.

– بلێ «شیتە».

– نا. راستییەکان پێ دەلێم. دەلێم: شەیدای من بووه‌.

– پێیان بلێ «ئەو پیاوه‌، کۆنە جوتیارێکی کورده‌، غەریبیی کێلگە و بێستانەکانی ولاتی خۆی دەکا».

– نا. دەلێم: هەر لەبەر من ئێسپانیاشی لە لا شیرین بووه‌ و دێ لە سانتیاگو ده‌ژی.

– پێیان بلێ: «ئەم پیاوه‌ هیچ که‌سوکاریکی نەماوه‌. که‌سی نییه‌ خۆشی بویت و به‌ختیوی بکا. من لە راهی ئەو خوایه‌ ئێتر ده‌یگرمه‌ خۆم».

– نا..! راستییەکه‌یان پێ دەلێم. دەلێم: «نیگارکی‌شیشیکی ده‌وله‌مه‌نده‌؛ که‌له‌رییه‌کانی پارێس خوا خواپانه‌ تابلۆ جوانه‌کانی لێ بکرن».

– پێیان بلێ «لادیتییه‌.. غەریبیی چیا و گوند و ڕه‌شمالان ده‌کا»!

– وایان پێ نالێم.

– ئەی ده‌لێی چی؟

– ده‌لێم «هونەرمانده‌، هەز لە سروشت و هێمنی و جوانی ده‌کا».

– باشه‌، ئەدی ئەگەر لێتێیان پرسێ «بۆچی دێته‌ ئێره‌»؟

– پێیان ده‌لێم «بۆ من»، «لەبەر من دێ».

– بەراست؟

– هەر راست و ڕه‌وان وایان پێ ده‌لێم. ده‌لێم «یه‌که‌ترمان خۆش ده‌وی». ده‌لێم «دێ بۆئەوه‌ی پێکه‌وه‌ بژین».

– پێیان خۆش ده‌بی!

– زۆر.

– دلنای؟

– ده‌لێم: ماوه‌یه‌کی زۆره‌ که‌ یه‌که‌تری ده‌ناسین.

– ئینجا خۆ هەر وایشه‌!

- منیش واهه‌ست ده‌کهم، دارا گیان.

به‌خۆشه‌ویستی و نیگایه‌کی میهره‌بانه‌وه، سه‌یری چاویم ده‌کرد:

- به‌لام پیم بلتی، قینۆس، تۆ‌ئو هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌کۆی بووی؟

قینۆس، چاوه‌کانی پر باری شهرم، ده‌تگوت دوو فینجانی پر قاوه‌ی سه‌وزن:

- چاوه‌پیم ده‌کردی.

- له‌کۆی؟

- له‌سانتیگاۆ.

سانتیگاۆ!

له‌ناو فارگۆنی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ دانیشتیبووم و ئەم وشه به‌ ده‌می ئەو زۆر شیرینه‌ی «سانتیگاۆ» به‌ نه‌غمه‌یه‌کی خرۆشین و دلگیره‌وه له‌ میشکمه‌دا ده‌زنگایه‌وه. له‌ناو ئاسووده‌یی خۆمدا ده‌خنامه‌وه و له‌به‌ر خۆمه‌وه پێ ده‌که‌نیم.

10

ده‌نگه‌ ده‌نگیکی نامۆ له‌ خه‌ویکی قوول بیداری کردمه‌وه. که‌ چاوم کرده‌وه دیتم خه‌زانه‌ جوتیارێک بوون. دایک و باوک و کور و کچۆله‌یه‌ک. هه‌ستم به‌ نامۆیی و سه‌رسامییه‌ک کرد، ته‌ناهنه‌ که‌ می‌توانی سه‌له‌ماشه‌وه.

دایک و باوک‌که‌ له‌نیۆ خۆیاندا به‌ زمانیک قسه‌یان ده‌کرد که‌ تێیان نه‌ده‌گه‌یشت. به‌ چاوی خه‌واله‌وه‌ ته‌ماشای پیاوه‌که‌م کرد، له‌ دلی خۆمدا گوتم: «له‌وانه‌یه‌ که‌ ته‌لان بن». باوک‌که‌ یه‌که‌سه‌ر ته‌ماشای کردم و به‌ زمانی ئیسپانی پیتی وتم:

- ئیواره‌ باش.

منیش هه‌ر به‌ ئیسپانی وه‌لامم دایه‌وه:

- ئیواره‌ باش.

پاشان له‌ باوک‌که‌م پرسى:

- سه‌عات چه‌نده‌؟

سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی مه‌چه‌کی کرد:

- یه‌ک و ده‌ ده‌قیقه!

به‌لامه‌وه سه‌یر بوو! نزیکه‌ی حه‌وت سه‌عاتیک ده‌بوو خه‌وم لی که‌وتبوو، ترسام، له‌ دلی خۆمدا گوتم: «له‌وانه‌یه‌ شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ له‌ سانتیگاۆش تێپه‌ری کردبێ!»، «چ بکه‌م؟» به‌په‌له‌ سه‌یریکی په‌نجه‌ره‌که‌م کرد: هه‌ر زنجیره‌ شاخی سه‌وز و سه‌خت و

گه‌ردنکه‌ش بوون، وێرای قه‌دپاالی سه‌وز و که‌پر و سابات و ده‌شته‌لانیکی په‌نگین، له‌گه‌ڵ رووباریکی پێچاوپێچی ئارام که‌ قه‌ت کۆتایی نه‌ده‌هات. تێپه‌ر ده‌بوون.

باوک‌که‌ زانی که‌ غه‌ریب و نابه‌له‌دم، هه‌ستیشی پێ کرد که‌ به‌م وه‌لامه‌ی ئەو شله‌ژام، یه‌که‌سه‌ر پرسى:

- بۆ کۆی ده‌چی؟

- سانتیگاۆ دی کۆمپۆستیللا.

ئارام بۆوه، وتی:

- جارێ ماویه‌تی.

پرسیم:

- تێمه‌ له‌ کۆپین؟

وتی: ویستگه‌ی پێشوو ئۆرێنسِه‌ Orense بوو. دوای بیست ده‌قیقه‌ی تر ده‌گه‌ینه‌ سانتیگاۆ.

- سوپاس.

ئهمه‌م وت و چاوم له‌ سروشتی په‌نگینی ئەودیه‌ په‌نجه‌ره‌که‌ درووی.

قینۆس راستی ده‌کرد! مه‌له‌بەندیکی چه‌نێک په‌نگین و دل‌پینه‌!

له‌ گۆشه‌ی ده‌سته‌ چه‌پی په‌نجه‌ره‌که‌وه، به‌ قه‌دپاالی شاخیکی به‌رزی سه‌رکه‌شه‌وه، کلکی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی خۆمانم ده‌دیت، له‌سه‌ره‌خۆ ده‌سوورایه‌وه و به‌دووامانه‌وه ده‌هات. ئەم دیه‌نه‌ زۆر سه‌رسامی کردم، له‌هه‌مان کاتدا دل‌خۆشیش، شاگه‌شکه‌بووم، وتم: «تۆ بلایی چیا سه‌خت و سه‌رکه‌شه‌کانی کوردستانیش پۆژێک دابی ئاوها شه‌مه‌نده‌فریان تێ بگه‌ڕێ! ئەم مه‌له‌بەنده‌ شاخاوی و سه‌رکه‌ش و په‌نگینه‌، به‌ته‌واوه‌تی هه‌له‌بچه‌ و شاخه‌ سه‌وز و گه‌رده‌نکه‌شه‌کانی هه‌وره‌مانی بیر ده‌خستمه‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی سالانیکی یه‌که‌جار زۆریش بوو چاوم به‌ هیچ چیا و چۆم و په‌ز و پێده‌شتیکی هێنده‌ په‌نگین و سېحراوی نه‌که‌وتبوو، بیهینی ئەم سروشته‌ کێویله‌ و سازگار و دل‌پینه‌ وای لێم ده‌کرد هه‌ست بکه‌م له‌ باوه‌ش ولاته‌که‌ی خۆمدا بم، له‌وه‌ش زیاتر وای لێ ده‌کردم هه‌ست به‌ ئارامی و هۆگری و ئۆخژه‌ن بکه‌م. وه‌ک ئەوه‌ی له‌ خه‌ونیکی خۆش راست بێستمه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک که‌وته‌ سه‌ر لیوه‌کانم، به‌خۆم گوت: «ته‌واو»، «دیم لی‌ره‌ ده‌ژیم».

گیان قینۆس! ئەو شه‌وه‌ لێم پرسى:

- له‌ سانتیگاۆ هیچ شوێنیک هه‌یه‌ وه‌ک ئەوه‌ی مؤفاختی پاریس که‌ نیگارکێشه‌کان تییدا کۆبینه‌وه و پۆرتریت بۆ خه‌لک دروست بکه‌ن؟

وتی: نازانم. هه‌رگیز شوێنیک ئاوه‌ام نه‌دیوه‌.

ئنجا گوتی:

- پاشان، ژماره‌ی دانیشستوانی خه‌لکه‌کی زۆر که‌مه؛ به‌هه‌مووی ته‌نیا هه‌شت هه‌زار که‌سیکی لێیه.

- به‌راست؟

- به‌لام گه‌ره‌کی کاتیدراله‌که له‌سانتیاگو هه‌میشه پره له‌تووریست، به‌تایبه‌تی هاوینان، به‌هه‌زاران خه‌لک له‌هه‌موو ئه‌ورووپاوه‌رووی تی ده‌که‌ن. ئه‌ورووپیه‌کان به‌سانتیاگو ده‌لێن «قه‌عه‌دی ئه‌وروپا». ده‌زانی؟

- بۆ؟

- چونکه بارانی زۆر لێ ده‌باری.

من زۆر هه‌زم ده‌کرد قینۆس باسی گونده‌که‌ی خۆیم بۆ بکا. گویم شل کردبوو، پاشان وه‌ک ئه‌وه‌ی بیه‌وئ سوعبه‌تیکم له‌گه‌ل بکا، پیکه‌نی:

- ئه‌گه‌ر بیتی له‌وئ ستانده‌که‌ت له‌به‌رده‌م کاتیدراله‌که هه‌لده‌یت و پۆرتیت بۆ ئه‌و هه‌موو خه‌لکه‌ی ئه‌وئ دروست بکه‌ی، له‌ماوه‌ی مانگیکدا، ئیتر بۆ خۆت ده‌بیته «ملیۆنێر»!

وتم: هه‌ولده‌ده‌م ورده‌ورده‌ خۆم له‌و ئیشه‌ی بازرگانیه‌ی دوور بکه‌مه‌وه.

وتی: ده‌توانی بشچیت «قیلا گارسیا» له‌قه‌راغ ئه‌تله‌نتیک؛ پۆرتیت بۆ خه‌لک دروست بکه‌ی.

- ئه‌تله‌نتیک له‌وتیه‌ی دووره‌؟

- هه‌ینده‌ی دوور نییه، به‌پێی نێو سه‌عاتیک له‌ماله‌که‌ی ئێمه‌وه‌ی دووره.

- له‌وانه‌یه‌ هاوینان خه‌لک زیاتر بێن بۆ ئه‌وئ!

- به‌هه‌رانه‌ی، هه‌میشه‌ پره له‌تووریست.

ئنجا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک ته‌واوی روخساری گه‌شانه‌وه:

- وه‌ره! ده‌تبه‌م ئه‌و شوێنه‌ت هه‌موو پیشان ده‌ده‌م. پیکه‌وه‌ ده‌چینه‌ قه‌راغ رووباره‌که‌ی شاری «لاکۆرنیه»، شوێنیک هه‌تا بلێی ده‌رفته‌. ده‌چین پیکه‌وه‌ سه‌ر له‌ مۆزه‌خانه‌که‌ ده‌دین. (باغی فریشتان)، (گه‌ره‌کی مامزان)... هه‌واگه‌ و دیه‌نی هه‌ینده‌ دلگه‌یری تێدا، قه‌ت له‌ ته‌ماشاکردنیان تێر نابێ!

پیاوه‌که‌ی به‌رامبه‌رم، ته‌ماشای زه‌رده‌خه‌نه‌ی ئاسووده‌ی سه‌ر روومی ده‌کرد. سه‌رم به‌رز کرده‌وه (هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی بیدوینم) له‌و پیاوه‌م پرسى:

- کاتیدرالی سانتیاگو له‌وێستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه‌ی دووره‌؟

- نه‌خێر. هه‌رکه له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ر داده‌به‌زیت و ده‌که‌ویتته سه‌ر شه‌قامه‌که، به‌ده‌سته

چه‌پا ته‌نیا ده‌ده‌قیقه‌یه‌ک ده‌بی به‌پێ.

پاشان، وتی:

- سانتیاگو شارێکی بچوکه.

زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خۆشحالیتم کرد، وتم:

- به‌لێ.

پیاوه‌که‌ پرسى:

- جه‌نابت کاستیلائیته‌؟

- نه‌خێر. تووریستم.

رووم له‌په‌نجه‌ره‌که‌ کرده‌وه، گویم لێ بوو پیاوه‌که‌ وتی:

- هاتووی سه‌ر له‌کاتیدراله‌که‌ی ده‌ی؟

وتم: نه‌خێر! هه‌ندێ هاویریم لێره‌هه‌ن. هه‌ز ده‌که‌م بچم سه‌ریان لێ بده‌م.

- سێ سه‌به‌ی (پاپا) دیتته‌ ئه‌م مه‌له‌به‌نده، خوا رۆحی به‌پاریزی، دێ سه‌ر له‌کاتیدراله‌که‌ ده‌دا.

ئه‌م هه‌واله‌ هه‌ینده‌ سه‌رنجی منی رانه‌کیشا، به‌لام هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ی رووخۆشی ده‌ربهریم، وتم:

- بیستومه‌ ده‌لێن: ئه‌مه‌ کاتیدرالیکی هه‌تا بلێی قه‌شه‌نگ و سه‌نگینه‌!

- به‌لێ. سالی به‌هه‌زاران خه‌لک له‌هه‌موو ئه‌ورووپاوه‌ی دێن سه‌ری لێ ده‌ده‌ن. له‌سه‌ده‌ی دوو زده‌هه‌م دروست کراوه.

له‌ناکاو، له‌په‌نجه‌ره‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه، وێستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ری سانتیاگو لێ ده‌درکه‌وت. له‌که‌یفخۆشیان شاگه‌شکه‌ بووم. له‌سه‌ر شوێنه‌ی هه‌تلی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که، به‌ده‌سته‌ چه‌پ، له‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کی گه‌وره‌ی سه‌ی، به‌خه‌تیکێ درشت نووسرابوو:

«Santiago De Compostella».

خه‌ریک بووم له‌شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ داده‌به‌زیم، له‌ناو ده‌رگای شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌وه‌ ته‌ماشای سه‌ر شوێنه‌که‌م کرد: خه‌لک، به‌کۆمه‌ل، تاک تاک، جووت جووت، له‌سه‌ر شوێنه‌ی هه‌تلی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ راوه‌ستاوون. هه‌ر یه‌که‌یان به‌چاوه‌روانی و به‌په‌رۆشییه‌وه‌ چاویان ده‌گێرا. هه‌ر یه‌که‌یان پیشوازییان له‌خۆشه‌وێستیک، له‌هاویریه‌کی، یان له‌دایکی، یان له‌خوشکی، یان له‌باوکی، خۆیان ده‌کرد. من له‌و ده‌مه‌دا هه‌ستی غه‌مگینی و فیگاریه‌کی قوول نیشته‌ سه‌ر رۆحم. من سالانیکی یه‌کجار زۆره‌ له‌هیچ سه‌فه‌ریکمه‌دا، له‌هیچ گه‌شتیکمه‌دا، دایکم، باوکم، برام، یان خوشکم؛ هیچ که‌سیکم نه‌هاتوونه‌ته‌ پیشوازم! هه‌ستم ده‌کرد به‌دریژی ته‌مه‌نم، من هه‌میشه‌ ته‌نیا بوویم؛

هه‌میشه نامۆ و بیکه‌س و بئ پیشوازی!

له‌سه‌ر شو‌سته‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که، ده‌مویست به‌ناو خه‌ل‌که‌که‌دا، به‌ره‌و لای ده‌رگای
چونه‌ ده‌ره‌و به‌رۆم. له‌ناکاو کچیک‌کی کۆک، ده‌فته‌ریکی درێژی له‌ژێر هه‌نگل بوو، لیم
نزیك بۆوه، به‌ پیشوازییه‌کی گه‌رمه‌وه، وتی:

- ببووره، به‌رێزت قالیتری فانسیتیت؟

منیش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی:

- بۆچی؟

وتی: رایانسیپاردووم که پیشوازیتان بکه‌م و بتانگه‌یه‌مه‌ هۆتیلی (پانسیۆن).

- بۆچی؟

- له‌وێ شو‌نیا‌ن بۆ گرتووی.

پێکه‌نیم:

- نه‌خێر، من هه‌و نیم.

که له‌ ده‌رگای چونه‌ ده‌ره‌و نزیك که‌وته‌وه، دیتم دوو پیاو، وه‌ک دوو زۆران‌باز،
ئه‌م‌لا و ئه‌ولای ده‌رگایان گرتبوو. هه‌ر دووکیان به‌شێوه‌یه‌کی زۆر سه‌یر ته‌ماشایان
ده‌کردم. منیش که‌مێک سه‌له‌مامه‌وه، جه‌نتاکه‌م له‌سه‌ر شانم هه‌لته‌کاند و خۆم لێیان
که‌رکرد و رۆیشتم. خه‌ریک بووم به‌ناو ده‌رگا‌که تێپه‌ر ده‌بووم، یه‌کیکیان وتی:

- شه‌وی به‌ ۱۷۰۰ په‌سینت، ده‌لتی چی؟

منیش گو‌یم نه‌دان، رۆیشتم. له‌ دلی خۆمدا گوتم «دیاره‌ گه‌وادن».

که گه‌یشتمه‌ ناو دالانه‌که، دیتم له‌ ده‌سته‌ چه‌پمه‌وه، دوو پیاوی دیکه، به‌ هه‌مان
شێوه‌ راوه‌ستا‌بوون. یه‌کیکیان هه‌نگاوی نا، ویستی لیم بێته‌ پێشه‌وه؛ به‌لام ژنی‌ک
له‌لای ده‌سته‌ راستمه‌وه، که له‌ ته‌نیشته‌ دوو ژنی دیکه‌ راوه‌ستا‌بوو، زووتر
ده‌سپێشخه‌ری کرد و پێش پیاوه‌که گه‌یشته‌ لام، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه پیشوازی لیم
کرد:

- ئێواره‌ باش!

منیش ته‌ماشایه‌کی ژنه‌که‌م کرد، ژنیکی سه‌ر و قژ که‌مێک ماش و برنجی، خاوه‌ن
روخساریکی دایکانه، به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک رتی تی نه‌ده‌چوو ژنیکی خراپ و ده‌غه‌لکار
بئ:

- ئێواره‌ باش!

به‌په‌له‌ وتی:

- شه‌وی به‌ ۱۵۰۰ په‌سینت!

وتم: چی؟

وتی: جه‌نابت له‌ باسکه‌وه هاتووی؟

وتم: نه‌خێر.

ئه‌م جاره‌ وایزانی ئیسپانی نازانم، هه‌ر دوو ده‌ستی له‌ژێر بناگوتی چه‌پی دانا و
هێمای نوستنی بۆ کردم، پاشان هه‌ر به‌ده‌م هێما کردنه‌وه، بۆی روون کردمه‌وه:

- یه‌ک شه‌و به‌ ۱۵۰۰ په‌سینت.

وتم: خانوو؟

وتی: به‌لێ.

وتم: له‌کوێ؟

دلی خۆش داها‌ت که دیتی ئیسپانی قسه‌ ده‌که‌م، وتی:

- له‌ گه‌ره‌کی کاتی‌درا‌له‌که.

- به‌ ۱۵۰۰ په‌سینت؟!

وتی: له‌ سانتیا‌گۆ خانووت له‌وه هه‌رزانتر ده‌ست ناکه‌وی!

وتم: گرا‌نه.

- گرا‌نه؟ ژووری‌ک له‌ هۆتیلی‌کی ته‌نانه‌ت دوو ئه‌ستیره‌شدا ئه‌مرۆ به‌ ۱۹۰۰
په‌سینت ده‌ست ناکه‌وی!

له‌و ده‌مه‌دا ته‌ماشایه‌کی ژن و پیاوه‌کانی ده‌ورو‌یه‌ی خۆم کرد، راوه‌ستا‌بوون و گو‌تیا‌ن
پا‌گرتبوو. ژنه‌که درێژی پێ دا:

- بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی خۆت پێت ده‌لێم، ژوور له‌ هۆتيله‌کان نه‌ماوه. هه‌موو هۆتيله‌کان
له‌ دوو رۆژ له‌مه‌وبه‌ره‌وه هه‌موویان ح‌جز کراون.

له‌وکاته‌دا، یه‌کی‌ک له‌و دوو پیاوه‌ی که پێشتر له‌ناو ده‌رگای ها‌تنه‌ ده‌ره‌وه‌دا سه‌یریا‌ن
ده‌کردم، له‌گه‌ڵ ژن و پیاوی‌کی رێکپۆش (دیار بوو تووریست بوون) به‌ ته‌نشتمان‌دا
تێپه‌ر بوون، به‌ره‌و پێپیل‌که‌ی شه‌قامه‌که ده‌رۆیشتن. من له‌ پیاوه‌ تووریسته‌که‌م پرسى:

- ئه‌رێ، بمووره! ئه‌م هه‌رایه‌ چیه‌؟

- چما نازانی؟

- نه‌خێر.

- پاپا؛ پاپای پیرۆز سه‌ردانی سانتیا‌گۆ ده‌کات.

ژنه‌که هه‌ر له‌ غه‌می به‌کری‌دانی خانووه‌که‌یدا بوو:

- ده‌لتی چی؟

ئىستا دەچمە لای ھەقالىکم و دووای سەعاتىک يان دوو سەعاتى تر دەگە پىتمە ھە.

وتى: ئارەزووى خۆتە.

- کلیلی مالہ کہم بدہری، لہ گہل ناو نیشانہ کہی؛ خوم دیم دەیدوژمہ وہ.

- ئىيمە لە ھەمان ئاپارتمانە کەى تۆدا دەژىن.

- با شتر.

- ژووره که ی تو له نهومی سییه مه. هه مان نهومی ماله که ی ئیمه.

- زۆر باشه.

دهستم بۆ باخه لم دريژکرد، ۱۵۰۰ په سينتم دايه. نويش کارتېکي بچکوله ي سپي دامي:

- ئەمە ئادرېسى مالىھە مانە، لە گەردەكى كاتېدراڵە كە. ئەمەش كىلىلى ژورەكە تان لە نەھۆمى سېيەم، ژمارە (۳).

- نهۆمی سییەم، ژمارە (٣).

- سوپاس.

دهستی بۆ کارته بچکوڤه سپیه که ی دهستم درێژکرد:

- ناوی خاوه نماله که له سه ر ئادر یسه که دا نووسراوه: (مه دام کارلوس).

– مه‌دام کارلۆس ناوی به‌ریژتانه؟

- تہدی ناوی جہ نابت؟

- دارا.

- چکار دهکن؟

- نیگار کی شہم۔

- ٿاھ، زور باشه! ٺٽه ۾ ڪهه مڃاڻه نٿي ڏيکارين ٿا. ٻي ڀاڱي ۾ به ڪري ٿا. ڏيکارين ٿا. ڏيکارين ٿا.

- سوپاس، لوتفتان ههیه.

– چاوهريٽين.

ژنه که رۆیشت. من سه‌بیریکی ئەملاو ئەولای شەقامه درێژه، به دوو لا کشاوه‌که‌ی دهسته راست و دهسته چه‌په‌ی خۆم کرد، رووم کردوه به‌رامبه‌ری خۆم: «شەقامی‌کی باریک و بچکۆلانه‌ی هه‌راز»، ده‌قاده‌ق، خۆیه‌تی! به‌ته‌واوه‌تی به‌پیتی وه‌سفکردنه‌که‌ی قینۆس ده‌رۆیشت. یه‌کسه‌ر په‌ڕیمه‌وه، شەقامه‌ باریک و هه‌رازه‌که‌ی به‌رامبه‌ر خۆم گرت‌ه‌به‌ر، سه‌رکه‌وتم. هه‌ر سه‌رکه‌وتم. جانتایه‌ک به‌شانه‌وه، جانتایه‌کی دیکه‌ش

من بیرم ده کرده‌وه: تووریستیکی زۆر له‌بهر سه‌ردانی پاپا هاتوونه‌ته سانتیاگو.
هویتیله‌كان هه‌موو گیراون، کرپی خانوو گران بووه.

- نا، زۆر سوپاس.

پښتېم. به دېم پښتنه وه، له گه ځ ځمدا گوتم: «ئو! نه گړ نه مشه و ښو ښو ځو
له مالو نه بهی؟»، «یان نه گړ سه فهریکې بډ لایه ک کردبی!»، «چ بکه؟». «هرچونیک بی، باشر وایه نم شه و جارې بچه هوتیلک!».

- ہا؟

وتم: من تهنیا بۆیەک شەومە!

- تهنیا ئەم شەو؟

- بهائی.

- باشه. با بروین.

تۆپەلە کلیلیکی بە دەستەوه بوو، بە پیشم کهوت.

که کهوتینه رڼ، له دووره وه، به سهر دیواری ته ملا و نهولای همدروو پتپیلکه بهرزه بلوک چنه کی بهرام بهرم، تهفیشی کی رهنګینی گه ورم کهوته بهرچاو، وینه ی پایای له سهر بوو، به خه تیک کی درشت لیتی نووسرابوو: (۱۹ و ۲۰ ی مانگی ئووت: سهردانی پیروزی پایا بۆ سانتیاگو).

له ژنه که م پرسې:

- تھمرؤ چھندی مانگہ ؟

ژنه که له پېشه‌وه ده‌رؤښت، بې ئه‌وه‌ی رابو‌ه‌ستې:

- حه قدهی مانگه .

که به‌سهر پیپیلکه‌کاندا ده‌کوتین، ته‌ماشای به‌ریپی خوم ده‌کرد و له دلی خومدا ده‌مگوت: «ئه‌وه‌تا، ئه‌مه پیپیلکه‌یه‌کی به‌رزنی بلوک چن»، «ئیس‌تا ده‌مان‌خاته سهر شه‌قامیک که چ به‌دهسته راستا و چ به‌دهسته جه‌با ههر ده‌روا و درێژ ده‌بیتته‌وه».

پیپیلکه کانمان بری، که وتینه سهر شوسته‌ی شه قامه که، ژنه که راوه‌ستا، وتی:

- بهم شه قامه‌ی ده‌سته چه پده وه.

وتم: نهء، تكايه!

وتی: چچی؟

وتم: ئەگەر قبوول بکەن، من پارەى کرێى ئەم شەوتان هەر لە ئیستاه دەدەمى.

کاتی گیشتم بهردم که نیسه که، کوپنکی گنج به بهردم که نیسه که دا ږت دهبو، رامگرت، وتم:

- ٹھہری زہرمت نہ بی، ببوورہ! شہ قامی (پہرہ دیس) پی نازانی؟

- شہ قامی «چی» ؟

- شہ قامی پھرہ دیس؟

پیکنی، وتی:

- من تهنیا شه قامی (ئەنفیرۆ) پێی دەزانم.. ئەوەتا لەم تەنیشتەوه، یەکەم کۆلان، بەدەسته راست!

له دلى خوځېدا وتم: «ماقوول نبييه! چوڼ!»

به‌رده‌م که‌نيسه‌که‌م جی هيتت، که‌وتموه ريگا. ههر چاوم ده‌گي‌را و ده‌گه‌رام، هيچ ريگايه‌که‌م به‌ ناوی شه‌فامي په‌رده‌يس نه‌دۆزيبه‌وه.

له سه‌ری کۆلانه‌که چاش ما بووم. به سه‌ر سامییه‌وه ته ماشای پیایه‌کی پییرم ده‌کرد که خه‌ریک بوو له ماله‌که بیان ده‌رده‌هات، لیتی نزیك که وتمه‌وه، لیم پرسى:

- بیوورہ، خالہ، شہ قامی پھرہ دیس پی نازانی؟

تہ ماشایہ کی جانتا کانی کو لمی کرد:

- نازانم!

پاشان وتی:

- دنیای لهم گره که یه؟

- بهائی، دنیام۔

- پٽيان نه وڻي له نزديڪ ڪوٽيه؟

- وتیان له کولانی که نیسه که یه ، ته نیشته که نیسه ی سانت ژاک.

- ئی ئەمە کە نیسە ی سانت ژاکە!

- بہ لے۔

- به لام هیچ شه قامیٔک بهم ناوه لیږه نییه.

- سہیرہ!

- منیش پیّم سهیره!

- من حەوت ساڵە لەم کۆلانی دەژیم، هیچ شەقامیەک بەم ناوە، تەنانەت لە هەموو گەڕەکە کە شماندا، نە بیستوو!

دهمویست برۆم، پیاوهکه وتی:

به دده ستمه وه، هه ستم به که مییک ته نگه نه فیه سی ده کرد.

هيندهي پي نه چوو، هه ورازي شه قامه که بووه راسته ري. فينوس ده يگوت:

- که شه قامه هه و راز ده که ده بیته وه راسته یئ، نریکه ی سه ده مه تر یکی دیکش هه ر راسته و راست ده یۆ، ئیدی له و ناوه، به دهسته راست، لووتکی که نیسه یه کت لی وه دیار ده که وئ: که نیسه ی سانت ژاک!

ئاورپىكىم بە لاي دەستەراستى خۆم دايەۋە و بەرز رووانىم، دىنىم بەراستى: لووتكەي كەنىسەيەك، بە نەخش و نىگارى پاراۋەي جوانى شىۋازى گووتىك، لىم ۋەدىار كەۋت. «ئەمە كەنىسەكەيە، كە باسى دەرگە: كەنىسەي سانت ژاك».

له خوشییان پټم زهویی نه ده گرت. ههنگاوم بهرترتههنا. له دلی خۆمدا دههگوت: «خوای گهوره، ئیستا که دهگهه بهردهم ماله کهیان و له ده رگا دهدهم؛ کاتی قینۆس دیت و ده رگام لی دهکاتهوه، دهبن ههست به چی بکا!». «لهوانیه له سه رتادا باوه به چاوی خۆی نکا!»؛ «بهلام نا، دهزانی!»، «له پارسهوه، پیش چهند روژ؟ پیش حهوت روژ، نامه بۆی نارد، بۆم نووسیبوو: له دهووبه ری ۱۸ و ۱۹ ی مانگ دیمه لات، چاوه پټم به! ئیستا نامه کهمی پتی گهشتوه، دهزانی. دهزانی که دیم دهییتم. ئیستا چاوه پټم دهکا. ناشی سه فهری بۆ هیچ لایهک کردبی! تۆ بلیتی! نهوتتا ئه مه کۆلانی کهنسه کهیه! قینۆس دهیگوت:

- پیچ ناکہ یتہ وہ، تا دہ گہ یتہ کولانی کہ نیسہ کہ!

ئەودەتا، با بېرەوہ پېچ بکەمەوہ. ئیتەر ئەمە کوئانی کە نېسە کە یە. خوہ تی.

له ئوروپا، ئەمەى خوښه كه ناوېشان زۆر به ئاسانى ددهۆزرىتهوه: فلان شار، فلان گهرىك، فلان كۆلان، فلان كۆد، فلان پىنگا، فلان ژمارهى خانوو، ئىدى تهواو دهگه بته جى.

ئېتىرا ئەم كۆلەنە، پېيۇستە بەدوۋاي رېڭاي خانوڭە ياندا بگەرېم. پېيۇست ناكالە كەس پېرسەم. ئاشكرايە: شەقامى يەرەدېس (paradis، خانوۋى ژمارە ۹).

کۆلانهکه: چۆل. خامۆش، له مالا و لهولاوه، درهخت سیبهریان به سهردا کردبوو. بۆنیککی خۆش له کۆلانهکه دههات، له بۆنی موورتک و ههلاڵان دهجوو. هیتور هیتور ههنگاوم ههلاهدنا، زۆر به وردبینیهوه تهماشای تابلۆی یهکهیهکهی ناوی شهقامهکانم دهکرد و دهمخویندهوه. چاوهریم دهکرد ههرکه ناوی (شهقامی پهردهیس) م بکهوتایهته بهرچاو، یهکسهه خۆمی پێدا بکهم و خانووی ژماره (۹) بدۆزمهوه.

سەرتاسەرى رېڭاويان و شەقامەكانى كۆلەنەكە گەرام، ناوى (شەقامى پەرەدىس) م
نەكەوتە بەرچاۋ! ناچاربوم كە دىسان، لەوسەرى كۆلەنەكەو بە ھەمان كۆلەندا
بگەرېتمەو و سەرلەنوئ، ئەمجارەيان زۆر وردىبىنانەتر، چاۋ بە تابىلۆى ناوى رېڭاكاندا
بخشېنمەو.

– بهلام تهنیشت که نیسه که، شقامیکی لیتی به ناوی شقامی نه نفیرنۆ.

پاشان پیکه نی، وتی:

– نازانم!

پیاوه که رۆیی، پیم وت «سویاس».

به پهله به رهو لای که نیسه که گه رامه وه، له دلی خۆمدا ده مگوت: «سهیره!»، «شقامی تهنیشت که نیسه که به!» «باشه»، «ئێ ئه وه تا، ئه مه شقامی تهنیشت که نیسه که به!» بهلام ناوه که ی، شقامی پهره دیس نیسه»، «ناویکی تره: شقامی نه نفیرنۆ».

یه کسه ر پیتچم کرده وه، ملم نایه شقامی تهنیشت که نیسه که (شقامی نه نفیرنۆ)، وتم «ئه گهر له م پتگایه دا خانووی ژماره ۹ خانوویکی سپیی به رز بیت و ده رگایه کی سه وزی دوو ده ربی هه بیت و وینه تاووسیکی به سه ره وه بیت، ئه و مانای وایه خۆیه تی و من ناوی پتگاکه م به هه له نووسیوه!».

به کونجکۆلییه وه چاوم به ژماره ی خانووه کاند ده گتیرا. له ناکاو، له ریزی خانووه کانی ده سته چه په وه، چاوم به خانوویکی گه وه ی دوو نهۆمی به رزی سپی که وت. خه نی بووم. وتم «ئه وه تا، خۆیه تی!». ده رگایه کی سه وزی دوو ده ربی هه بوو، وینه ی تاووسیکی له سه ر نه خشینرا بوو. «ته و او، ئه م خانووه خۆیه تی!»

ژماره ی خانووه که م خۆینده وه: ژماره (۹). «که واته هه بی و نه بی من ناوی پتگاکه م لای خۆم به هه له نووسیوو». «ئا وایه؛ بهلام بۆچی؟ هه بی و نه بی، ئه و شه وه ی که فینۆس ناو نیشانه که می دایه، سه رخۆش بووم: من واتای پهره دیس و نه نفیرنۆم له لا تیکه ل بووه».

ئه وه تا، ئه م خانووه خۆیه تی: «خانوویکی سپیی به رز، ده رگایه کی سه وزی دوو ده ربی، ژماره (۹). وینه ی تاووسیکی له سه ره».

گورج له به رده رگاکه راوه ستام و په نجم نایه سه ر زهنگی ده رگاکه. گوتم لێ بوو، دم و ده ست، زهنگی ده رگاکه له ژووره وه، له ناو سالۆنه که دا دهنگی دایه وه.

که میک کشامه وه، له به رده م ماله که یاندا ته ماشای نهۆمی سه ره وه ی خانووه که یان و په نجهره کوژاوه به رزه کانیانم ده کرد، که به پهره ده کی مه خمه لپی ئه ستور، تاریک، دادرابوونه وه. چلوپۆی دره ختیکی سه رکه ش، له و دیو دیواری ماله که یانه وه (دیار بوو باخچه یه ک بوو) به سه ر شان و ملی په نجهره کانه وه ده شنا به وه.

چووم دیسانه وه، په نجم نا به زهنگی ده رگاکه. وهک ئه وه ی له چۆله وانیه کدا زهنگ بداته وه، زهنگی دایه وه.

ماوه یه کی زۆر له به رده رگا چاوه رپیم کرد، کهس نه هات ده رگام لێ بکاته وه. له ناکاو

ئاورم به لای ده سته راستی خۆم دایه وه، له هه مان ریزه خانووه که ی ئه واندایتم ژنیکی، له دووره وه، سه ری له ده رگای خانووه که ی خۆیا نه وه ده ره ئیابوو، به چه په ساوی و کونجکۆلییه وه ته ماشای ده کردم. که چاوی به من که وت؛ به په له، وهک ئه وه ی بترسی، سه ری کشانده وه ژووره وه، ده رگاکه ی داخست.

من له به رده م ده رگاکه، هه ر راوه ستابووم، بیرم ده کرده وه. پیم جوان نه بوو که بۆ جاری سیته م پچم له زهنگی ده رگاکه بده مه وه. وتم: «دیاره له وێ نین!»، «تۆ بلتی سه فه ریان کردییت!».

کۆلانه که خامۆش، به م ئیواره درهنگ و خسته، جگه له له رینه وه ی گه لا و چلوپۆی دره خته کان، دهنگی هه چ شتیکی دیکه نه ده هات. هه ستم به که میک غه مگینی ده کرد. «نا»، «له وانه یه چووبیتنه میوانی».

پشتم کرده ده رگاکه. به خۆم گوت: «سبه یه نۆ دیمه وه». جانتایه ک به کۆله وه، جانتایه کیش به ده ستمه وه، ته ماشای به رپیتی خۆم ده کرد و به غه مگینییه وه به خۆم گوت: «باش بوو ئه و ژوورم له گه ره کی کاتی دراله که به کری گرت».

له پیتش ده رگاکه، پیتش ئه وه ی مالی فینۆس به جی به یتم؛ کاتی سه رم به رز کرده وه، دیم: پیره ژنیکی، له نهۆمی سه ره وه ی مالیکی ده سته چه په وه، له په نجهره وه، په رده ی لادابوو، به دزه نیگا وه، به کونجکۆلییه وه، دیار بوو ماوه یه کی زۆر بوو ته ماشامی ده کرد. کاتی بیهیمی من ته ماشای ده کم، یه کسه ر به په له پهره که ی دادایه وه. به خۆم گوت: سهیره! ئه م خه لکه بۆچی و ته ماشام ده کن؟»

11

ئه و ژووره ی به کریتم گرتبوو: له چینی سیته می ئاپارتمان که دا، ژووریتی گه وه ری و پیک، رازاوه، قه ره وێله یه کی دوو نه فره ی، کانتۆریتی گه وه ری جل و به رگ، میتزیتی باز نه یی بریقاوه که له ته خته ی دارگویتز دروستکرا بوو، دوو په نجهره ی بچووی پهره ئاوریشمی شین له ملاو له ولاوه که یه کیکیان ده یروانییه سه ر شقامیک، ئه وی تریشیان ده یروانیه ناو باخچه یه کی گشتی.

دیار بوو ژنیکی خانه دان و میوانپه رده ر و پاک و ته میز سه ره په رشتی ئه م خانووه ده کا. وای پنده چوو مادام کارلۆس هه ر خۆی، رۆژانه، ئه م ژووره ی من و ژووره کانی دیکه ی ئاپارتمان که ش پاک بکاته وه.

له یه کتریه ی نه وه ی دویت ئیواره دا، مه دام کارلۆس پیتی گوتم:

– من به ئه سل پۆرتوگالیم.

که وای گوت، من یه کسه ر ژنه ده رگه وانه کانی پاريسم بیه که وته وه: ئه وانه ی له

بەیانى كە لە خەو ھەلسام كاتژمێر نۆ بوو. بەكسەر بەپەلە قاوەلتیەكم كرد و قاوەیەكم خواردووە. دەرگاكم كلیل دا، بە ئاسانسۆر دابەزیمە خوارووە، چومە لای مەدام كارلۆس، بە حورمەتەوێ رۆژ باشم لێی كرد و پێم وت:

– مەدام، لەوانە بە ئەمشەویش ھەر لێرە مێنمەوێ. جارێ نازانم!

لەناو دەرگاكوو وەلامی دامەوێ:

– ھاوێلەكەى خۆت دۆزبێوێ؟

– نەخێر. ئێستا وا دەمەوێ بچم بۆ لای.

– ھەرچۆتێك بێ، پێیستە پێش كاتژمێر دووی پاش نیوەرۆ پێم بێی...

– زۆر باشە.

– ئاخۆ ئەمشەویش دەمێنیتەوێ یان نا؟

لێم پرسى: ئەگەر نیوەرۆ نەمتوانی بێمەوێ، دەتوانم تەلەفۆنتان بۆ بكەم؟

– بەلێ، بەلام پێش كاتژمێر دوو.

– زۆر باش! تەلەفۆنەكەتان لەلامە.

بە قسەكردنێكى ھەندێك مەتبەر و نازیبیەو، وتی:

– چونكە خەلكى تر دێن، داواى ژوورەكە دەكەن.

مەدام كارلۆس ھەقیشى بوو. دوینی شەو، لەسەر شەقامەكاندا دەمبێنى: سەرتاسەرى شار خۆى بۆ پێشوازیكردنى سەردانەكەى پاپا ئامادە كردبوو، دەیان لافیتە و ئەفیشى رەنگینی جۆراوجۆر لەسەریان نووسرابوو (بەخێرھاتنى سەردانە پیرۆزەكەى پاپا دەكەین)، (سەردانى پاپا شارەكەمان پیرۆز دەكا)، (بەخێر بێن بۆ سانتیاگو دى كۆمپۆستیللا). ھەر بابا بوو خەلكى تووریست؛ گەنج، پیر... تاك تاك، دەستەدەستە، جانتا لەسەر شان، ژن تێیان وەرەھاتن و مامەلەى كرتى خانوویان لەگەڵ دەكردن، پاشانیش وەپیشیان دەكەوتن بۆ ئەوێ بۆ شەوێك یا دوو شەو یا چەند شەوێك خانووكانیان بەكڕى بدەن. دیار بوو تووریستیكى زۆر، لەبەر ئەو سەردانەى پاپا، رۆژابوونە ناو شارەكە. سەبەبى، كە نۆزدەى مانگ بوو، پاپا دەگەشتە سانتیاگو؛ لە بەردەم كاتیدراڵەكە وتارى بۆ خەلك دەخوێندەوێ.

مەدام كارلۆس ھێشتا دەرگای دانەخستبوو، پرسى:

– پێم بێی؛ ھێچ خانووى دیکەت دۆزیووەتەوێ؟

ئاورم داڵەو، وتم:

– نەخێر.

– ئەدى بۆچى دوودلێت لە مانەوێت؟

فەرھاد پیرباز

پۆرتوگالەوێ دەھاتنە پاریس و بەدوای كاردەگەرێن. زۆر سەیرە، زۆریە ژنە دەرگەوان و خزمەتكارى ئاپارتمانەكانى پاریس بە ئەسڵ پۆرتوگالین! لە دلى خۆمدا گوتم: «جیاوازی مەدام كارلۆس لەگەڵ ژنە دەرگەوانە پۆرتوگالییەكانى پاریس ئەوێ بە كە ئەم خۆى خاوەنى ئاپارتمانەكەى». لێم پرسى:

– چەند سالا ھاتوونەتە سانتیاگو؟

– من باوكى خۆم نەدیو، لە سالى ۱۹۳۹ لە جەنگى ناوخۆى ئیسپانىا شەھیدكراو.

– دوو مانگ دووای شەھیدبوونى باوكم، داىكم ئاچاربوو بۆ كار بێتە ئێرە. ئێتر من لێرە لەداىك بوویمە و ئێستا خۆم بە ئیسپانى دەزانم. ئەى تۆ، چۆنە تا ئێستا رەگەزنامەى فەرەنسیت وەرەگرتووە؟ ھێندە سالا شە لە فەرەنسا دەژیت.

– من رەگەزنامەى فەرەنسىم وەرگرتووە؛ بەلام خۆم ھەر بە كورد دەزانم.

مەدام كارلۆس ژنێكى لاواز، قژ ماش و برنجى؛ بسكە سوورە پانەكانى، لەملاو لەولای لاجانگییەو شۆر بپوونەو. پاشماوێ ناخۆشى و ماندوووونێكى زۆرى ژيان بەسەر ئادگار و دەستەكانیەو دیاربوو، گوتى:

– كورم، بە پای من: ئینسان لە ھەر جێگەىك لوقمەنانێكى دەست بكەوێت، خەلكى ئەوێ.

من كە دەمبوست رێزى ئەم ژنە و بۆچوونەكەى بگرم، گوتم:

– بەلێ.

– ئەمە یەكەم جارە دێیتە سانتیاگو؟

– بەلێ.

– تۆ مەسیحیت؟ مەبەستم لەپێناو سەردانەكەى پاپا ھاتوونەتە ئێرە؟

– راستییەكەى؛ نەخێر. ھەر نەشەدەزانى كە پاپا لەم رۆژانەدا سەردانى ئێرە دەكا. من ھاتووم سەر لە ھاوێلێكى خۆشەوێستى خۆم بدەم؛ لێرە دەژیت.

مەدام كارلۆس، ئەو ئێوارەى، وەك نەرىتى ھەر ئەورووپیەكە دیکە، لێى نەپرسیم: ئەو ھاوێلەت كێیە؟ خەلكى كۆپە، لەكوێ دەژى، چ كارەى؟

راستیەكەى، من حەزم دەكرد لێم بپرسیت؛ بەلكو منیش بمتوانیایە ئاسانتر و زووتر فینۆس ببینمەو. مەدام كارلۆس تەنیا ئەمەندەى وت:

– خێرى پێوێ.

منیش پێم جوان نەبوو ھێچى لى بپرسم، گوتم:

– دەچمە دەرەو، بەلكو ئەو ھاوێلەم دەدۆزمەو.

- راستیییه‌که‌ی؛ نه‌گه‌ر نه‌و هاو‌ده‌له‌ی خۆم بدۆزمه‌وه، له‌وانه‌یه‌ به‌چم بۆ لای نه‌و.

مه‌دام کارلۆس ده‌رگاکه‌ی داخست:

- باشه‌ که‌واته‌ تا کا‌ترمبۆر دوو چاوه‌پۆتین.

که‌ که‌وتمه‌ سه‌ره‌شه‌قامه‌که‌: هه‌ستم کرد شه‌قامه‌که‌ له‌چاو دوینۆی به‌کجار زۆر قه‌ره‌بالغته‌ره‌! هه‌ستم به‌وه‌ نه‌ده‌کرد له‌ گوندیک یا له‌ شارۆچکه‌یه‌کی بچکۆله‌دام: شه‌قامه‌که‌ به‌ ها‌توچۆی خه‌لک و ئوتومبیل زرمه‌ی ده‌هات. نه‌وهم بێر که‌وته‌وه‌ که‌ دوینۆی، له‌ ساتی که‌ یه‌شتنم بۆ وێستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر، له‌ به‌رده‌م وێستگه‌که‌ پێیان گوتم: «له‌به‌ر خاتری نه‌و سه‌ردانه‌ی پاپا، خه‌لک له‌ هه‌ر چوار قورنه‌ی نه‌ورووپاوه‌ ده‌رژینه‌ سانتیاگو». قه‌یریک له‌ شوینی خۆمدا وه‌ستام. چۆن بتوانم فینۆس ببینمه‌وه‌؟ ده‌مزانێ که‌ ده‌که‌وه‌ی مائی فینۆس ده‌که‌وته‌ به‌رامبه‌رمه‌وه‌. ئیتر یه‌کسه‌ر به‌ره‌و لای که‌نیه‌سه‌که‌ی سانت ژاک که‌وته‌پۆی.

له‌سه‌ر پێگای مائی فینۆس، که‌ خه‌ریک بووم له‌ کۆلانی‌ک پێچ به‌که‌مه‌وه‌، له‌ناکاو کابیینه‌یه‌کی ته‌له‌فۆنم به‌رچاو که‌وت. له‌ دلی خۆمدا گوتم: «نه‌گه‌ر ته‌له‌فۆنیان هه‌بوایه‌، ئیستا ته‌له‌فۆنی‌کم بۆی ده‌کرد».

من وێنه‌ی له‌یلانی کۆنه‌ ده‌زگی‌رانم له‌ نه‌ودا دیت، ته‌نانه‌ت وێنه‌ی دایکم، خوشکه‌کانم، وێنه‌ی هه‌موو که‌سێک و هه‌موو خۆشه‌وێستی‌کی له‌ده‌ستم چووبوون. واتێ ده‌گه‌یشتم که‌ فینۆس ولا‌تمه‌. پێم گوت:

- فینۆس، تۆ شۆیه‌ی سه‌یرکردن و نیگات له‌ نیگای نه‌وروپییان ناچێ.

وتی: چۆن؟

- نیگای تۆ گه‌رمه‌، په‌رۆشیی تێدایه‌؛ بانگت ده‌کا.

پێکه‌نی، گوتی:

- دارا گیان، کێ نالێ منیش به‌ بنه‌چه‌ ناگه‌ریمه‌وه‌ سه‌ر گیایه‌ک له‌ کوردستان!

نه‌و نیسه‌پۆیه‌ له‌ پاریس پێکه‌وه‌ چووبینه‌ پیاسه‌، به‌ره‌و پێده‌شت و سه‌وه‌ژانه‌ فێنکه‌کانی قه‌راغی پاریس. له‌ناو گه‌مه‌لانی‌ک، له‌ژێر ده‌ره‌ختی‌کدا، سفه‌ریه‌ک و نبوه‌ فه‌رشیکمان راخست و به‌یه‌که‌وه‌ نبوه‌ پروت پال که‌وتین. تاو تاو که‌ برسیمان ده‌بوو، هه‌له‌دستانیه‌وه‌ سه‌نده‌وپێتی‌کی چکۆله‌ی په‌نیری کۆمیتبیرت و ته‌ماته‌ و خه‌یارمان ده‌خوارد. به‌جۆره‌ راده‌کشاینه‌وه‌، خۆمان ده‌دایه‌ به‌ر هه‌تاو. هه‌له‌دستانیه‌وه‌ ده‌چووبین له‌ قه‌راغ شینکاوه‌که‌دا راده‌کشاین، له‌ پروتی‌یه‌ی له‌شی یه‌کتر و پروتی‌یه‌ی رووبار و شه‌پۆله‌کانی ورد ده‌بووبه‌وه‌.

شه‌ویش به‌ پاسکی‌ل چووبینه‌ مه‌له‌بنده‌ سه‌وه‌ژانه‌که‌ی نزیک فرۆکه‌خانه‌که‌ی شارل دووگۆل، له‌وێ له‌سه‌ر شۆسته‌یه‌ک، له‌ناو گیا و گۆلێکی پاراودا، به‌ده‌م بیر خواردنه‌وه‌،

فینۆس گۆرانییه‌ ئیسپانییه‌ میللییه‌کانی سانتیاگو بۆم ده‌چری. که‌ ماندووش ده‌بووب، هه‌ر له‌ناو گیا و گۆله‌که‌دا له‌سه‌ر پشت راده‌کشاین، ته‌ماشای فرۆکه‌ به‌ره‌زەکانی ئاسمانان ده‌کرد که‌ له‌توێ تاریکییه‌که‌وه‌، وه‌ک نه‌ستی‌یه‌ی گه‌وره‌ی ده‌روشاوه‌، له‌ فرۆکه‌خانه‌که‌وه‌ هه‌له‌دستان و به‌سه‌ر سه‌رماندا تێپه‌ر ده‌بوون.

فینۆس!

ئێستا له‌وانه‌یه‌ له‌ ماله‌وه‌ به‌ته‌نیا بێت. به‌لێ، به‌یانیه‌ و به‌ته‌نیا به‌ ئیستا دووشتی‌کی گه‌رمی وه‌رگرتوه‌ و خۆی له‌ رۆتی‌کی په‌مبه‌ی نه‌رم پێچاوه‌ته‌وه‌ و دانیشته‌وه‌؛ سه‌روقتی به‌ رفته‌یه‌کی ته‌نک به‌ستوه‌ و چاوه‌پۆی ده‌کا، چاوه‌پۆی زرنکه‌ی ده‌رگایه‌: بۆ نه‌وه‌ی به‌ په‌له‌ بێت ده‌رگاکه‌م لێ بکاته‌وه‌. که‌ ده‌رگاشم لێ ده‌کاته‌وه‌ و چاوی پێم ده‌که‌وێ، یه‌کسه‌ر، شاگه‌شکه‌، به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پڕ له‌ که‌یفه‌خۆشییه‌وه‌، هه‌ر له‌ناو ده‌رگا باوه‌شم بۆ ده‌کاته‌وه‌ و ده‌پرووشینی:

- هاتی!

منیش ئیتر، پتی ده‌لیم:

- به‌لێم پێ دابووی.

- که‌ی گه‌یشتی؟

- له‌ دوینی‌یه‌ گه‌یشتوم، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی ته‌له‌فۆنتان نه‌بوو، نه‌متوانی له‌ گه‌یشتنی خۆم ئاگادارت به‌که‌مه‌وه‌.

- به‌ئاسانی ئیتر ده‌زاییه‌وه‌؟

- کاتی گه‌یشتمه‌ وێستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر، یه‌کسه‌ر سه‌رکه‌وتم به‌ره‌و گه‌ره‌که‌که‌تان و ها‌تم بۆ ماله‌که‌تان. چه‌ندی له‌ زه‌نگی ده‌رگاکه‌م دا، که‌س ده‌رگای لێ نه‌کردمه‌وه‌.

- نه‌دی شه‌و، له‌کۆی خه‌وتی؟

- ژووری‌کم له‌ ناوه‌راستی شار، له‌ نزیک کاتی‌درا‌له‌که‌ به‌کری گرتوه‌، له‌وێ خه‌وتم.

دوای ئه‌م گه‌فتوگۆ به‌یه‌له‌ و کورته‌، له‌گه‌ل فینۆس له‌وانه‌یه‌ یه‌کسه‌ر پێکه‌وه‌ هه‌لبه‌ستین و به‌ پیاسه‌ برۆین به‌ره‌و ئاپارتمان‌ه‌که‌ی مه‌دام کارلۆس؛ هه‌موو جانتا و که‌لوپه‌له‌کانم له‌ ژووره‌که‌م هه‌لبه‌گرین و بگه‌رپێنه‌وه‌ ماله‌که‌ی نه‌وان؛ نانی نیسه‌پۆش له‌ مائی نه‌وان پێکه‌وه‌ بخوین و ئنجا پاشان، پاش نیسه‌پۆ، پێکه‌وه‌ بچین پیاسه‌یه‌کی ده‌روه‌ به‌که‌ین و ئیتر یه‌کسه‌ر ده‌ست به‌که‌ینه‌ قسه‌.

که‌ گه‌یشتمه‌ به‌رده‌م که‌نیه‌سه‌که‌ی سانت ژاک ئیستی‌کم کرد و ته‌ماشایه‌کی کۆله‌نه‌که‌م کرد. پیاوی‌ک که‌ به‌ته‌نیشتمدا تێپه‌ر ده‌بوو، له‌ کوجکۆلی‌ی خۆمدا ده‌مویست به‌ته‌واوه‌تی له‌ ناوی که‌نیه‌سه‌که‌ دلیا بیم بۆنه‌وه‌ی سه‌رچی‌ج نه‌چم، له‌و پیاوهم پرسی:

- زه‌حمه‌ت نه‌بێ، ئه‌مه‌یه‌ که‌نیه‌سه‌ی سانت ژاک؟

دەرگاگه، وهك ئهوهی له حهوشهیهکی چۆل و هۆلدا بزرینگێسهوه، زرنگایهوه. له
 بهردهرگاگه، به لای دهسته راستهوه، ئاوێتكم دایهوه ناو كۆلانهكه، دیتم: دیسان،
 پیرهژنیک، لهو سههری كۆلانهكهدا، سههری خۆی له دەرگایهك هیتا دهرهوه و به
 كوئجكۆلیهوه تهماشایهکی منی كرد كه لهپیش دەرگاگهی مالی فینئوس راوهستا بوم،
 ههمان پیرهژنهكهی دوتینی ئیواره بوو. گوێم نه دایه ئهوه پیرهژنه، سههرلهنووی له زهنگی
 دەرگاگه دایهوه.

هيندهى پٽ نه چو له بهردهم درگاهه گويم له جو له يهك بو كه له وديو درگاهه وه هات. وتم «ئوخه». پاشان خشه خشى سؤلكيم كه وه بهرگوي، له قو ولايى حه وشه كه وه، له دووره دهات. به نا نارامى و له هه مان كاتده به دلخوشيه وه گويم له دهنكى خشه خشى سؤلكه راگرتبو: زور بټ هټز، زور خاموش، زور ماندو ديار بو، له دهنكى ههنگاونانى مردويهك دهچو. له ناكاو، دهنكى خشه خشى سؤلكه له پشت درگاهه راوه ستا، دهنكى نه ما. پاشان ديتم درگاهه، به ناستم، درزىكى تى كه وت. ئينجا ورده ورده، به جيړه جيړ، وهك نه وهى سالانتيكى يه كجار زور بټ نه كرايسته وه، كرايه وه.

من هەر ٲاوستابووم و چاوهر ٲئ بووم. دەرگاگه ورده ورده به ته و او د تهی کرایه وه، به لام هیچ که سٲیک له ناو دەرگاگه و ه دیار نه کهوت. تر سام. ویستم بکشٲمه وه. ٲاشان دیتم له ناگا «دهسٲیکی چرچی ٲه شه لگه ٲا» که و ته سه ره قا راغی دەرگاگه. ورده ورده دەرگاگه ی کرده وه. خه ریک بوو تارماهییک له و دیو دەرگاگه وه و ه دیار ده که و ت. دیتم «بیره ژنیک» بوو.

پیره‌نځکه رډه‌تیه‌کی مژی ته‌ستوری له سه‌روپوته‌لاکی خوی به‌ستبو. کاره‌لاک سپی. له‌ملا و له‌ولای لاجانگیه‌وه دوو پسکی سووری درژی به‌ردابوه. دیاربوو دان له‌دهمی نه‌مابوو. سه‌رتاپای جلویه‌گ ره‌شپش، په‌له‌ی پیسی رشانوه و شویا به‌سه‌ر دامیتیه‌وه بوو. ده‌ست به‌گوجانیکې خواری گړی گړی، له‌ناو ده‌را راه‌ستابوو.

کاتی ئادگار و روخساری پیره‌ژنه کم چاو پی کهوت، یه کسهر ههستیکی ته‌لرماوی ئالۆز له ناخمدا بلاجی سهند. ههستم دهرکرد تهو پیره‌ژنه چهند سالتیک پیش ئیستا، یان پیش ماوه‌یه که شوئییکی دیکه‌دا، یا «له خه‌وئیکمدا» دیوه، یانیش له‌وانیه له سه‌رده‌می مندالیمدا. به‌لام من له‌تاو شلۆژان و ئاومیدی خۆمدا، چندی دهمکرد و دهمکرد: نه‌مده‌توانی و به‌یرخۆمی به‌ینه‌وه. هه‌رجۆنیک پی، به‌رامبه‌ر ئادگاری تهو پیره‌ژنه، ههستم به‌کۆنه ئاشنا به‌تیه‌کی «تابیه‌تی» دهرکرد.

پیره‌ن، سه‌روقر تال تال سپی؛ کُنه برینیکی قول وک پاشماودی گولله‌یه که سه‌روم‌ته‌ی راستی چال کردبوو. گوجانیکی سووری گری گری به ده‌ستی راستیه‌وه گرتبوو، ده‌ستی جه‌یش به ده‌گاه‌وه.

- بهائی.

- باشه، زه حمهت نه‌بی، شه قامی پهره‌دیس له‌م ناوه نییه؟

پیاوہ کہ ئیستیکی کرد، پاشان وتی:

- به داخه وه، پی نازانم.

من ویستم باش جه ختی له سه ر ناوه که بکه مه وه:

- شہ قامي پهره ديس.

پیاوځکه هر وهستا بو، ته ماشای منی دهکرد و بیړی له «شه قامی پهره دیس»
دهکړه وه:

- سہیرہ!

پیاوہ کہ راوہستا بوو، ہھر بیری دہ کردہوہ. وتم:

- چچی؟

- من زور جارار ناوی ئەو شەقامەم لێ دەپرسن. چەند مانگێک پێش ئێستا پیاویکی عەرەبیش، ئەگەر باش بەبیرم مابێ ددیگوت مۆسیقاژەن؛ ناوی هەمان شەقامی لێ پرسیم.

..- نبيہ؟

- نه خيڙ. من پيئنج ساله له م گهړه که ده ژيم. هيچ شه قاميک به م ناوه پي نازانم.

لهو دهمه‌دا من بیرم لهو قسه‌یه‌ی پیشووی کابرا کرده‌وه، پیتم وت:

- زۆر كەس ناوى ئەو شەقامەت لى دەپرسن؟

وتی: به لئی. تهنانهت جاریکیان شیتیکیش لیمی پرسی.

من له ناست وه لامله کانی نهو پياوه واقم ورما بوو. ته ماشايه کي کردم؛ ديار بوو که ميک تهريق بيوه:

- داواى لیبوردنت لى ده که م.

رؤیشت.

ئىتر منىش ديسان رووم كرده هه مان خانوده كى دوتنى: خانوى ژماره (۹). له دلى خوڤدا وتم: «ته واو. پى ناوى، ئىستا هه موو شتيك ساغ دىته ده».

به‌دهم ږيگاوه ته‌ماشای د‌و‌روبه‌ری خو‌م د‌کرد: کو‌لانیکی چو‌ل و خاموش، ته‌نیا یه‌ک دو‌و من‌دال له د‌و‌روه‌و، له‌وسه‌ری کو‌لانه‌که‌دا گه‌مه‌یان د‌کرد. گه‌یستمه به‌رده‌م خانو‌وی ژماره (۹).

تونڊ په نجه به زهنگی دهرگاهه وه نا. گویم لی بوو دیسان زهنگه که له وډیو

وا ههستم دهکرد که زمانیکی هاویهشمان هه‌بووه و هه‌دوو‌کمان ئه‌و زمانه‌مان بیرجۆته‌وه، یان وه‌ک بلیتی جی‌اوازییه‌کی زۆر که‌وتبێسته نیتوانمانه‌وه. ده‌یویست تیم بگه‌یه‌نخ و ده‌مویست تیتی بگه‌م؛ نه‌مانده‌توانی. ده‌مویست تیتی بگه‌یه‌نم و ده‌یویست تیم بگات؛ نه‌مانده‌توانی.

من راوه‌ستابووم و به‌زه‌بیم به‌و پیره‌ژنه‌دا ده‌هاته‌وه. له‌هه‌مان کاتدا ده‌شترسام، به‌لام له‌هه‌مووی زیاتر چه‌په‌سابووم. له‌سه‌ر سه‌کۆی به‌ر ده‌رگا‌که‌وه هه‌نگاوێکم هه‌لنا، ویستم بچمه‌ دیوی ژووره‌وه و بیلاوتینمه‌وه: تیتی بگه‌م یزانم مه‌سه‌له‌ چیه‌یه و چی‌ پرووی داوه. که‌چی ئه‌م، له‌ناکاو، سه‌ر و قژ شێواو، وه‌ک شیت؛ پر به‌ ده‌نگ به‌سه‌رما قیژانندی:

– نا!

من هه‌تره‌شم چوو. پێم تێک ئالا. یه‌کسه‌ر کشامه‌وه.

– نه‌یه‌یه‌ ژووره‌وه!

که‌وتمه‌ سه‌ر سه‌کۆی ده‌رگا‌که‌.

پیره‌ژن، گۆچانه‌ سووره‌ خواره‌که‌ی ڕووه‌و سنگم، به‌ده‌م گریان‌ه‌وه، هه‌ر ده‌یقیژاند:

– نه‌یه‌یه‌ ژووره‌وه...

من له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌، له‌ شۆینی خۆمدا، چاو ئه‌بله‌ق ماو، خه‌ریک بوو له‌نیوان شه‌پۆله‌کانی هه‌ستی نیگه‌رانی و سامناکیی خۆمدا، ببووریتمه‌وه؛ نه‌مه‌دزانی چی‌ بلیتم. به‌په‌شوکاوییه‌وه وتم:

– قینۆس لێره‌ نییه‌؟

ده‌می که‌فی کردبوو. ئه‌م جاره‌ زۆر توندتر زیریکانندی:

– نه‌خێر!

پاشان (هه‌ستم کرد که‌ هیلاک بووه‌) هه‌ر به‌ده‌م هه‌ستی توورپیی و هه‌نسکدان‌ی خۆیه‌وه، پچ‌ پچ‌، که‌وته‌وه‌ گازانده‌:

– دوای ئه‌و هه‌موو ساله‌، ده‌ته‌وئ هیشتا هه‌ر چاوه‌رپێت بکا؟

هه‌ر دوو ده‌ستی له‌رزۆکی به‌سه‌ر گۆچانه‌که‌ داگرتبوو، هۆن هۆن فرمی‌سکی داده‌باراند.

من تێ نه‌ده‌گه‌یشتم ئه‌و پیره‌ژنه‌ بۆچی ده‌گرین؟ ئایا ئه‌و پیره‌ژنه‌ چیی قینۆس بوو؟ دایکی، داپیری؟ نازانم. پاشان، ئاخۆ قینۆس چیی به‌سه‌ر هاتووه‌؟ سه‌یره‌! چما چهند وه‌خت به‌سه‌ر دووایی‌ن په‌کتر بینینی من و قینۆس تیه‌په‌ریبوو؟ به‌هه‌مووی مانگی‌ک نابێ. که‌واته‌، نابێ ئه‌و قینۆسه‌ی ئه‌و باسی ده‌کا هه‌مان قینۆسی من بێ! سه‌یره‌! پاشان ئه‌گه‌ر په‌یه‌نده‌یه‌ک له‌نیوان ئه‌م پیره‌ژن و قینۆس نه‌بێ، چۆن ئه‌و پیره‌ژنه‌ ناوی من ده‌زانێ؟ سه‌یره‌! چۆن من ده‌ناسی؟

هتێواش هتێواش له‌ناو ده‌رگا‌که‌ سه‌ری هه‌لبێری. له‌ توتی چرچی و لۆچیی چاوه‌ کزه‌کانیه‌وه، قه‌یرێک هه‌ر ته‌ماشای کردم. ته‌ماشای ده‌کردم و بیری ده‌کرده‌وه، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج هه‌ستیکی پێشوازی پێشان بدا.

له‌وده‌مه‌ی که‌ من له‌ناو قوولایی چاوه‌کانیدا هه‌ولم ده‌دا بیرم بکه‌وتیه‌وه ئاخۆ من ئه‌م پیره‌ژنه‌م له‌کوئ دیوه‌؛ پیره‌ژن یه‌کسه‌ر به‌ ده‌نگیکی گازانده‌باره‌وه وتی:

– دارا!

ده‌نگی ئه‌و پیره‌ژنه‌ زۆر له‌ ڕوخساری ئاشناتر، رایچه‌کاندم:

– ئه‌وه‌ تۆی؟

من، داتۆقیو، سلۆک، به‌لام زیاتر چه‌په‌ساو، گوتم:

– به‌لێ، دارام.

پیره‌ژن له‌ کانگای دلێیه‌وه به‌ قسه‌ هات:

– ئه‌و هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌کوئ بووی، ها؟

زۆر به‌ توورپیه‌وه ئه‌م پرسباردی لێ کردم، به‌لام به‌هه‌یج شێوه‌یه‌ک نه‌یده‌توانی ئه‌و سۆز و خۆشه‌ویستییه‌ی که‌ له‌وانه‌یه‌ هه‌ر به‌ زگماک هه‌یبوو، له‌سه‌ر ڕوخساری توورپه‌ووی خۆی بیه‌شاریته‌وه.

من له‌ ئاست ئه‌م پرسباردی ئه‌ودا دۆش دامام، نه‌مه‌دزانی چی‌ وه‌لام بده‌مه‌وه، له‌ئاکامدا گوتم:

– ببووره‌ ئه‌گه‌ر سه‌غله‌تم کردبێ!

هیشتا قسه‌که‌م ته‌واو نه‌کردبوو، به‌ ده‌نگیکی توند و توورپه‌ یه‌کسه‌ر گوتی:

– ئیستا چیت ده‌وئ؟

وتم: ئیتره‌ مالی خاتوو قینۆسه‌؟

وتی: چیت له‌ قینۆس ده‌وئ؟

که‌ ئه‌مه‌ی وت، له‌ خۆشیا‌ن شاگه‌شکه‌ بووم. له‌ دلی خۆمدا گوتم «که‌واته‌، خۆیه‌تی؛ ئه‌مه‌ مالی قینۆسه‌». وتم:

– چه‌زم ده‌کرد چاوم پیتی بکه‌وئ.

پیره‌ژن که‌میک دام، پاشان له‌ناکاو یه‌کسه‌له‌ف له‌ پرمه‌ی گریان‌ی دا. به‌هه‌موو بوون و هه‌ست و نه‌ستی خۆیه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی هه‌یج وه‌لامیک بداته‌وه؛ گریان له‌ ناخه‌وه‌ دایچه‌کاند. هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شی له‌گه‌ل ئه‌م گریان‌ه‌ که‌وته‌ له‌رزین.

من له‌و ده‌مه‌دا هه‌ستم ده‌کرد که‌ ئه‌و پیره‌ژنه‌ ده‌یه‌وئ شتی‌کم تێ بگه‌یه‌نێ به‌لام نه‌یده‌توانی، منیش له‌هه‌مان کاتدا ده‌مویست شتی‌کی تێ بگه‌یه‌نم به‌لام نه‌مه‌دزانی.

پیتم گوت:

- بمبوره.. من دهمه‌وی ته‌نیا له‌وه تی بگه‌م: تو بچی ده‌گریته؟

دیسانه‌وه گۆچانه خواره گری گرتیه‌که‌ی به‌ره‌و رووم به‌رز کرده‌وه، قیژاندی به‌سه‌رما:

- بچو له‌ دایکت بپرسه، له‌ خوشکه‌کانت بپرسه..

که‌ وای گوت، من بیرم بۆ نه‌وه چوو که‌ نه‌و پیره‌ژنه‌ شیت بیت، به‌لام نه‌مده‌توانی خۆم دلنیا بکه‌م، گوتم:

- ..چی؟ چۆن!

- با نه‌وان پیت بلین!

ئینجا ده‌رگا‌که‌ی گرت و قیژاندی به‌سه‌رما:

- ته‌واو.

به‌ده‌م ده‌رگا‌ داخستنه‌وی به‌ رووما، تفیکی لئ کردم:

- جارێکی دیکه‌ روو نه‌که‌یته‌وه ئیره!

توند ده‌رگا‌که‌ی له‌ رووم داخست. منیش له‌ به‌رده‌م ده‌رگا، شانم دایه‌ پال دیواره‌ ساردکه‌. خه‌ریک بوو هه‌ره‌س بیتم. هه‌ستم ده‌کرد چۆکه‌کانم ده‌له‌رزین. شانم ورده‌ ورده‌ به‌ دیواره‌که‌دا داخزایه‌ خواره‌وه، له‌سه‌ر نه‌ژنۆی چه‌پمدا خه‌ریک بوو چۆک دابده‌م. وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ خه‌ونیکی سامناک بیدار بوو بیتمه‌وه، به‌ هه‌ر دوو ده‌ستم که‌پۆلی خۆم راگرتبوو؛ چه‌په‌ساو، سه‌رسام، نه‌مده‌توانی بیر له‌ هیچ شتیک بکه‌مه‌وه: ته‌نیا قینۆس نه‌بی...

12

نیوه‌رۆ، دل پر له‌ چه‌ژمه‌ت و نسکۆ، سه‌رگه‌ردان، وه‌ک نه‌سپی قه‌ره‌ج که‌ خاوه‌نه‌که‌ی خۆی بزر کردبێ، له‌ناو بازاری شاری سانتیاگو - که‌ خۆی بۆ سه‌ردان و وتاره‌ میترووییه‌که‌ی پاپا رازاندبۆوه - من به‌ تاکی ته‌نیا، بیکه‌س، ده‌ستم له‌ناو گیرفانی پالتۆ، غه‌ریب، غه‌مگین، ده‌رۆشتم و چاوم به‌ خه‌لک و ده‌ورو به‌ری خۆمدا ده‌گێرا.. بیرم ده‌کرده‌وه: چی بکه‌م! بۆ کوێ بچم؟ له‌ کێ بپرسم؟ له‌ کوێ بگه‌رێم؟

هه‌رکه‌ بیرم له‌ قینۆس ده‌کرده‌وه، یه‌کسه‌ر دیمه‌نی پیره‌ژنه‌که‌ ده‌هاته‌وه پێش چاوم و زāl ده‌بوو به‌سه‌ر میتشکمدا. هه‌ر کاتیکیش دیمه‌نی به‌ر ده‌رگا و پیره‌ژنه‌که‌م ده‌هاته‌وه پێش چاو، له‌ خۆمه‌وه هه‌ستم ده‌کرد: من ده‌بی سبیریکم لئ کرابی؛ خۆم وا ده‌هاته‌ پێش چاو که‌ له‌ناو خه‌ونیکی خۆمدا بم.

من به‌ته‌واوه‌تی دلنیا بووم که‌ نه‌و ماله‌ مالی قینۆس بوو، به‌لام سه‌یره، نه‌و پیره‌ژنه‌

چییه؟ بۆچی قینۆس خۆی نه‌هات ده‌رگام لئ بکاته‌وه، یان به‌لای که‌میه‌وه بیت وه‌لامم بداته‌وه! نه‌و پیره‌ژنه‌ کێ بوو! چیی نه‌و بوو؟ بۆچی نه‌یه‌هتشت چاوم به‌ قینۆس بکه‌وی؟ تو بلینی دایکی بیت، داپیری؟ نازانم! به‌لام هه‌رکێیه‌ک بیت، هه‌ر چییه‌کی نه‌و بیت، بۆچی نه‌یه‌هتشت ببینم؟ له‌ هه‌مووی سه‌یرتر، بۆچی پیتی وتم «نه‌و هه‌موو ماوه‌یه‌ له‌ کوێ بووی؟ سه‌یره! به‌لام به‌راستیش، نه‌و پیره‌ژنه‌ زۆر له‌وه ده‌چوو شیت بی. به‌ نادگار و دیمه‌نی خۆیه‌وه به‌ته‌واوه‌تی له‌ شیتیک ده‌چوو. ناخ پیره‌ژنیک شیت له‌ مالی نه‌وان چ ده‌کا؟ قینۆس هه‌رگیز باسی نه‌وه‌ی بۆ نه‌ده‌کردم که‌ پیره‌ژنیک شیت له‌ ماله‌که‌یاند هه‌بی!». هه‌ر چۆنیک بی، نه‌و پیره‌ژنه‌ تاقه‌ که‌سیکه‌ که‌ بزانی قینۆس له‌ کوێیه‌ و بتوانی پیتم بلنی چاره‌نووسی قینۆس چییه؟

ناو میدییه‌کی کوشنده‌ دلنی رنه‌ک ده‌دام. پرسیار له‌ کێ بکه‌م؟ له‌ کوێ بگه‌رێم! چۆن بتوانم قینۆس، نه‌و فریشته‌ نازنه‌ن و خۆشه‌ویسته‌ی خۆم بدۆزمه‌وه؟ چۆن!

پاره‌ی خواردنی چیشته‌خانه‌که‌م دا و هه‌لسام، چوومه‌ ده‌ره‌وه. له‌ پێش ده‌رگای چیشته‌خانه‌که‌ ئیسیتیکم کرد و چاوم به‌ ده‌ورو به‌ری خۆمدا گێرا؛ نه‌مده‌زانی له‌ کوێی شاره‌که‌م! دیسان چوومه‌وه ژووره‌وه، له‌ خاوه‌نی چیشته‌خانه‌که‌م پرسى:

- زه‌حمه‌ت نه‌بی؛ من له‌ کویم؟

پیش نه‌وه‌ی به‌یتم کابرای خاوه‌ن چیشته‌خانه‌که‌ هه‌ست به‌ ناماقوولی پرسیاره‌که‌م بکات؛ پرسیاره‌که‌ی خۆم راست کرده‌وه:

- ببوره، مه‌به‌ستم: من له‌ کوێی سانتیاگو؟

- یه‌عنی چۆن؟

- کاتیدرالی سانتیاگو له‌ کوێیه؟

ده‌ستی بۆ لای راست درێژ کرد، وتی:

- سییه‌م جاده‌ به‌ده‌سته‌ راست بسوورپوه..

- به‌لێ..

- پاشان رێک برۆ، ئیتر له‌وێ لوتکه‌ی کاتیدراله‌که‌ به‌ده‌سته‌ چه‌پ ده‌رده‌که‌وی.

له‌ نیوه‌ی رێگا بووم، ناویم دایه‌وه: به‌ ده‌سته‌ راستما، له‌ دووره‌وه، باغیکی گه‌رده‌م که‌وته به‌رچاو. باغیکی تابلینی قه‌شه‌نگ و خۆش دیاربوو. په‌شیمان بوومه‌وه له‌وه‌ی بچمه‌ لای کاتیدراله‌که‌. له‌ دلای خۆمدا گوتم «له‌وانه‌یه‌ قینۆس به‌رێکه‌وت هاتبێته‌ نه‌و باغه‌ و له‌وێ ببینم!». «بۆ نا؟».

هه‌نگاوم هه‌لنا به‌ره‌و باغه‌که‌ چووم. لێی نووسرابوو (باغی فریشتان) هه‌مان نه‌و باغه‌ی قینۆس باسی ده‌کرد.

باغه‌که‌، جگه‌ له‌و ده‌رگا‌یه‌ی که‌ من ده‌مویست لێیه‌وه بچمه‌ ژووره‌وه، ده‌رگا‌یه‌کی

دیکهشی لهویرهوه هه‌بوو که ده‌پروانییه نیوه مه‌یدانیکی پازاوه‌ی به‌گول و گولزار، که له‌ویشه‌وه شه‌قامیکی ئاپووره‌ی پڕ له‌خه‌لکی لیوه هه‌لده‌کشا به‌ره‌و سه‌ره‌وه.

ئه‌ملا و ئه‌ولای شه‌قامه‌که، هه‌م‌مو‌ی هه‌ر قساوه‌خانه و با‌ی بوون، به‌رده‌رگا‌کانیان وێ‌پای سه‌ر شۆسته، کورسی و مێ‌زیان تێ‌دا ریز کرابوو. خه‌لکی ئه‌و ناوه، که دیار بوو زۆری‌ی زۆریان تووریست و گه‌ریده‌ بوون، جوت جوت، کۆمه‌ل کۆمه‌ل، له‌به‌ر هه‌تاوی سه‌ر شۆسته، به‌دیار بوتلی خواردنه‌وه‌ی جۆراوجۆره‌وه دانیشتبوون. ده‌نگه‌ ده‌نگیکی زۆر له‌و ناوه ده‌هات، به‌ته‌واوه‌تی له‌جه‌ژنیککی بچووک ده‌چوو.

له‌ به‌رده‌رگای باغه‌که پراوه‌ستابووم، ته‌ماشای ئه‌و ئاپووره‌ی ده‌نگینه‌ی به‌رده‌م با‌ی و قساوه‌خانه‌کانم ده‌کرد، پاشان ئاو‌ریکم بۆ‌لای باغه‌که دایه‌وه، و تم «با جارێ بچمه‌ ناو ئه‌م باغه، پاشانیش ده‌چم پیاسه‌یه‌ک به‌ناو ئه‌و شه‌قامه‌ ئاپووره‌ی ئه‌ویدا ده‌که‌م»، «به‌لکو ئه‌و ئێواره‌یه به‌ ڕیکه‌وت تووشی بێ‌م و ببینم!». «هه‌بێ و نه‌بێ، ئه‌گه‌ر ئه‌م ئێواره‌یه بۆ پیاسه‌ هاتبێته‌ ناو ئه‌م باغه‌ یانیش چووبێته‌ شه‌قامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌ر، ده‌بینم. له‌وه‌ش ده‌چێ ئیتر ئه‌م ناوه‌ تا‌قه ناوه‌ندی قه‌ره‌با‌لغی شه‌ره‌که‌ بێ‌!».

له‌ناو باغه‌که‌ چاوم ده‌گێ‌را و ئه‌م قسانه‌م به‌خۆم ده‌گوت.

ماوه‌یه‌ک خوار و ژووری باغه‌که‌ گه‌رام. به‌ده‌م پیاسه‌وه‌ چاوم به‌ هه‌ر کچیککی بالا به‌رزی قه‌ژ ده‌شی توخ، چاو سه‌ه‌ز، ناو قه‌د باریک بکه‌وتایه، داده‌چله‌کام و لێ‌ی ورد ده‌بوومه‌وه. له‌کو‌تاییدا، دوای گه‌ران و چاوگێ‌رانیککی زۆر، هه‌یلاک بووم، دلسارد، له‌سه‌ر نزیکترین کورسیی لای خۆم دانیشتم. ئاهیککی ماندووی هه‌سه‌ره‌تاویم هه‌لکیشا، و تم:

– ده‌ترسم هه‌فته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌ر ئاوها له‌م شه‌ره‌ نامۆ و نا‌ناشناه‌دا هه‌ر بگه‌رێ‌م و چاو بگێ‌رم، بێ‌ هیچ ئه‌نجامیک!

له‌ناکا و بریارم دا یه‌کسه‌ر بچمه‌ ما‌له‌وه، بچم پرسیار له‌ مادام کارلۆس بکه‌م. پاشان، هه‌ر له‌ شوێ‌نی خۆم له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ بێ‌رم کرده‌وه و تم «به‌لام چیی پێ‌ بلێ‌م؟»، «سۆراغی کیتی لێ‌ بکه‌م! چۆن؟ خۆ من له‌ ناوی قینۆس – خۆی و باوکی زیاتر له‌گه‌ل ناوینشانه‌که‌ی، هیچی دیکه‌ له‌باره‌ی قینۆس نازانم! چی به‌ مه‌دام کارلۆس بلێ‌م؟».

له‌وانه‌یه ئه‌و کاته مه‌دام کارلۆس، کو‌نجکۆ‌لانه یه‌کسه‌ر گومانیککی له‌لا دروست بێ‌ت. ئه‌و ڕۆژه لێ‌می پرسی: «تۆ بۆ‌چی له‌ پارێسه‌وه هاتووبه‌ته‌ ئێ‌ره؟ ئاخۆ ئه‌م جاره‌یان ئایا باشت‌ر و ناییه‌ راست و په‌وان پێ‌ی بلێ‌م که بۆ‌لای کچیک هاتووم! بۆ‌لای ئه‌و کچه‌ی که تا ئێ‌ستا هه‌ر نه‌مدۆ‌زیوه‌ته‌وه و هێ‌شتا له‌ ناوینشانه‌که‌ی ده‌گه‌رێ‌م؟ نه‌ه. وای پێ‌ نا‌لێ‌م، چونکه ئیتر ئه‌و کاته ده‌بێ‌ له‌ نووکه‌وه ئه‌و چیرۆکه‌شی بۆ‌ بگێ‌رمه‌وه که له‌ به‌رده‌رگای ما‌له‌که‌یاندا له‌گه‌ل پیره‌نه‌که به‌سه‌رم هات، پێ‌وسته‌ با‌سی ئه‌وه‌شی بۆ‌ بکه‌م که تا‌کو ئێ‌ستا دوو جار‌ان چوومه‌ته‌ ما‌له‌که‌یان و ئاوها‌ی پێ‌ و تووم. نه‌ه. و باشت‌ره

پێ‌ی بلێ‌م که من نیگارکێ‌شم و له‌ پاریس ده‌ژێ‌م؛ زانیومه‌ که پاپا دێ‌ته ئه‌م شه‌ره و ئیتر شه‌ره‌که گه‌ریده‌ و تووریستیککی زۆری تێ‌ ده‌ڕژێ‌، هاتووم بۆ‌ ئێ‌ره: هه‌م به‌ سه‌فه‌ر و هه‌م بۆ‌ته‌وه‌ی پۆ‌رتریت بۆ‌ خه‌لکی تووریست دروست بکه‌م و که‌میک پارهم ده‌ست بکه‌وێ‌ت. یانیش ده‌لێ‌م: کاتی له‌ پاریس یوم زانی‌م که پاپا له‌ ۱۸ و ۱۹ ی ئه‌م مانگه‌دا سه‌ر له‌ سانتیاگو ده‌دات، ئیتر منیش وه‌ک ئه‌و هه‌م‌وو خه‌لکه‌، که له‌ سه‌رتاسه‌ری و‌لاتانی ئه‌وروپاوه هاتوون، هاتووم بۆ‌ته‌وه‌ی له‌ کاتیدرا‌له‌که‌ی سانتیاگو گۆ‌ی له‌ قسه‌ و فه‌رمایشته ئاینیه‌کانی پاپا رابگرم. و باشت‌ره قسه‌کانی خۆم راست بکه‌مه‌وه. ئا. پێ‌وسته هه‌ر ئاوها به‌ مه‌دام کارلۆس بلێ‌م. به‌لێ. دوای ئه‌وه‌ش ئیتر یه‌کسه‌ر ستاند و بۆ‌رد و که‌لوپه‌له‌کانی نیگارکێ‌شان به‌ پشت‌م داده‌م و دێ‌مه ده‌ره‌وه، ده‌چمه به‌رده‌م کاتیدرا‌له‌که‌: ستاند و بۆ‌رده‌که‌م له‌وێ، له‌ به‌رده‌م کاتیدرا‌له‌که‌ هه‌لده‌ده‌م و پۆ‌رتریت بۆ‌ خه‌لک، بۆ‌ تووریست و گه‌ریده‌کان دروست ده‌که‌م. ئیتر له‌وێ، تا خۆ‌ر که‌وتنان، به‌ده‌م پۆ‌رتریت دروست‌کردنه‌وه کات به‌سه‌ر ده‌به‌م و چاوه‌ڕێ‌ ده‌که‌م، به‌شکو ئیتر له‌ناکا و قینۆس به‌ریکه‌وت به‌ویدا تێ‌په‌ر بێ‌یت و بمینێ‌! دلنیا‌م هه‌ر سه‌ر له‌وێ ده‌دات و ده‌بینم. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌م ئێواره‌یه‌ش نه‌بینم، ئه‌وا شه‌و دیسان ده‌چمه‌وه به‌رده‌رگا‌که‌یان، له‌ زه‌نگی ده‌رگا‌که‌یان ده‌ده‌مه‌وه. ناشێ‌ دیسان پیره‌نه‌که‌ بێ‌ت ده‌رگا‌که‌م لێ‌ بکاته‌وه! خۆ ئه‌گه‌ر دیسان هه‌ر له‌وێ نه‌بوو، ئه‌وا ئیتر به‌ده‌م پیاسه‌کردنه‌وه ده‌چم هه‌رچی با‌ی و مه‌یخانه‌ و دیسکۆ‌تیک و مه‌یخانه‌ هه‌یه، یه‌ک یه‌ک هه‌م‌مو‌ی ده‌گه‌رێ‌م، چاو به‌ هه‌موویاندا ده‌گێ‌رم.. ئه‌مشه‌و، سه‌یه‌ی، دوو سه‌یه‌ی.. هه‌ر ده‌گه‌رێ‌م؛ تا ده‌یدۆ‌زمه‌وه!

خه‌ریک بوو خوشی و ئومیدی‌کم به‌ دل‌دا ده‌گه‌رایه‌وه. هه‌لسامه‌وه سه‌ر پێ‌: به‌ نیازی ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ره‌تادا بچمه‌وه ما‌له‌وه و مه‌دام کارلۆس بینم. له‌ دل‌ی خۆ‌مدا گوت‌م:

– سانتیاگو جێ‌ نا‌هێ‌لم. هه‌ر ده‌بێ‌ قینۆس بدۆ‌زمه‌وه.

13

– ئه‌م خانوه‌.. شوومه.

لالۆ، پیاویکی ڕدین ماش و برنجی؛ ئێواره دره‌نگ، له‌ مه‌یدانی به‌رده‌م کاتیدرا‌له‌که‌ یه‌کترمان ناسی. من دانیشتبووم پۆ‌رتریتم بۆ‌ ئافه‌ره‌تیک دروست ده‌کرد؛ هات داوای لێ‌م کرد پۆ‌رتریتیک بۆ‌ ئه‌ویش دروست بکه‌م. به‌ده‌م پۆ‌رتریت دروست‌کردنه‌وه که‌وتینه‌ قسه‌کردن و ورده‌ ورده‌ له‌وه ده‌چوو به‌توانین له‌گه‌ل یه‌کتر ببینه‌ براده‌ر. له‌کو‌تاییدا من ده‌سه‌قه‌ی پۆ‌رتریته‌که‌م لێ‌ی نه‌سه‌ند، ئه‌ویش داخوازی لێ‌م کرد که ئه‌م ئێواره‌یه‌ بمباته‌ با‌ریکی خوشی سانتیاگو و ده‌عه‌تی ئه‌و بم! پێ‌م خوش بوو. چووم.

لالۆ ئادگارێ‌کی شێ‌وه‌ی هیندییه‌ سووره‌کانی هه‌بوو، به‌لام به‌ نه‌چه (ئه‌نده‌لووسی) بوو. ده‌یگوت «دوکانیککی ئه‌نتیکفرۆ‌شیم هه‌یه له‌لای خه‌سته‌خانه‌ کۆ‌نه‌که‌ی شه‌ره‌.

کرد، من پيشتر هه موو چيرۆكه كم بۆ لالۆ گيڤابۆوه. لالۆ ديسان جهختيى له سه ر قسه كهى خۆى كردهوه:

- ئهم خانووه، شوومه.. شوم!

ئنجا دريژهى پيدا گوتى:

- به گوتى مامى خۆت دهكهى، جاريكى ديكه هه رگيز له زهنگى ئه وه درگايه نادهيتهوه!

من وهك مندالتيك له داىكى خۆى بزر بووبى، سه رگه ردان، خهريك بوو بگريم. لالۆش به ئاوازيكى پر لاواندهوه، ئامۆڤگاريى دهكردهوه:

- ئاوبانگى شوومىي ئهم خانووه نهك هه ر تهنيا له گه ركهى ئيمه، به لكو له هه موو سانتياگو ئاشكرايه.

بى ئه وهى به وى، له لالۆم پرسى:

- تۆ چه ند ساله له م شاره ده ئيت؟

- په نجا و يهك ساله. هه موو خه لكى ئيره چيرۆكى ئه فسووناوبى ئهم خانووه ده زانن. ته ناهه ت واى لى هاتووه كه خه لك، كاتى گه نجى وهكو تۆ دىن و ده پرسن «ئه رى فلان مال بۆ له وى نين و فلان كهس له كوڤيه؟» ئيتر وه لاميان ناده نه وه؛ چونكه ده زانن ئيتر ئه وه گه نجه خۆى له كو تايبدا ماندوو ده بيت و ده گه رپيته وه ئه وه شوڤنهى ليه وه هاتووه.

له دلى خۆمدا ده مگوت:

- به لام من له خۆمه وه نه هاتووم. قينۆس پىي گوتووم بىم بۆ ئيره. په يوه ندى من به م هه كايه ته وه چيه ؟

- زۆر كهس واتپه ده گه ن كه ئهم خانووه ئه جندهى لى بيت، يان هيج نه بى سيحرى لى كرابى!

من كاتى خۆى كه له هه له بجه ميتردمندال بووم، زۆر له م جوړه قسانه م له پر و پيره نه كانى لاي خۆمان بيسستبوو كه فلاه شوڤن ئه جندهى ليه و فيساره مال سيحرى لى كراوه؛ ئه مه يه كه م جار بوو - له وه تهى له ئه وروپا بووم - ئهم جوړه قسانه بيسستمه وه؛ زۆرم له لا سه ير بوو!

- هه ندى كهسى ديكه ش پىيان وايه كه ئهم پيره ژنه - خۆى، سيحرباز بى.

من واقم ورمابوو؛ بىرم ده كرده وه:

- سه يره!

لالۆ زۆر به بايه خه وه بۆ دل و عه قلم ده دووا:

نه خشهى جوگرافى و پۆستكارت و تابلۆ دىرين و ويتهى كۆن و شتى ئه نتيك.. به هه رزان ده كرم و به پاره يه كى باش ده يانفرۆشمه وه تووربست و پسپۆره كان.

- كه واته، سه باره ت به كاره كهت، ده بى سه فه ر و هاتوچۆ زۆر بكهى؟

- به لى. ئه مسه ر تا ئه وسه رى ئه وروپا بۆ كاره كهى خۆم تهى ده كم. جارى وا هه يه ويته يه ك يان نه خشه يه كى جوگرافى كه له فاتىگان ده يكرم، له هه مان رۆژدا هه ر له ئه وىش ده يفرۆشمه وه؛ هه ندى جارىش پۆستكارتىك يان تابلۆيه كى كۆنى لويى چوارده هه م له لىبۆنه ده كرم، به پاره يه كى زۆر باش به شه يدايه كى ئه و پاشا فه رنه سىيه له رۆتروم ده يفرۆشمه وه. ئيدى ئاوها... ده گه ريم.

- تووربست زۆر دينه سانتياگو؟

- خراپ نيه.

- زۆر تر له وان هيه بۆ بىنى كاتيدرا له كه بىن؟

- هه روه ها بۆ بىنى خه سته خانه شاهانه كهى ئىگاس و ئه و زانكوڤه ش كه له سه دهى شازده هه مه وه ئيره دروستكراوه. پاشان كه ناره جوانه كانى ئه تله نتيك و ئىگۆ و لاکۆرۆنپاش ليره وه دوور نين.

- كه ره ستهى ئه نتيك زۆر تر له كوڤى په يدا ده كهى؟

- له هه موو شوڤنيتىك. به لام بۆ كرين و په يدا كردن زۆر تر ده چمه پۆرتوگاڻ و هۆله ندا. پيرى له ئه مستروم گه راومه ته وه.

- كه ره ستهى ئه نتيك و كۆن يان زۆر ليه ؟

- به لى، چونكه پۆرتوگاڻى و هۆله ندى به كان هه ر له كۆنه وه به دنيا دا زۆر گه راون. ئيستاش ناوماڻ و زانكو و ته ناهه ت دوكانه توحفه فروشه كانيشيان ئه نتيكه خانه يه كن بۆ خۆيان.

من ئه و رۆحه سه ركيش و گه رپه دييهى لالۆم خۆش ده ويست؛ به زه رده خه نه يه كه وه پىم گوت:

- له كو تايبشدا هه ر ده گه رپيته وه ئيره.

لالۆ، كلاوىكى شيهى كلاوى ئىكىنگه كانى له سه ر بوو. له وه خته وهى بىنىبووم و پىكه وه بووين، ئه و كلاوى هه ر دانه كه ندبوو. كه ئهم قسه يه م كرد، يه كسه ر پىكه نى و كلاوه ئىكىنگيه كهى داكه ند، له سه ر ميژه كهى به رده م خۆى دانا و گوتى:

- به لى. هه موو ئىواره يه ك دىم ليره، له م باره تاريكه سه رى خۆم گه رم ده كم.

بارتيكى جوانى خۆش بوو، له ژيژه ميڤىكدا.

له و كاتهى لالۆ گارسۆنه كهى بانگ كرد و دووه م بوتله شه رابى بۆ هه ر دوو كمان داوا

نہیں کی خویت پی بلی.

- نهڻي چي؟

- نهينيهك كه نهو له ژيانى خویدا تازاريكى زورى به دهستيه وه چهشتووه.

له دلی خوځمدا گوتم: «لالو که نهم هه موو دنیا یه گه راوه، تو بلی له دنیا ی سیهرو
سیه رازشدا شاره زابیت!». لالو گوتی:

- ئەم پېرۋەنە جادوگەرە دەپەوئ پېت بىسەلمېنى كە ئەمەيە چارەنۋوسى گە نىجىتى: پېر دەپەن. دەپەوئ پېت بىسەلمېنى كە ئەمەيە چارەنۋوسى جوانى: ناشىرىن دەپەن. بىسەردەچى.

پاشان گوتی: ددیه وی وات لی بکا باودر په وه بهینی که واقعی جوانی و ناسوددیی ته نیا وه همپکه.

- به لام من فیبنوسم له باوهش گرت، ماچم کرد. قسم له گه‌لی ده‌کرد. زیاتر له هه‌ژده سه‌عات بێک‌ه‌وه بووین...

- ته‌واو. ته‌واو. ته‌واو بوو... ناگه‌پټه‌وه. ټه‌واو ددیه ناگه‌پټه‌وه؛ ټه‌واو جوانیبه نایه‌ته‌وه ده‌ست.

من دهمیست نهو ساتانهی له گه‌ل شینۆس به سه‌رم بر دېوون، بۆ لالۆ زندوویان پیشان بددهم:

- به‌لام قیئوس به‌لینی پیدام که یه‌کتر ببینی‌نه‌وه، ده‌عه‌تی ئیره‌ی کردم. به‌هم‌مووی، دوو‌ه‌ه‌فته‌یه‌ک نابج. له‌پاریس به‌لینی ئه‌وه‌ی پیدام که ئه‌گه‌ر بیمه‌سانتیاگو؛ بیکه‌وه‌ترین...

لالو کونجکولانه دیسان لیتمی پرسى:

- تہمہ تہو شہوہ بوو کہ حہ شیشہ ت کیثابوو؟

- ئنجا ھەشیشە كېشان پەيۋەندىي بەمەۋە چىيە ؟

- با.

— جیہ ؟

- تۆخەونت ديوه.

من له نیگه رانی و شله ژانی خوځدا به لالوم گوت:

- تۆدەلۈپ سەرخۆشیت، لالو!

- بۆجی؟

- من پیت دهلیم: من فینوسم له باوہش گرت، ماچم کرد، قسم له گه لئی ده کرد... زیاتر له هه ژده ساعات بیتکه وه بوین...

خۆش و دلنه وازانه!

به خۆم گوت: پاشان ناو نیشانه که ی، که ئیستاش، به دهستی خۆم نووسیم و له دهفته ره که مدا هیشاش ماوه. نا کرێ. نه خیر.

لالؤ پرسی:

- بیر له چی ده که یته وه؟

گوتم: یہ عنی تو وای دہ بینی کہ من بہ دہم حہ شیشہ کیشانہ وہ ئہ و کچہم دیبی؟

- به دووری نازانم.

- به لایم من له هه موو ژباړندا، هیچ ساتیکي ژباړنم، هیندهی ئو چوند ساتانهی له گډل ښووس بووم، هه ستم به هیزی واقع و جوانیی واقع نه کردووه.

لالۆ به زهردەخەنەیه ک، زۆر به دنیاییه وه گوته:

- هه‌موو چه‌شیشه‌کیشیک، دووای خه‌وبینین، یه‌کسه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ی تۆ ده‌کا.

به لالۆم گوت:

- باشه، ئەدى كەواتە ئەم پيرەژنە چۆن ناوى منى زانى؟ چۆن من دەناسى؟

– له بهردهم دهرگاهکه ناوی خوټی هیڼا؟

- به لئی. وتی: «دارا... توئی؟».

لَا لَوْ يَهْ كَسَه ر و تى :

- ده‌بینی: ئەو پیرەژنە زۆر باش تۆی ناسیووتەوه!

- مہذبہ ست چپیہ؟

لالو قه بیریک بیددهنگ ما ، بیرری ده کرده وه . پاشان کونجکولانه لیمی پرسی :

- تۆلە ژيانى خۆتدا ھېچ ئەوت ديوە؛ ئەوت ناسيوە؟

- نه‌خێر. بەلام راستییەكەى، من دوواتر بیرم لیكێدەوه: شینۆه و ئادگاری ئەم پیرەژنە زۆر لە شینۆه و ئادگاری قینۆس دەچێ. ئەم پیرەژنە ھەر دەتگوت قینۆسە و پیر بوو!

لالو په نجهی شاهه تمانی بهرز کرده وه و وهک نه وهی نه نییه کی دوزبیتته وه:

- ئىستا تىگە يىشتىت؟ ئەم پىردىنە ھاتوتە خەوت و خۆى لە شىوہى فينوسدا بە تو پيشان داوہ.

من خەریک بوو میڤشکم راده و هستا، به لالۆم گووت:

- خه ونی چی؟

- ئەم پېرەننە.. سىحرىزە و دەپەوى لۆژىكىكى، زىيانى لە لا ئاۋەژوو بىكەتە و

- پیره ژن خودی قینۆس و پیر بووه...

- تو شیتیم دهکە ی! یه عنی چی؟

لالۆ گوتی:

- یه عنی: جوانی و ئاسوودەیی و گەنجیستی هەرگیز هەتا سەر نامینیننەوه؛

له ناو ده چن...

14

له سەر سیسه مه کهم، وێ و کاسی دوای خوارنه و دیه کی زۆر - که هەرگیز ناوها پیتی رانهاتبووم -، مهست و ماندووی دوای جگه ریه کی خهستی هه شیشه؛ له سەر پشتیم پاکشا بووم، به بێ ئومیدییه وه ته ماشای نوقته یه کی بچووکی بنمبچه کهم ده کرد. له ناکاو، له و دیو دیواری ژووره که مه وه، گویم له چرپه چرپیک بوو که هەر دهنگوت له ته نیشتمه وه قسه ده کهن:

- چاوت لێیه؟ دهنگی نه ما!

ئه مه دهنگی مه دام کارلۆس بوو، که له هه مان نهۆمی ژووره که ی مندا ده ژیا؛ به (مه دام تاردیۆ) ی دراوسێکه یانی ده گوت:

- ماوه یه ک پێش ئیستا ده گریا. لالانه وه ی رۆژه رێیه ک ده رۆشیت.

من به بیرم نه ده هاته وه ئاخۆ که ی بوو له باری (بوورگۆس) له لای لالۆی تاقه هاوێتمه وه گه رابوومه وه ژووره که ی خۆم. نه مده زانی چهن دی مانگه. نه مده زانی چهن د شه مگه یه. نه مده زانی کاتژمێر چهن ده. نه شمده زانی که ی بووه گریاوم؛ به لام ئه وه به باشی به بیر ده هاته وه که خه لک «گه وه و گچکه ی خه لکی سانتیاگو» به چه پله و هوتاف و خۆشه و یستییه کی زۆره وه پاپایان به رێ ده کرد.

- سێ چوار رۆژێکه نه هاتۆته ده ره وه.

ئه مه دهنگی مه دام کارلۆس بوو.

- یه عنی هەر نه هاتۆته ده ره وه؟

ئه مه دهنگی مه دام تاردیۆ بوو.

- خۆی له کونی ژووره وه ناوه و نایه ته ده ره وه. قهت نه مدیوه بێته ده ره وه.

- له ده رگات نه داوه.

- بێ فایده یه.

- چۆن؟

- ته نیا یه ک جار؛ به ستر پێری بوو.

فه ره اد پیر بال

- هه موو ئه و ساته خۆشانه ی باسی ده که ی که له گه ل قینۆس به سهرت بر دوون؛ له ناو وه همی کدا بووی. به وه هم و خه یال ئه و ساته خۆشانه ی خۆت به سهر بر دووه. له کاتی هه شیشه کێشانه که دا خه و نت دیوه.

- یه عنی قینۆس وه همه.

- به لێ، قینۆس وه همی که و هیچی تر.

- ئه گه ر وه هم بێت، ئه م پیره ژنه چۆن ده زانی که په یوه ندییه ک له نیتوان من و قینۆسدا هه بووه؟ منی چۆن ناسیبه وه؟ ناوی منی چۆن ده زانی؟

لالۆ گوتی:

- ئه دی ئه گه ر وه هم نه بێت، کوانی قینۆس؟ ئه م پیره ژنه بۆچی نه یه شیت که تو قینۆس بێنیته وه؟

راستییه که ی، منیش ده مویت وه لامیک بۆ ئه م پرسیارانه بدۆزمه وه. گوتم:

- ئه م پیره ژنه له وانه یه پیتی ناخۆش بێت که من بێبینم، یان له وانه یه غیره بکات.

له و ده مه دا لالۆ قاقایه کی زۆر سه یری لێ هه ستا. ئه مه یه که مین جار بوو له ژیا مدا بێبینم پیاوێکی به ناو سالکه و توو به م شتیه یه پێ بکه نی. لالۆ، له نیتوان پێکه نینه که ی خۆی و پێکی شه رابه که ی ده ستی، پچر پچر، ده یو بست بلێ:

- چ...ۆ...ن؟

بار ده که هینده پر غه وعا و ئاپووره بوو، که س ئاوری بۆ پێکه نینه که ی لالۆ نه دا یه وه؛ به لام له گه ل ئه مه ش من ده مویت مه به ستی خۆم به شتیه یه کی باشتر بۆ لالۆ روون بکه مه وه. له ناو دوو دلیدا گوتم:

- له وانه یه ئه م پیره ژنه دایکی بێت، یان خوشکی گه و ده ی بێت. یان داپیری! چوزانم. هەر چۆنیک بێت، ده بی قینۆس خۆی له م ماوه یه دا باسی منی بۆ ئه و کرد بێ. چونکه، تو سه یرکه؛ ئه گه ر په یوه ندییه ک له نیتوان ئه م پیره ژنه و قینۆسدا نه بی، ئه و پیره ژنه چۆن ناوی من ده زانی؟ چۆن من ده ناسی؟

لالۆ فرمیستکی پێکه نینه درێز خایه نه که ی خۆی سه یره وه، ته با ی هاو رێیه ک که سالانیکی زۆر دل سوژی یه کتر بێن، گوتی:

- هاو رێی ئازیم؛ من قسه ی خۆم کرد. ته واو.

ئنجا ویستی کیل له قسه کانی خۆی بدا، گوتی:

- شتیکی دیکه ش هه یه.

وتم: چیه؟

لالۆ گوتی:

– گوتى چى؟

– سەرى لە دەرگاھە ھێنا دەرەو و چل و پىنج ھەزار پەسینتى دامى و گوتى: «بۆ مانگىتى تر لىرە دەمىنمەو. ئەمەش كرتى ژوورەكە».

– دایناو ھەر لىرە بژى؟

– ئەمەى گوت و دەرگاھەى لەسەر خۆى داخستەو. نازانم.

بەبیرم دەھاتەو، راستە: رۆژىك من وام بە مەدام كارلۆس گوت.

– رۆژىك جاسوسىكەم لەسەرى دانا.

مەدام كارلۆس واى گوت.

– ئى!

– كورە پارچەلەكەى مەدام لۆرەنس، ژىرىمى؛ پىم گوت: «ژىرىمى؛ ئەم پیاو ەو ھەر چى شوپىك پۆشست و ھەر چى شتىكى كرد، بۆمى بگىرەو!».

– ئى؟

– ژىرىمى ھاتەو گوتى: ھىچى نەكرد. پىكەنیم، گوتم: چۆن ژىرىمى؟ گوتى: كە لە مالى دەرچوو دەرەو، بەدووايدا رۆشستم؛ چو سستاند و بۆردەكەى لە بەردەم كاتىدرا لەكە دانا. تا ئىوارە درەنگ ھەر لەوئ ماىەو. ھەر خەلك دەھاتن و پۆرتىتى بۆ دەكردن. پاشانىش كە دنیا مەیلەوتارىك داھات، ستاند و بۆردەكەى پىچاىەو و بە بەردەم كەنيسەى سانت ژاكەو چوو بارىك لە شەقامى (پۆنتى ئىدرا)، بارەكە ناوى (بووگوس) بوو. لىم پرسى گوتم: ژىرىمى، كەسى لەگەل نەبوو؟ ژىرىمى گوتى: نەخىر، بەلام لەناو بارەكە، لەگەل پیاوئىكى ردىن ماش و برنجىي كلاو بەسەر دانىشت، دەستیان كرده شەراب خواردنەو.

«ژىرىمى» راستى بۆ مەدام كارلۆس گىراوئەو: چەندىن شەو بوو، تەنانەت دوتى و پىرىش، خووم بەم بارەو گرتبوو؛ ھەموو شەوئىك، ھەر لە كاتژمىر نۆى شەوئەو، كاتى لە گەران بە دوواى ئىنۆسدا ماندوو و بىھوودە و دلئسارد دەبووم، دەچوومە ئەو بارە: بەدەم خواردنەو چەند پىكىكى (مارتىنى) و جارجار حەشىشە كىشانەو لەگەل لالۆ دادەنیشتم، تا كاتژمىر بەك و دووى شەو؛ پاشانىش ئىتر ھەلدەستام، تەنیا، بى ئومىد، بىكەس، دەگەرەمەو ژوورەكەم.

بەبیرم دى، دوواىن جارى لالۆم بىنى، لالۆ پىتى گوتم:

– دارا؛ ھاوئىيەكى خۆم، كە پیاوئىكى خەلكى گەرەكەكەى، تەمەنى شەست سالىك دەبى، دەگوت: «دەلئىن: گۆرستانىكى بچكۆلە لەناو مالى ئەم پىرەژنە ھەى. ھەر گۆرئىكى ئەو گۆرستانە دارىكى عەنتىكەى لەسەر شىن بوو. ھەر دارىكىش جۆرە مەوھەكى سەبرى پىوھە». دەگوت: «دەلئىن: ھەر كەسىك ئەگەر بچىتە ناو ئەم مالىە

و لەو مەوھەىخو، يەكسەر شىت دەبى. ھەر مەوھەكىش لەو مەوھە، جۆرە شىتەىكى تەبەتەى ھەى».

بە لالۆم گوت: ھەموو ئەم شتانە خورافات و قسەى خەلكن.

لالۆ بە تانووئەو گوتى:

– بەلى؛ بۆئەو دروستكراون كە ھونەرمەند و گەنجى عاشقى وەك تۆ چىتر توخنى «جوانى» نەكەون. وا نىبە؟

لالۆ كە ھەمىشە دەبوست ئامۆزگاریم بكا. پىم گوت:

– ھەر چۆنىك بى، سوپاست دەكەم، لالۆ. تۆ ھەمىشە دەتەوئ ئامۆزگاریم بکەیت و دلئىاشم تۆ دەتەوئ من بەختەو بەم؛ بەلام من پىم وا نىبە ئەو ئىنۆسەى من و ئىنۆسى پىرەژن دوو ئىنۆسى جىا بن. تەنیا يەك ئىنۆس ھەى.

– كام ئىنۆس؟

– ئەو ئىنۆسەى من بەدووايدا دەگەریم.

– لالۆ كە ھەمىشە بە ئاواز و متمانەى سىحربازىك قسەى دەكرد، گوتى:

– ئەگەر ئەم قسەى تۆ چەوتىش بىت، با بلىم: راستە، قىوئەم؛ بەلام تۆ ھەرگىز ھاوھەرگىز ئەم ئىنۆسەت نادۆزىتەو.

– بۆچى؟

– چونكە تۆ ناتوانى بە ئىنۆس بگەى.

– ئەى؟

– دروستى بكە!

بە گازاندەو بە لالۆم گوت:

– تۆ ھەمىشە تانووتم لىدەدەیت كە من تەنیا بە وەھم دەتوانم بگەمە ئىنۆس.

– نەخىر، من مەبەستم ئەوھە كە تۆ ھونەرمەندىت. تەنیاش ھونەرمەند دەتوانى «ئىنۆس» دروست بكات. دروستى بكە! تۆ ناتوانى بە ئىنۆس بگەیت و بىكەیتە ھى خۆت؛ تۆ تەنیا دەتوانى دروستى بكەى!

لالۆ پىكى شەرابە سوورەكەى بە دلئۆشەىو ھەلدا:

– من ئەم ماوھە لەگەل تۆ بوومە فەیلەسووف ھىندەى باسى ئەم مەسەلەى بەكەم. من ئىستە زۆر باش دەتاسم: كورى خۆم؛ ئەوئ تۆ بەدووايدا دەگەرئى، تەنیا جوانىيە، جوانىيەكى ھونەرمەندانەى. تۆ كە ھونەرمەندىت تۆ خۆت ئەو جوانىيە دروست بكە!

– «ناتوانم. ناتوانم». يەك بە دەنگى خۆى ھاواری دەكرد «ناتوانم. ناتوانم.

ناتوانم».

دەنگی مەدام کارلۆس بوو، بۆ مەدام تاردیۆز باس دەکرد.

– ناتوانم چی؟

دەنگی مەدام تاردیۆز بوو لە مەدام کارلۆسی پرسی.

– دەیگوت: «ناتوانم وێنە جوانی بکێشم. ناتوانم وێنە جوانی بکێشم»؛ «بەدەم گریانەوه هەر هاواری دەکرد».

مەدام کارلۆس راستی دەکرد: من ئەو ماوەیە، پێنج شەش رۆژتیک بوو خۆم لە ژوورەو نابوو، نەدەچوو مەدەرەو: تەنیا پەسم دەکرد. دەموست پەسمی فینۆس بکەم، دەموست پەسمی ئەو فینۆسە بکەم کە منی لە پارێسەو هینابوو سانتیاگو و لالۆ پیتی دەگوتم «تەنیا وەهەمێکی خۆتە و هێچی تر»، ئەو فینۆسە کە هەستم دەکرد لە مندالییەو دەناسم و خوشیم وێستوو. پەسم دەکرد و دەمدران. پەسم دەکرد و دەمدران. هێچ تابلۆیک، هێچ نیگارێک لەو نیگار و تابلۆیانەم تەنانهت ملیمەتریکیش ئەو جوانییە مەزنەیان پیشان نەدەدا کە لە خەیاڵی خۆمدا هەبوو. من چەندی دەمکرد و دەمکرد، نەمەتوانی ئەو جوانییە دەرپەرم کە دەموست. هەستم دەکرد تەنانهت نیگارکێشان و هونەرەکەشم هەر فریام ناکەون. کاتێ فلتچە و ستاندهکەم بەجێ دەهێشت و تابلۆکانەم هەپروون بە هەپروون دەکرد، ئیتر تا سێبارە نیو شەوان لە باری بوورگۆس یان لە قاوەخانە و شەقامەکانی سانتیاگو دەمامەو؛ پاشان سەرلەنوێ دەرگەرامەو مەل و دیسان دەکەوتە سەر نیگارکێشان، تا ئەوکاتەی کە ئیتر دیسان برستم لێ دەپرا و بە تەواوی شل و کوت دەبووم؛ پاشان دیسان دەمدران و سەر لەنوێ دەستم پێ دەکردهو. بە تەواوەتی وەک شێتم لێ هاتبوو. بە پەسمکردنیش نەبووایە هەرگیز خەوم لێ نەدەکووت. تاقە سەبووری و ئومێدیکێشم، کە هەمیشە ئۆقرەیکە پێ دەبەخشیم و سیچەنی پێ دەگرتم: تەنیا نیگارکێشان بوو، نیگارکێشان و بەس؛ کە ئێش لە دراندن و سەرلەنوێ دەستپیکردنەوێکی دیکە زیاتر، هێچ ئاکامێکی دیکە نەبوو.

– نیو شەوێک بە هاوار هاوار و گریان، لە خەو راجەلەکیم. چووم لە پەنجەرەکە ی ئەودیو، بەدزییەو تەماشایەکیم کرد، گوتم بزاتم ئەو هاوار هاواری لە چییە و چی دەکات؟.. لەناکا، چی ببینم؟

مەدام کارلۆس بۆ مەدام تاردیۆز دەگێرایەو.

– چی دەکرد؟

– ئەوکاتە من گەشتە بەر پەنجەرەکە، دیتم یەكسەر سەتلیکی پر لە بۆیە سووری، بە هەر دوو دەستی خۆی هەلگرت و کردی بە سەرگۆتلاکی خۆیدا.. پاشان سەتلیکی دیکە زەرد و سەتلیکی دیکە شین.. هەر هاواریشی دەکرد «من ناتوانم،

من ناتوانم، من ناتوانم». ئنجا لەکۆتاییدا چوو بەر ئاویێکی ژوورەکە ی خۆی و، لەسەر یەك چۆک هەرسە هینا، سەرۆقێکی خۆی دەرنیسیو و دەیکیشا بە سەری خۆیدا. دەگریا. گالتە ی بە خۆی دەکرد. بەدەم چەمۆلە لەخۆ گرتەو بۆیە پزواوەکانی سەر لەشی خۆی لە خۆی هەلدهسوو. خۆی پەسم دەکرد.

مەدام کارلۆس راستی دەکرد. من پێم سەیر بوو: ئەو ژنە چۆن تاقەتی هەبوو لەو هەموو ساتە جۆراوجۆرانە و بەم هەموو وردبینییەو خۆی لە من مات بدا!

– شەوێکی دیکە دیسان بە دەنگی گریانێکی لەناکاو هەستامەو. زەندەقم چوو.

– بەستەزمانە خەونی دیو. کوترایی دایکت دایە؛ غەریبە؛ بەدەم خەونەو هاواری کردوو.

دەنگی مەدام تاردیۆز بوو؛ دیار بوو بەزەیی پێمدا دەهاتەو.

من ئەو شەو، بە بیرمە: خەونم نەدیوو، بەپێچەوانەو لەو کاتەدا لە گەرمە ی هوشیاری و هەستپیکردندا بووم؛ بەلام لە گەرمە ی ناویمیدی و هەستی بێ توانایی خۆمدا تووشی فیگارێکی کوشندە هاتم! قوماشی تابلۆکەم، بە چرنوک، بە ددان، بە گاز، بە چەقۆ. جیڕ بە جیڕ کرد و هاوارم دەکرد: چونکە دیسان بینیم ئەو تابلۆیە ی کردوومە هەرگیز نەیتوانیو تەعبیر لەو جوانییە مەزن و پایەدارە ی ناو خەیاڵی خۆم بکات؛ تەنانهت سانتیمەتریکیش جوانیی ئەو فینۆسە ی دەرپەریوو کە من دیبووم.

هەر چۆنێک بێ، سەرەرای هەموو ئەمانەش، لەو کاتانەدا، باوەر و خواستی هونەرمانەمان هیندە بەهێز بوو؛ واتێدەگەشتم ئەگەر خۆی فینۆس لە سانتیاگو نەشبینمەو، بەلام لەناکامدا هەر دەتوانم تابلۆیکە ی ئەوتۆ دروست بکەم کە جوانیی فینۆس بەرجەستە بکات. ئەم باوەر و متمانە یە دلی خۆش دەکردم و سەبووریی دەدایەو.

– ئەگەر ئاوا بڕوا ئەم پیاو پزۆتیک شیت دەبی.

– من شەوێک بینیم.

ئەمە دەنگی مەدام تاردیۆز بوو، درێژە ی پێ دا:

– من لەناو دەرگای خۆمان بووم: کاتێ دەرگاکە ی کردوو، بە بەردەم شوقەکە ی ئیمەدا تێپەر بوو، بەسەر قالدەرمەکاندا سەرکەوت: هیندە سەرخۆش بوو، قاچەکانی زەویی نەدەگرت. پیاوێکی کۆک و جوانیشە؛ دەزانی؟

– پیاوێکی کەشخە یە. بەلێ.

ئێوارەیک لالۆ گوتی: وەرە ناولەپت بخۆتەو!

گوتم: دە ی.

لالۆ تەماشای ناولەپێ منی دەکرد، گوتی:

– تۆ، خودی جوانیی خۆت تووشی نامۆیی و مەرگەساتی کردووی؛ دەزانی؟

وتم: چۆن، لالۆ؟

وتی: تۆ لە جوانیی پیاوانەیی خۆت و کەشخەیی خۆت زۆر دڵنیایت..

– ئی؟

– ئەمە وای لێکردووی ھەست بەکەیت کە ھەر ئافەرەتێک ئەگەر ماچیکتی پێ بەخشی، ئیتر ئەم ئافەرەتە دەشپێت ھەموو قوربانیبەکت لە پێتاو بدات و تا ھەتایە ھەر شەیدا و دڵسۆزێت بێت و تاکە ئایدیالت بمیتیتەو.

– باش..

– کەچی لەکوێتاییدا دەبینی: لە چۆلی قولقەدا بەجێماویت، تەنیا و کەساس! ئەو ئافەرەتە بەجێت دیلت و جارتیکی دیکە نایەتەو بە لاتا. تۆ تەماشای دەکەیت: ئەو جوانی و خۆشەویستیە زووگۆزەرە لە وەھمێک زیاتر ھێچی دیکە نەبوو!

– من تێبینم کردووە، مەدام کارلۆس؛ ھونەرمنەند زۆربەیان جوانن. دەلێی ھەر جوانییەکەیانە دەیانکاتە ھونەرمنەند.

ئەمە دەنگی مەدام تاردیۆ بوو.

دیار بوو مەدام تاردیۆ ھاتبوو نھۆمی سییەم، بۆلای مەدام کارلۆس.

پێم سەیر بوو: دیواریکی ئەستوور لە نیوان ژوورەکەیی من و ژوورەکەیی مەدام کارلۆسدا ھەبوو، بەلام لەگەڵ ئەوێش چرپە چرپی ئەم دوو ژنە بەناوسالکەوتوو، لەو دیوورە، لەتۆتی دیوورە ئەستوورەکەو، ئەو شەو، زۆر ئاشکرا، زۆر بەھێز لە گوێچکەمدا دەزرنگایەو.

– مەدام سیمۆن دەیگوت: مەدام کارلۆس، سوێند بە ئینجیل دەخۆم، ئەم پیاوێ کرێچیە تازەبەیی تۆ شیتە!

– چۆن؟

– منیش وام پێ گوت. گوتم: چۆن؟ بۆچی شیتە؟ دەیگوت: ئەو پۆژە بینومە: منداڵێکی کۆلەنەکەمانی راگرتبوو، لیتی دەپرسی «تۆ مالتی فینۆس پێ نازانی؟»، منداڵەکش دەیگوت «فینۆس کێ؟»؛ گوتم لێ بوو ئەویش گوتی «فینۆس، کچی دکتۆر گۆرباشۆ ئیستییان. مالتی لەلای کەنیسەیی سانت ژاکە». شیتە. تەواو نییە. منداڵەکە ھەر راپکرد. وایانم ترسا.

– ئەرێ بەراست، لە تۆشی نەپرسیو؟

مەدام تاردیۆ ئەم پرسیارەیی لە مەدام کارلۆس کرد.

– من پێم گوت. گوتم: لە زەمانی پێش جەنگی ناوخوا، باوکم دەیگێراییەو

دەیگوت: ئەو وەختەیی من گەنج بووم، لە ھەمان ئەو گەرک و لە ھەمان ئەو کۆلەنەیی باسی دەکەیت، دەیانگوت کچیک ھەبوو، فیعلەن، ناوی «فینۆس» بوو؛ کچی دکتۆر ئیستییان؛ زۆر جوان بوو.. خەلکی گەرک ھەمووی باسی جوانیی ئەو فینۆسەیان دەکرد. بەلام زیاتر لە ھەفتا ساڵ پێش ئیستا؛ نەک ئەمڕۆ.

– من بەبیرم نایە، نازانم؛ بەلام مەدام سیمۆنیش ھەر ئەم قسەبەیی تۆی دەکرد. دەیگوت: ھەفتا ساڵیک پێش ئیستا؛ راستە: کچی دکتۆر ئیستییان ناویک، ناوی فینۆس بوو و زۆر جوان بوو؛ مالتیان لەلای کەنیسەکەیی سانت ژاک بوو. ھەموو خەلکی سانتیاگو باسی جوانیی ئەو فینۆسەیان کردووە. خەلکی پیر لەبیریانە. ھەفتا ساڵیک پێش ئیستا، نەک ئەمڕۆ.

مەدام تاردیۆ توومەز دوای پرسیارکردنەیی من، چوو پرسیارێ لە مەدام سیمۆن کردووە، ئەویش وەلامی داووتەو و پاشان نەشھاتوو وەلامەکە بۆ من بگێریتەو؛ کەچی ئیستا ھاتوو بۆ مەدام کارلۆسێ باس دەکا!

ھەفتا ساڵیک پێش ئیستا، نەک ئەمڕۆ!

من لەو دەمدا بیرم لە قسەکانی مەدام کارلۆس و مەدام سیمۆن دەکردووە. ئەم دوو ژنە لە زمانی خەلکەو و بەپێی بیرەریی باوانی خۆیان پێیان وابوو کە ھەفتا ساڵیک پێش ئیستا (نەک ئەمڕۆ) کچیکێ زۆر جوان بە ناوی فینۆس ھەبوو و کچی دکتۆر ئیستییان بوو! سەیر، لالۆش، ئەو شەو کە سەرخۆش ببوو، ھەمان شتی پێ گوتم:

– پیرەژن خودی فینۆسە و پیر بوو.

ھەر چەند بیرم لەم قسەنەیی مەدام کارلۆس و مەدام سیمۆن و لالۆ دەکردووە و ئەو ساتە خوش و پرتاسوودەییانەم دەھێناوە پێش چاوی خۆم کە لەگەڵ فینۆس بەسەرم بردبوو؛ بۆم وەدیاری دەکەوت کە ئەو ژیانە خوشەیی رابردووم لەگەڵ فینۆس (ئەگەرچی وەھم و خەیاڵێکی ئەفیوونیش بووبێت بە رای ئەوان) سەدان جار واقیعیتر و لۆژیکتر و ماقولتر بۆ باوەرکردن دەھاتە بەرچاو، لەچاو ئەو ھەموو قسە ناماقوول و نالۆژیک و ناواقیعیانەیی ئەوان دەیانکرد. چونکە ئەم قسەنەیی ئەوان دەیانکرد، بە ھێچ شتێوەک نەدەچوووە عەقلەو و لۆژیک نەبوو. ئەمە شتێکی ناماقوول و ناچیتە عەقلەو کە فینۆس لە ماوەیەکی ھێندە کورت و کەمخایەندا ئەو ھەموو گەنجیتیی و جوانییەیی ویران بووبێت و ئاوا پیر و پەژمور دەپیتشوازییم بکات! گەنجیتیی و جوانی، چۆن دەبێ ئاوا زوو بەسەریچن؟

باشە، ئەدی پیرەژنەکەیی بەردەرگای مالتی فینۆس، ئەدی ئەو – خۆی؛ بۆچی پێمی گوت: «ئەو ھەموو ماوەیە لە کوێ بووی؟». پیرەژنەکە زۆر بە تووڕەییەو ئەم پرسیارەیی لێ کردم. بە دەنگێکی توند و تووڕەو گوتی:

- ئیستا چیت دهوئ؟!

پیره‌ژن، گۆچانه سووره خواره‌که‌ی رووه و سنگم، به‌دهم گریانوه، هه‌ر ده‌قیژاند:

- دوای ئه‌و هه‌موو ساله، ده‌ته‌وئ هه‌شتا هه‌ر چاوه‌پیت بکا؟!

ئه‌م قسانه‌ی پیره‌ژن، له هه‌موو جارێکی بیه‌کردنه‌وه‌ی پێشوو زباتر دلێ رنه‌ک ده‌دام؛ خه‌ریک بوو عه‌قلی له‌ده‌ست ده‌دام. ورده ورده ده‌گه‌یشتمه ئه‌و باوه‌ری که به خۆم بلێم:

- لالۆ راست ده‌کا: پیره‌ژن خودی قینۆسه و پیر بووه...

لالۆ ده‌یگوت:

- چونکه جوانی و ئاسووده‌یی و گه‌نجی‌تی هه‌رگیز هه‌تا سه‌ر نامی‌نێنه‌وه؛ له‌ناوده‌چن...

15

- ئنجا به‌راستی ئه‌مه سه‌یر نبیه؟

ئه‌مه ده‌نگی مه‌دام تاردیۆ بوو.

- چی؟

- تۆ له پاریسه‌وه بێت سۆراغی کچیک بکه‌یت که هه‌فتا سال پێش ئه‌مرۆ مالیان له‌لای که‌نیه‌که‌ی سانت ژاک بووبیت؟! ئه‌مه شیتێی نبیه؟ ئه‌مه یه‌عنی چی؟ وه‌لا مه‌دام سیمۆن هه‌قیه‌تی که ده‌لێ: ئه‌م کرێچییه تازه‌یه‌ت شیته.

من له ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند رۆژه‌دا، له‌نیوان به‌رداشی قسه‌کانی لالۆ و قسه‌کانی ئه‌م ژنانه و قسه‌ی خه‌لکی تر، هه‌روه‌ها له‌ناو ئه‌و گیتراوه‌ی نیوان وه‌م و واقیعه‌دا که تییدا بووم؛ ورده ورده هه‌ستم به‌ شتی که ده‌کرد که له ده‌ماغ و میشکمه‌دا تیک ده‌چوو. هه‌ستم به «که‌می‌ک شیتبۆن» ده‌کرد.

لالۆ ئه‌و شه‌وه پیتی گوتم:

- کورێ خۆم، به‌ گوێی من بکه! واز له‌م عه‌شقه وه‌همییه‌ت بێه!

من نه‌مه‌ده‌توانی جوانیی قینۆس، به‌لێنی قینۆس، ئه‌و هه‌موو میه‌هره‌بانی و خۆشه‌ویسته‌یه‌ی که من بیه‌یووم له‌بیر خۆمیان به‌مه‌وه. دل‌م توند ببوو. هه‌زم ده‌کرد وه‌ک مندالیک بگریم و بلێم:

- ناتوانم.

لالۆ هه‌ندیک لیم تووره‌ بوو:

- که‌واته پۆلیس ناهه‌قی نبیه که ده‌لێ: خه‌لک خۆی واز له‌م ماله و له‌م پیره‌ژنه

ناهیتێ!

- به‌لام من، سه‌یره؛ لالۆ، ناوێشانییم پێیه... ناوێشان.

- کێ پیتی داوی؟ کێ تۆی تووشی ئه‌م شوینه نه‌فره‌تلیکراوه کردوه؟ ئه‌وه کییه تۆی روه‌انه‌ی ئه‌م چلپاوه ره‌شه کردوه؟

- فریشته‌یه‌که...

لالۆ دیسان تووره، گوته:

- نه‌خێر... ئه‌هرمه‌نیکه!

من له‌و ده‌مه‌دا دل‌م له هه‌موو کاتی که غه‌مگینتر، گوتم:

- ئه‌گه‌ر فریشته بیت یان ئه‌هرمه‌ن، لالۆ: ته‌نیا ئه‌و ده‌توانی ژبانم ئاسووده و رۆحم رزگار و دنیاام روناک بکاته‌وه...

هه‌ستم کرد لالۆ ده‌یویست وه‌ک باوکی که قسه‌م له‌گه‌ڵ بکات:

- کورێ خۆم، تۆ ئه‌سله‌ن خه‌لکی رۆژه‌لاتیت... پێم ناڵی چی تۆی گه‌یاندۆته ئه‌م بنی دنیا به؟ ئه‌مه ئه‌ورووپا به، رۆله‌که‌م.

هه‌ستم ده‌کرد لالۆ باسی قینۆس یان پیره‌ژنه‌که‌م بۆ ده‌کات:

- ئه‌م ئه‌ورووپا به‌هزاری وه‌ک تۆی قووت داوه! ئه‌م شوینه نه‌فره‌تلیکراوه شیت ده‌کا! ده‌تکوژێ. وازی لێ بێه و بگه‌رتوه ولاتی خۆت!

گوتم: ئه‌م ماله! ماله‌ی ئه‌م پیره‌ژنه! ماله‌ی قینۆس! شیتی کردم! لالۆ گوته:

- ماله‌ی قینۆسی چی و ماله‌ی پیره‌ژنی چی، کورم؟ ئه‌مه ئه‌ورووپا به! تۆ چ کارت به نه‌هتی و سیه‌ر و خه‌راباته‌کانی ئیره‌وه هه‌یه؟ ئه‌مه ئه‌ورووپا به!

- ئه‌وه‌ی ناوێشانی ئیره‌ی پێ داوم، خۆشی ده‌ویم، به‌لێنی داومه‌تی...

- ئه‌مه ئه‌ورووپا به، کورم...

- «ئیره ئه‌ورووپا به. چلپاوه. درۆیه. وه‌مه. ئیره ته‌نیا وه‌همیکه». وه‌ک پلنگیک له ژووریکدا به‌سترا بێته‌وه و هاوار بکا، ئاوا یه‌ک به‌ ده‌نگی خۆی هاواری ده‌کرد. ئیتر شیت بوون له‌وه زیاتر چیی تری ده‌وئ، مه‌دام کارلۆس؟!

ده‌نگی مه‌دام کارلۆس بوو، به‌ مه‌دام تاردیۆی ده‌گوت.

- جنیوی به‌ ئه‌ورووپا ده‌دا؟

- رۆژ له‌دوای رۆژ زیاتر عه‌قل و هه‌ستی خۆی له‌ده‌ست ده‌دا. من وا هه‌ست ده‌که‌م. به‌تایبه‌تی له‌م دوو رۆژه‌ی دواییدا هه‌یج روه‌تاریکی به‌ روه‌تاری مرۆفیک ئاسایی

لهوانه یه بیدوژمه وه». چووم رتبه ری ناوینشان و ناوی شه قامه کانی سانتیاگو بوی هیتنا، هیندهی گه رام و گه رام نهو ناوینشانم نه دوزیه وه. ماوهیهک داما، پاشان له بهر خویه و ئیستیکی کرد، وتی: «نازانی ئەم ماله کین؟». وتم: «کام مال؟». وتی: «ئەم ماله کی له م ناوینشانم نووسیومه»: منیش ته ماشای ناوی خاوه ماله کم کرد (دکتور گورباشو ئیستیبان). وتم: «نه»، نایاناسم». وتی: «هه ر قهت ناوت نه بیستون؟».

- لیت نه پرسی «ئەو ماله کین؟ چن؟».

- با.

- وتی: چی؟

- وتی «منیش نایاناسم».

لهو ده مه دا مه دام کارلوس و مه دام تاردیو پیکه وه به دهنگیکی زور بهرز دایانه قاقای پیکه نین، ئینجا مه دام کارلوس، به دم پیکه نینه وه درێژدی پیتدا، وتی:

- پیم ده لئ «من ته نیا کچه که یان دهناسم». وتم: «کام کچ؟» وتی: «قینوس».

پیکه نیم، وتم: «نایاناسم».

- لیت نه پرسی ئەو کچه یان چۆن دهناسی؟

مه دام تاردیو ئەم پرسیاره ی له مه دام کارلوس کرد.

- با. له سه ره تادا وتی «ده زگیرانه» پاشان شله ژا، وتی «نه»، ته نیا هاوړیمه». ده لئ «له پاریس ناسیومه».

- لهوانه یه درۆ بکا، مه بهستی دیکه ی بهو ماله هه بی.

- ئینجا تو راوهسته! لیم پرسی «ئەو کچه خو ی ئەم ناوینشانه ی پت داوی؟». وتی «ئا». وتم «ئەو چۆن نایدۆزیه وه؟! وتی «نایدۆزه وه». پاشان ئیتر، ههستم پیی کرد، به کجار شپرز و نیگه ران دیار بوو، له ناکاو دهفته ره که ی خسته وه باخه لی خو ی و له بهر خو یه وه وتی «ده چمه وه لای پی ره نه که». منیش چیت نه متوانی خو م له بهر ئەو دیمه سه یه و سه مه ره یه رابگرم، له قاقای پیکه نیمم دا، وتم «کام پی ره ژن؟». وه لامی نه دامه وه، وهک شیت، به په له پرووژی رویشته دهره وه.

- سه یه!

- ته واو نییه، نه.

- به منی ده گوت «هاتووم لی ره سه ره له هه فالیکم بدهم».

- که چی به منیشی ده گوت «هاتووم لی ره پۆرتی بۆ خه لک دروست بکه م و پاره یه کم ده ست بکه وئ».

فه ره اد پیربان

ناچی. ده ترسم له کو تایدیدا شیت بی. چهن دیش خو می لی مات ده دم، قهت نه شم دیوه بیته دهره وه. نازانم چ وهختیک ده چیته دهره وه!

گویم هه لختسبوو بزانه مه دام تاردیو چی وه لام ده داته وه. هیچی نه وت. ئنجا مه دام کارلوس گوتی:

- من یه کم رۆژ کاتی له ویتستگه ی شه مه نده فه ره که بینیم و کلیلی ژووره کم دایه، ئاوها نه بوو: پیاو یکی زور هیم و ماقوول دیار بوو.

- منیش وا هه ست ده کم. ته نیا له م هه فته یه ی دوو اییدا وای به سه ره هاتووه.

- داینا بوو هه ره شه ویک و دوو شهو لی ره بمیتیته وه، ها؟

- ناخر، پاش نیوه رۆی رۆژی دووم ته له فۆنی بو کردم. وتی: «مه دام کارلوس، دوو سئ شهوی دیکه ش هه ره لای ئیه ده میتیمه وه. وتم: باشه، ته له فۆنه که ی داخست، سئ چوار سه عاتی پت چوو، دیتم ئەم جار دیان هاته ماله وه، یه کسه ره بی سئ و دوو خو ی کرده ژووره وه، وتی: «ببوره مه دام کارلوس، پرسیاریکم هه یه». من شله ژام، به حه په ساوییه وه سه یه ریم ده کرد، رهنگی وهک په لکه پیاز زه رد هه لگه رابوو، زور نا ئارام و ماندوو دیار بوو، وتم: «فه رموو، خیره؟!». ده فته ره یکی چکو لانه ی، به په له پرووژی له باخه لی خو ی دهره ینا و لا په ره یه کی عه نتیکه ی له ناو ده فته ره که ی خویدا بۆم کرده وه پیی نیشان دام. لا په ره که نازانم به چ زمانیک نوو سرا بوو! ئەو پیاو هه ره نسی نییه، تو ده زانی؟

- به راست؟

- فه ره نسی نییه! نه.

- به قسه ی خو ی، به منی ده گوت که له پاریسه وه هاتووه.

- درۆ ده کا، له پاریسه وه نه هاتووه، له ولایتیکی دیکه وه هاتووه.

- چۆن ده زانی؟

- خهت و نووسینه که ی، خهت و نووسینی فه ره نسی نه بوو. نازانم چ خهتیک بوو؟ له خهتی عاره بی ده چوو.

- لهوانه یه عاره ب بی.

- نه، سه ره و سه کوتی به عاره بان ناچی. ئیدی ئەو لا په ره عه نتیکه یه ی خسته بهرده مم. په نجه ی خسته سه ره ناوینشانیک که ته نیا هه ره ئەو به لاتی نی نوو سرا بوو، ئەویش به خهتیک شه ره پشیله ی زور ناخۆش، زور به زه حمهت بۆم ده خویندرا یه وه.

- ناوینشانی کی بوو؟

- منیش نازانم. پیم ده لئ: ئەم ناوینشانه پت نازانی؟ منیش له ناوینشانه که ورد بوومه وه (شه قامی په ره دیس. خانووی ژماره ۹). پیم وت «پت نازانم، به لام راوهسته،

مەدام کارلۆس راستی دەکرد: ھەناردمی بۆ لای مەدام مێلاگای فالگرەو. مەدام مێلاگا، ژنیکی ئەسمەری جوان، گۆشتن، سەری کەپووی زۆر درشت کوترابوو؛ چل و چوار کەزەیی درێژی زۆر وردی زەردی سیحربازانەیی بەردابوو. تەشک و دامەنیکی تەواو قەرەجانەیی ھەبوو. ئەو جلە ڕەنگینە پەلکەزێرینەییە، زۆری لێ دەھات. لە ھەمووی سیحراویتر چاوەکانی بوون کە وەک چاوانی ھەلۆ بەردەوام لێم ورد دەبوونەو.

لە مەدام مێلاگام پرسی:

– من دەمەوێ ئەو بزانم: ئایا جگە لەو پیرەژنە کەسی دیکە ئەمەوێ لەو خانووە دەژی؟

– من پێشتر پێم وتی: نەخێر. بەلام دەلێن: ھەفتا ھەشتا سالیکی پێش ئەمەوێ کچیکی زۆر جوان، کچیکی زۆر بەدەو لەوێ دەژیا، دەلێن ناوی (قینۆس) بوو. ئەمەوێ ئەم کچە لەوێ نەماو، کەس نازانی چی بەسەر ھاتوو و بۆ کوێ چوو! تەنانت دەلێن کە ئەم پیرەژنە بۆ خوێشی نازانی.

– نالێن ئەو پیرەژنە چیی ئەو کچە بوو؟

– ھەندێ کەس دەلێن دایکی بوو، ھەندێ خەلکی تریش دەلێن «نا»، ئەو پیرەژنە ھەمان کچە کە ھەشتا سال پێش ئێستەییە.

– ئەمە چۆن دەبێ؟

مەدام مێلاگا، داویکی ڕەشی درێژی بە دەمەوێ گرتبوو. دەستی چەپی گرتبووم و تەماشای ناولەپی دەکردم، لێمی پرسی:

– تۆ کاتی بۆ یەکەمین جار چاوت بەم پیرەژنە کەوت، ھەستت کرد کە دەیناسیت، یان پێشتر دیوتە؟ تەماشای ناو چاوم بکە!

لەو دەمەدا مەدام مێلاگا وەک ھەلۆیەک تەماشای ناو چاومی دەکرد. دووبارە کردووە: تەماشای ناو چاوم بکە!

گوتم: بەلێ. تەنانت پیرەژن بۆ خوێشی، بێ ئەوێ ھێشتا من ناوی خۆم بە ئەو بلێم، ناومی ھینا.

مەدام مێلاگا چەپکیک لەپکە و مازی و خەناوکی قەرەجانەیی بە گەردنی خۆیەوێ شۆرکردبوو. لەو دەمی کە من ئەم قسەییەم کرد، لێی ورد دەبوومەو: تابلۆیەکی جوانی نەریمانی ھاوڕێم بێرکەوتەو کە لە پاریس بە قەد دیواری مائەکەیی خۆیانی ھەلواسیبوو، دەیگوت: «ئەمە دایکە».

مەدام مێلاگا گوتی:

– کوڕی خۆم، کوڕی شیرینم؛ تۆ جادووت لێ کراو.

– بەلام ئاخر من کچەکەم ببینیو، قسەم لەگەڵی کردوو.

– ژوورەکەیی پێ کردوو لە بۆرد و ستاند و پاستیل و ڕەنگ و کارتۆن و قوماش و زەیت و تابلۆی پارچە پارچە کراو. عەینەن ژووری شێتانی.

– بەلام درۆ دەکا: بۆ پۆرتریت و پارە پەیداکردن ھەتاتوو بۆ ئێرە، ھەر بۆ ئەو کچە ھاتوو. عاشقە.

مەدام کارلۆس ئەمەیی گوت.

پاشان گوتیم لە مەدام تاردیۆ بوو، گوتی:

– مەدام کارلۆس، من پێم وابوو: ھونەرمەند و نیگارکێش و ئەم جۆرە پیاوانە.. ھەموویان ھەروا شیت و پێتن.

– ئەو ڕۆژە دەیگوت: شەو لە باری کۆلۆمبێھکاندا جانتای پارەیان لێ دزیوم.

– بەراست!

– بەلێ. دەیگوت (٤٠٠٠) پەسینتی تیدا بوو.

– لەوانەییە راست بکا. پیاویکی ھەندیک خۆنەویست دیارە.

– نە، سەرخۆش بوو، ئاگای لە خۆی نەماو و ونی کردوو.

– بێگومان. پیاو ئەگەر سەرخۆش نەبێ، چۆن جانتای پارەیی خۆی لێ و ن دەبێ؟

– راستییە کەت دەوێ، مەدام کارلۆس، ئەم جۆرە پیاوانە زیاتر جیگای بەزەیی ھاتنەوێ نەک ڕق لێ بوونەو.

پاشان مەدام کارلۆس گوتی:

– من وابزانم سبەینی پێی دەلێم کە چیتەر رازی نابم ئاوا ھەتتەو. ئەو ھەموو نالە و فیغان و دەنگە دەنگ و ھەرایە..

– کچی، ئاخر گوناھیشە دەری بکە..!

– ژوورەکەیی پێ کردوو لە بۆیاغ و پارچە پەرۆک و ڕەنگ و پارچە کارتۆنی دراو! ھەر پارچە تابلۆیەکی دراو لە شوێنیک کەوتوو. ئەو ژوورە کە بۆیم ڕێک خسبوو، کردوویەتیە شێتخانەییکی بچوکی ڕەنگاوڕەنگ. زبڵخانەییە کە بۆ خۆی! کێ ھەموو ئەمانەیی لێ قبوڵ دەکا؟ سەرەرای ھەموو ئەمانەش، تاکو ئێستا من نازانم تا کەیی ھەر لێرە دەمیتیتەو؟ ئەتواری عەنتیکە و سەیریشی ھەیە؛ ئەو ڕۆژە ھاتوو دەلێن: مەدام کارلۆس، تکت لێ دەکەم، «خەریک بوو دەستم ماچ بکا» توخوا ژنیکی فالگرەو دەم پیشان بدە! پێکەنیم پێی دەھات و بەزەبیشم پێیدا دەھاتەو: بەراستی گوناح دەھاتە پێش چاوم. کچی ئاخر گەنجە و تووشی دەردی خۆی ھاتوو. خۆ دیارە. وتم: چی؟! وتی: دەلێن: «سانتیگۆ پەرە لە ژنە قەرەجی فالچی و بەختگرەو. دەمەوێ بەختی خۆم بخوێنمەو». چی بکەم! ناردەم لای مەدام مێلاگا.

- خەيال بوو. لەوانەيە بە خەيال غەریبی خوشکیکی خۆت کردییت و واتزانایی ئەم کچەيە.

- ماچیم کردوو، شوو و رۆژتیک پتکەو بووینە، پیاسەمان پتکەو کردوو...

- تەنیا وەهمیتک بوو و هیچی تر.

- چۆن؟!

- لەوانەيە کۆنە دەزگیڕان یان خۆشەویستیکی خۆت بووییت و واتزانایی ئەم کچەيە.

- ئەدی بۆچی، چۆن ئەم ناوێشانە ئێردی پێ داوم؟

- هەموو ئەوکەسانە جادوویمان لێ دەکرێ یان خەونیکی ناخۆش دەبین؟ ئەم پرسیارێک دەکەن، رۆلە ی شیرینم.

- سەیرە!

مەدام مێلاگا، دووبارە، ئەم جارە دەستی راستی گرتم؛ کەوتە خۆتێنەوێ ناو لە پیم:

- ئەم کچە خۆتقاوی بیرێ خۆتە. تۆ یە خەيال جیھانیکی میهرەبان و ئاسوودەت لەو کچەدا بۆ خۆت دروست کردوو و هاتووی لێردەدا بە دووایدەگەرتی.

من خەریک بوو لە بەرامبەر قسەکانی مەدام مێلاگا دڵم شەقی دەبرد. ئنجا لەناکاو لێمی پرسی:

- تۆ تەمەنت چەندە؟

گوتم: سی و دوو ساڵە. بۆ؟

مەدام مێلاگا بە زەرەخەنەيەکی دایکەنەوێ گوتی:

- تۆ هەرگیز نەدەبوايە لە کەسوکاری خۆت جیا ببیتەوێ! بەتایبەتیش لە دایکت.

وتم: بۆ؟

مەدام مێلاگا بە پەنجەي شایەتمانی تنۆکیکی کلی لە قولینچکەي چاوی چەپی خۆی دەسپێیەو، غەمگینانە، گوتی:

- کوڕم، تۆ زۆر لەو ناسکتری کە بتوانی لە دوورەولاتی و غەریبیدا بە بێکەسی و بەبێ خۆشەویستی بژی.

پاشان وتی:

- تۆ هاتووی لێرە، یە دووای رابردوویەکی وندا دەگەرتی کە لە دەستت چوو.

بە دووای وەهمیتکدا دەگەرتی...

منیش لە گەڵ ئەو تەماشای ناو لە پی خۆم دەکرد:

- ئەم وەهمە چییە؟

- ماددیيات نبیە. سەرتاپای رووناکی و خێر و جوانی و سەفایە. بەلام لەم نزیکانەي خۆت و لێرە هەرگیز دەستت ناکەوێ! تەنانت لە هەموو ئەورووپاش دەستت ناکەوێ.

مەدام مێلاگا پشستەچاوێ کلێژەکانی دەتگوت پیتستی ئەستووری جوانی رەشماریکە. زۆر باریکبین لە ناو لە پیم ورد دەبۆو. دووای بێدەنگییەکی زۆر، گوتی:

- کوڕی خۆم... تۆ گەلێک ولاتانی دیکەي ئەم ئەورووپایە تەي دەکەي، گەلێک شار و رێگەوبانی دیکەش پەي دەکەي. لەو رێگەوبانە ئاوارەيەي عەودالبوونی خۆتدا، هیچ دوور نییە رۆژتیک (پیش درانی پیتاوەکان) بە حەسەرەتی «فینۆس» سەربینیستەو...

ئەمەش چارەنووسی هەموو هونەرمنەندیکە.

۱۹۸۹-۱۹۹۱ پاریس

- ئەم رۆمانە لە ۱۹۸۹ - ۱۹۹۱ لە پاریس نووسراو. لە هەولێر لە سەرەتای ۲۰۰۲ پاكنووس كراو.

- چەند كۆپلەيەکی شیعر کە بەکارهاتوون، بە دەسکارییەو، لە دیوانی (زەردک) ی د. ئەحمەدی مەلا وەرگیراون.

- ئەو ناوانەي لەم رۆمانەدا بەکارهاتوون، وەک ناوی کەسایەتیەکانی هەموو چیرۆک و نۆفلیتیکی دیکەم، دروستکراوی خۆم: لە واقیعدا نین، یان ئاگام لێ نییە هەین.